MINISTERUL DE INTERNE

DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 2(70)–1985

PENTRU PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA !

securitatea

1985

Exemplar nr. 633

STRICT SECRET

Cuprins

pag.

* * * — Vigilenţă, fermitate, legalitate, conlucrare cu oamenii muncii — principii supreme în apărarea cuceririlor revoluţionare socialiste 3

În sprijinul învăţămîntului de specialitate

— Dinamica situaţiei operative a anului 1984 pe profil antiterorist pe plan intern. Necesitatea cunoaşterii şi stăpînirii acesteia la nivel central şi teritorial — col. PAUL FIRAN şi lt. col. NICOLAE TOMA 6

— Cunoaşterea şi verificarea, prin mijloace specifice, a cazurilor de încălcare a normelor privind recepţionarea, punerea în funcţiune şi exploatarea instalaţiilor, utilajelor şi maşinilor, reparaţiile şi întreţinerea acestora — col. DUMITRU RAŞINĂ, cpt. IONEL CONEA şi cpt. GABRIEL POLMOLEA 13

— Măsuri ce trebuie întreprinse de organele de contrainformaţii în sectoarele economice pe linia prevenirii pierderii ori sustragerii de surse şi materiale radioactive şi folosirii acestora în scopuri diversionist-teroriste — col. IRINEL GRUIA şi cpt. DUMITRU BĂDESCU 17

— Crearea reţelei informative de securitate în mediul rural. Particularităţi în instruirea, dirijarea şi verificarea informatorilor şi colaboratorilor din legătura ofiţerilor şi subofiţerilor de la posturile de miliţie comunale folosiţi pentru realizarea sarcinilor de securitate — col. ION DUGHEANU şi lt. col. NECULAI PĂDURARU 22

Dialog

— Cum se acţionează pentru prevenirea evenimentelor pe platformele chimice — col. AGOSTON ALEXANDRU, lt. col. ION CHITOIU şi col. ALEXANDRU DINU 30

Din experiența noastră — Considerații privind componența, caracteristicile și dinamica bazei de lucru pe linie de securitate in mediul rural, in județul Vrancea — col. NICOLAE VILCU și cpt. TOADER GHEȚU 37

Arhiva de securitate — Citeva considerații privind valorificarea datelor din materialele de arhivă operativă și arhivizarea dosarelor — lt. col. ȘTEFAN BĂNICĂ și lt. col. ION PROTOPOPESCU 41

Dezbateri — opinii — Dimensiunea prognotică a activității de analiză și sinteză in munca de securitate — cpt. ALEXANDRU OLARU 47

Documentar — Organizația „Uniunea românilor liberi" — col. MIHAI CIUPERCĂ și lt. col. MIHAI WAWIERNIA 51

Punct ochit punct lovit — „Sfinția sa" era un ... șarlatan — mr. MIHAI GRIGORIU 55

— Logodnica pierdută in iluzii ... — col. ION POIANĂ și mr. GHEORGHE TRIFU 58

— Cum a devenit „Darie" un caz ... col. BUSUIOC BUSUIOC 62

Fișier documentar — Aspecte ale politicii duplicitare a țărilor capitaliste in domeniul drepturilor și libertăților cetățenești — col. IOAN TOMA și lt. col. GEORGES ALEXANDRU 66

Din presa de peste hotare — Scenarii demascate 71

Serial — Spionaj și contraspionaj in Elveția — traducere și prelucrare de lt. col. DUMITRU DĂNĂU . . 73

* * * — Bibliografie la temele de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările pe anul 1985) . 79

Publicația este editată in cadrul Centrului de informatică și documentare
Redactori : locotenent-colonel Dumitru DĂNĂU și locotenent-colonel Ana PĂUNA

Comanda 047 S/252151

Apărut : iunie 1985

VIGILENȚA, FERMITATE, LEGALITATE, CONLUCRARE CU OAMENII MUNCII — PRINCIPII SUPREME ÎN APĂRAREA CUCERIRILOR REVOLUȚIONARE SOCIALISTE

● **„...Statul apără cuceririle revoluționare ale oamenilor muncii, interesele intregului popor, independența și suveranitatea patriei noastre".**

„Forța orînduirii noastre stă în conștiința inaltelor răspunderi și îndatoriri pe care fiecare cetățean le are față de patrie, față de apărarea cuceririlor socialiste ale poporului, in vigilența revoluționară a oamenilor muncii. Respectarea neabătută a Constituției, a tuturor legilor țării, a normelor de conviețuire socială stabilite in stat, infăptuirea neștirbită și apărarea legalității socialiste reprezintă o condiție de seamă a întăririi continue a democrației noastre socialiste".

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.

● **„Sarcini importante revin organelor securității de stat și ale Ministerului Afacerilor Interne in lupta impotriva agenților imperialismului, a acelora care ar incerca, sub orice formă, să atenteze la cuceririle revoluționare ale clasei muncitoare, ale intregului popor; ele sint chemate să asigure ordinea și munca pașnică a națiunii noastre. Măsurile luate de partid și guvern pentru imbunătățirea activității organelor de securitate și ale Ministerului Afacerilor Interne, pentru lichidarea cauzelor care au generat stările de lucruri din trecut — cind ele acționau pe**

deasupra partidului și statului — asigură indeplinirea in cele mai bune condiții a rolului lor in societate.

Va trebui să veghem și in viitor ca forțele noastre armate, organele securității de stat și ale Ministerului Afacerilor Interne să-și desfășoare activitatea sub conducerea nemijlocită a partidului, să fie strins legate de mase, să dea socoteală in fața partidului, a instanțelor constituționale, a poporului, de felul in care își indeplinesc indatoririle".

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român.

● „Pornind de la realitățile actuale, de la faptul că atita timp cit există imperialismul se menține și pericolul unor noi agresiuni și războaie, de la necesitatea și răspunderea salvgardării cuceririlor revoluționare, a independenței și suveranității țării, partidul și guvernul vor acorda toată atenția intăririi capacității de apărare a patriei, dezvoltării forțelor armate, dotării lor cu mijloacele corespunzătoare, ridicării nivelului lor de luptă și de pregătire politică".

„Vom acorda, de asemenea, in continuare atenția necesară imbunătățirii activității organelor Ministerului de Interne, a organelor de securitate și miliție, cărora le revin sarcini importante in lupta impotriva oricăror incercări ale elementelor dușmănoase de a atenta, sub o formă sau alta, la cuceririle noastre revoluționare, în apărarea avutului obștesc, a avutului fiecărui cetățean, in asigurarea ordinii publice și a liniștii oamenilor muncii. Ele trebuie să vegheze cu strictețe la aplicarea fermă a legilor, neadmițind nici un fel de abuz, de incălcare a legalității socialiste, dar, totodată, nepermițind tolerarea, nepedepsirea celor care încalcă legile țării.

In acest sens se impune realizarea unei conlucrări tot mai strînse intre organele Ministerului de Interne și masele de oameni ai muncii, participarea activă a cetățenilor la adoptarea și aplicarea măsurilor de apărare a cuceririlor revoluționare ale intregului nostru popor".

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român.

● „Aplicînd in viață Directivele Congresului al XI-lea, Comitetul Central a acționat cu toată fermitatea în direcția imbunătățirii in continuare a activității organelor de justiție, miliție și securitate, a intăririi legalității socialiste. A sporit rolul opiniei publice în aplicarea și respectarea legilor țării, în prevenirea și combaterea incălcării normelor de conviețuire socială".

„Sarcini importante au, de asemenea, organele Ministerului de Interne — ale miliției și securității — chemate să vegheze la liniștea publică, la apărarea proprietății socialiste și a proprietății personale, a cuceririlor revoluționare ale întregului nostru popor.

Indeplinindu-și răspunderile incredințate, întemeindu-și activitatea pe sprijinul și participarea maselor, aceste organe trebuie să asigure ca nici o încălcare a legilor socialiste să nu rămînă nepedepsită și, în același timp, ca nimeni să nu fie sancționat pe nedrept !".

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

● „Așa cum am menționat de mai multe ori, vom veghea la respectarea neabătută a legilor, luind măsuri împotriva oricui incalcă ordinea, legile și normele de conviețuire socială. Va trebui să se acționeze astfel incit nimeni să nu se poată sustrage răspunderii dacă aduce prejudicii intereselor poporului, intereselor patriei noastre socialiste. În același timp, să veghem permanent la respectarea legalității socialiste, la înlăturarea oricăror abuzuri, astfel încît nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept.

Intărirea ordinii și respectarea legalității socialiste se condiționează reciproc, constituind o cerință legică a dezvoltării democrației muncitorești revoluționare.

Va trebui să crească rolul și participarea maselor populare la întreaga activitate de apărare a socialismului, a independenței și suveranității țării, conlucrarea organelor de stat — organe ale intregului popor, care in cadrul diviziunii muncii din societate au atribuții speciale — cu oamenii muncii, sub controlul poporului".

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

DINAMICA SITUAȚIEI OPERATIVE A ANULUI 1984 PE PROFIL ANTITERORIST PE PLAN INTERN. NECESITATEA CUNOAȘTERII ȘI STĂPÎNIRII ACESTEIA LA NIVEL CENTRAL ȘI TERITORIAL

— *documentar* —

Aspecte privind dinamica situației operative pe profil antiterorist în anul 1984

Activitatea pe profil antiterorist în anul 1984 s-a desfășurat în condițiile unei situații operative dinamice determinate în principal de implicațiile directe ale terorismului pe plan extern asupra sistemului propriu de apărare. Aceasta a impus adoptarea de măsuri complexe de prevenire, de ordin informativ-operativ, de pază și apărare, de protecție apropiată, de control antiterorist și de altă natură, în conformitate cu ordinele în vigoare, cu prevederile Programului de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1984, cu sarcinile prevăzute în programul pe linie de muncă.

Misiunile specifice care au revenit unității, îndeosebi cele legate de marile evenimente ale anului 1984 — cea de-a 40-a aniversare a revoluției de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă și Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român — au fost îndeplinite cu rezultate pozitive, fiind puse în evidență capacitatea organizatorică a cadrelor de conducere, creșterea gradului de competență a efectivelor din unitatea centrală și a celor aparținînd structurilor teritoriale, precum și sporirea eficienței ansamblului măsurilor de prevenire din toate componentele concepției de luptă antiteroristă.

Măsurile antiteroriste adoptate — în aplicarea cărora s-au regăsit eforturile întregului aparat de profil, conlucrarea dintre Unitatea specială de luptă antiteroristă, unitățile centrale și speciale de securitate, Securitatea municipiului București, securitățile județene, precum și cu trupele de securitate și cu miliția — au fost determinate de numeroasele situații operative, în cadrul cărora s-au obținut date, informații

și semnalări oficiale în legătură cu posibilitatea sau iminența producerii unor acte teroriste împotriva diverselor obiective de pe teritoriul R. S. România. Au fost interceptate planuri ale unor organizații extremiste din exterior care vizau direct țara noastră, descoperite activități ale unor străini pretabili a fi atrași la săvîrșirea de acte terorist-diversioniste, s-au înregistrat numeroase stări conflictuale între străinii aflați la studii, aparținînd diverselor grupări politice, care se puteau transforma în acte cu urmări grave, dacă nu se intervenea prompt cu măsuri informativ-operative complexe de prevenire.

În problema autohtoni pretabili a săvîrși infracțiuni prin mod de operare terorist, au fost înregistrate, de asemenea, cazuri determinate de influențe ale terorismului internațional și ale unor ideologii reprobabile.

Direcțiile în care s-a acționat, precum și cazurile soluționate pun în evidență caracteristicile situației operative antiteroriste, din care se desprind învățăminte pentru organizarea și desfășurarea muncii de prevenire la un nivel superior sub raportul eficienței. Astfel :

◆ În conformitate cu prevederile Programului de măsuri și ordinele conducerii Departamentului Securității Statului, s-au asigurat — cu sprijinul unităților centrale și securităților județene — *interceptarea unor emisari veniți din exterior și prevenirea antrenării unor străini aflați în țara noastră, în special din categoria celor aflați la studii, la săvîrșirea de acte ostile,* identificarea elementelor pretabile a desfășura asemenea activități și determinarea acestora să respecte legile R. S. România.

Măsurile întreprinse au fost reflectate și de lărgirea bazei de lucru, în scopul cuprinderii persoanelor ce trebuie să facă obiectul muncii pe profil, crescînd numărul elementelor din urmărirea informativă și al celor din supravegherea informativă.

Modul ferm și ofensiv în care s-a acționat este pus în evidență de măsurile de prevenire întreprinse : unui număr de 184 străini li s-a întrerupt dreptul de ședere în țară ; pe baza propunerilor înaintate 141 străini au fost incluși pe lista persoanelor indezirabile pentru țara noastră, 31 avertizați, iar în peste 50 cazuri s-a aplicat măsura influențării prin rețea ori cu sprijinul factorilor competenți din cadrul instituțiilor de stat. O activitate pozitivă pe acestă linie a desfășurat aparatul informativ al unității, precum și structurile teritoriale de profil de la securitățile județene Arad, Argeș, Brașov, Constanța, Iași, Sibiu și Suceava.

Dintre cazurile finalizate, menționăm următoarele :

— Despre *„Brad“*, cetățean iordanian, s-au obținut informații că face parte dintr-o grupare ce se ocupă cu trafic de armament și droguri, are legături în rîndul unor elemente care au comis acțiuni teroriste, intenționează să organizeze tranzitarea de arme și stupefiante prin țara noastră. În anturajul său polariza elemente aventuriere, afaceriste și incita străini de origine arabă la acțiuni de dezordine. Documentîndu-i-se activitatea, i s-a întrerupt dreptul de ședere în R. S. România și a fost inclus pe lista persoanelor indezirabile.

— *„Banciu“*, cetățean irakian, fost student la Institutul de construcții din București, cunoscut ca element violent, participant la acțiuni de

dezordine, s-a sustras controlului organelor de stat în anul 1984 timp de 5 luni ,avînd viza de ședere în țară expirată. A fost identificat, scos din țară și declarat indezirabil.

— În cazul „*Marinarii*“, Serviciul antiterorist din cadrul Securității județene Constanța, sub îndrumarea unității centrale, a acționat cu măsuri de prevenire asupra a doi străini cu comportări suspecte, despre care s-au obținut date că aveau legături cu gruparea extremistă ABU NIDAL. Acestora li s-a întrerupt dreptul de ședere în țară și au fost declarați indezirabili.

— Compartimentul antiterorist din cadrul Securității județene Arad, în conlucrare cu cadre de la P.C.T.F. Nădlac, a documentat un caz prevenind intrarea în țară a doi străini aparținînd unor state arabe, ce aveau ascunse asupra lor documente false și despre care se stabilise că au legături cu organizații extremiste. Au fost incluși pe lista persoanelor indezirabile pentru R. S. România.

— Împreună cu unitățile centrale și securitățile județene s-a asigurat controlul unor elemente aparținînd disidenței desprinse din „AL FATAH“, fiind prevenite mai multe acte de dezordine în rîndul studenților palestinieni din Capitală și din alte centre universitare.

◆ Un accent deosebit s-a pus pe *prevenirea antrenării unor autohtoni, inclusiv din categoria foștilor condamnați și a celor ce execută pedepse penale la locul de muncă, în săvîrșirea de infracțiuni ori alte acte prin mod de operare terorist*. Au fost destrămate 16 anturaje cuprinzînd peste 70 persoane care intenționau să părăsească țara prin folosirea de metode teroriste, dețineau sau preconizau să procure și să confecționeze armament în scop terorist. În același timp, aparatul informativ al unității și cel din structurile teritoriale, în cooperare cu organele de miliție, au participat la descoperirea și ridicarea în vederea confiscării a peste 200 arme de foc diferite, din care 10 confecționate artizanal, a unui număr de 2200 cartușe, 1780 capse pirotehnice, 35 kg materiale explozive, toate deținute ilegal. În toate situațiile s-au întreprins măsurile prevăzute de lege. O contribuție importantă au adus în acest sens compartimentele de la securitățile județene Arad, Argeș, Bacău, Brăila, Brașov, Caraș-Severin ,Dîmbovița, Harghita, Mureș, Sibiu, Suceava, Timiș și Vaslui.

Pe această linie sînt relevante următoarele cazuri :

— Compartimentul antiterorist din cadrul Securității județene Brașov a prevenit intenția unui grup format din 4 persoane, în vîrstă de 26—30 ani, care preconizau să fure o aeronavă de la un punct de lucru din Reghin — prin imobilizarea pazei —, în scopul plecării ilegale din țară. Cei în cauză au fost avertizați în prezența cadrelor de conducere din întreprinderile unde lucrează, fiind dați, totodată, în grija colectivelor de muncă.

Obținîndu-se date că grupul a fost incitat la acțiunea respectivă de o persoană originară din Brașov, care în anul 1982 a rămas ilegal în S.U.A., aceasta a fost inclusă pe lista persoanelor indezirabile pentru R. S. România.

— Serviciul antiterorist din cadrul Securității județene Timiș, împreună cu celelalte organe de pe raza inspectoratului care participă la misiuni antiteroriste, a acționat prompt și operativ pentru descoperirea infractorului care în noaptea de 19/20 octombrie 1984 a dezarmat o santinelă aflată în post pe aeroportul din Timișoara, intenționînd să treacă fraudulos frontiera de stat prin folosirea armamentului. Infractorul, de 22 ani, electrician auto la Întreprinderea mecanică Bistrița, domiciliat în județul Bistrița-Năsăud, a fost arestat și deferit justiției, iar pistolul automat și muniția au fost recuperate.

— Compartimentul antiterorist Suceava a destrămat un anturaj format din mai mulți tineri care audiau postul de radio „Europa liberă“, duceau un mod de viață parazitar și intenționau să părăsească ilegal țara folosind metode de natură teroristă. În urma măsurilor întreprinse, 12 elemente au fost trimise în judecată și condamnate la pedepse privative de libertate între 3 luni și 2 ani, iar alte 11 persoane avertizate, ceea ce a determinat destrămarea grupului.

— Compartimentul antiterorist Arad a documentat și a luat măsuri corespunzătoare de prevenire în 7 cazuri în care autohtoni de pe raza de competență — sub influența propagandei externe — intenționau să se constituie în grup și să folosească metode teroriste pentru trecerea frauduloasă a frontierei. Pentru deținere ilegală de armament și asociere în scopul săvîrșirii de infracțiuni, două dintre persoane au fost judecate și condamnate.

— Serviciul de specialitate din cadrul Unității speciale de luptă antiteroristă a documentat cazul „*Neacșu*“, element de 31 ani, fost condamnat pentru parazitism, care se ocupa de confecționarea unor încărcături explozive artizanale și deținea la locuința sa diverse substanțe și materiale de acest gen. Acesta a preparat și experimentat unele încărcături artizanale pe care le-a aruncat, din locuința sa, în calea Victoriei (București), în scopul de a crea panică. S-a dispus începerea urmăririi penale pentru săvîrșirea infracțiunii de nerespectare a regimului materialelor explozive.

◆ Cu toate măsurile întreprinse, în anul 1984, *pe linia muncii informativ-operative de cunoaștere pe profil și de prevenire au existat unele neajunsuri*. Astfel :

— Potențialul informativ, atît la nivelul unității centrale, cît și al structurilor antiteroriste teritoriale nu a satisfăcut necesitățile cunoașterii depline în problematica din responsabilitate. Ca urmare, forța de penetrare informativă în grupările extremist-teroriste ce vizează țara noastră (armene, palestiniene, de nuanță religioasă islamică, ale „Fraților musulmani“ ș.a.), precum și pentru cunoașterea activității elementelor suspecte pe profil nu asigură pe deplin stăpînirea situației operative.

— Urmărirea informativă a unor elemente suspecte de activități teroriste nu s-a realizat în mod continuu și cu profunzimea cerută de realizarea obiectivului principal — prevenirea. Au fost situații cînd s-au pierdut momente favorabile adîncirii verificărilor și nu s-a acționat în toate cazurile — atît la unitatea centrală, cît și la compartimentele teritoriale subordonate — în mod ofensiv și cu folosirea conjugată a tuturor mijloacelor muncii de securitate.

Tocmai ca urmare a unor asemenea neajunsuri și pe fondul unor manifestări de rutină, formalism și lipsă de răspundere din partea unor

cadre care nu au perseverat în urmărirea continuă şi permanentă a elementelor suspecte de terorism şi a emisarilor grupărilor extremiste, veniţi în ţara noastră sub diverse acoperiri, nu toate evenimentele au putut fi prevenite.

Măsurile ce se impun pentru prevenirea şi contracararea acţiunilor extremist-teroriste puse la cale pe teritoriul Republicii Socialiste România de străini sau elemente autohtone

În vederea aplicării şi realizării prevederilor Programului de măsuri al Departamentului Securităţii Statului pe anul 1985, precum şi pentru executarea ordinelor, indicaţiilor şi orientărilor ce au fost date la analiza-bilanţ din 1 februarie a.c., *aparatul antiterorist în conlucrare cu unităţile centrale şi teritoriale de securitate va acţiona pentru realizarea următoarelor obiective şi sarcini prioritare :*

— perfecţionarea şi crearea unor noi dispozitive informative, capabile să descifreze imediat intenţiile şi planurile de punere în aplicare pe teritoriul ţării noastre a oricăror acte terorist-diversioniste ;

— penetrarea informativă în profunzime pe spaţiile de interes operativ şi în grupări teroriste, asigurîndu-se acţiuni hotărîte şi diversificate de cunoaştere temeinică şi contracarare eficientă a intenţiilor grupărilor ori elementelor extremist-teroriste de a organiza acte teroriste pe teritoriul ţării noastre ;

— executarea cu fermitate şi eficienţă radical sporită a controlului pe profil în rîndul străinilor, identificarea operativă şi lucrarea calificată a tuturor suspecţilor, în scopul realizării unei depline preveniri conform cu orientările date în programul special de măsuri elaborat în problemă ;

— diversificarea formelor de activitate preventivă în toate componentele concepţiei de luptă antiteroristă ;

— îmbunătăţirea în conţinut şi în formele de realizare a pregătirii efectivelor ce îndeplinesc sarcini antiteroriste, în vederea executării cu eficienţă sporită a tuturor misiunilor de prevenire, intervenţie şi neutralizare pe profil.

În scopul îndeplinirii acestor obiective, *întregul aparat antiterorist va acţiona permanent* în următoarele direcţii :

● Se va asigura organizarea şi executarea ireproşabilă a misiunilor de importanţă excepţională la care participă efectivele U.S.L.A. şi ale structurilor antiteroriste teritoriale, precum şi a celor de protecţie şi intervenţie pe profil. În acest sens, se vor realiza dispozitive sigure, inpenetrabile şi vor fi întreprinse măsuri cu eficienţă sporită pentru asigurarea deplinei securităţi a conducerii superioare de partid şi de stat şi a înaltelor personalităţi străine care ne vizitează ţara, apărate prin măsuri antiteroriste.

● În cooperare cu Direcţia a V-a, cu celelalte unităţi centrale şi teritoriale, aparatul antiterorist va asigura măsuri de control riguros asupra situaţiei operative din obiectivele, locurile şi mediile unde s-ar putea iniţia acte de atentat ce pun în pericol securitatea statului, întreprinzînd măsuri ferme de prevenire şi contracarare a oricăror intenţii de asemenea natură.

● Se va acţiona, în continuare, pentru perfecţionarea şi crearea unor noi dispozitive informative, capabile să sesizeze şi să descifreze cu promptitudine intenţiile elementelor cu preocupări de natură teroristă şi, în caz de nevoie, să intervină operativ şi eficient pentru prevenirea oricăror acte de atentat sau de natură terorist-diversionistă.

Reţeaua informativă pe profil antiterorist va fi completată prin recrutarea de surse cu reale calităţi, mai ales dintre străinii cu posibilităţi de pătrundere în intimitatea grupărilor şi organizaţiilor extremist-teroriste şi în rîndul elementelor ce aparţin acestora, îndeosebi care vizează obiective sau persoane aflate pe teritoriul R. S. România.

● Se vor asigura completarea şi o mai judicioasă structurare a bazei de lucru pe profil, prin realizarea unei riguroase selecţii a suspecţilor, în strictă concordanţă cu dinamica situaţiei operative, realizîndu-se extinderea măsurilor de control şi urmărire asupra tuturor persoanelor care, datorită concepţiilor politice, religioase, antecedentelor, manifestărilor, comportamentului şi modului de viaţă, pot fi atrase sau se pot angrena în comiterea de acţiuni cu caracter terorist-diversionist.

● Măsurile informativ-operative pentru identificarea elementelor suspecte de apartenenţă la organizaţii teroriste din rîndul străinilor aflaţi la studii în ţara noastră vor fi reorientate, avîndu-se în vedere şi următoarele noi caracteristici : nu au preocupări pentru studiu, iar în unele perioade absentează nemotivat de la cursuri ; efectuează frecvente călătorii în străinătate ; primesc vizite ale unor străini veniţi din exterior ; sînt contactaţi de străini identificaţi ca emisari ai grupărilor extremiste ; se cazează în afara căminelor studenţeşti, la gazde particulare ori închiriază camere la hotel, pentru a se sustrage controlului organelor de stat ; folosesc unele codificări în convorbirile telefonice internaţionale ; transmit ori primesc mesaje codificate la căsuţe poştale.

Pe această linie, se va asigura controlul informativ temeinic şi de profunzime asupra tuturor elementelor identificate că au aderat la grupările extremiste şi disidente palestiniene, pentru a se putea preveni antrenarea acestora în săvîrşirea de acte terorist-diversioniste pe teritoriul ţării noastre.

Periodic, pe momente operative, la locurile de cazare ale elementelor suspecte şi asupra mijloacelor de transport pe care le utilizează, se vor efectua controale şi percheziţii pentru a se stabili dacă deţin arme, muniţii sau materiale explozive, în vederea reţinerii şi confiscării acestora. De asemenea, se va urmări descoperirea de înscrisuri conţinînd mesaje codificate, cifrate sau realizate prin metode de scriere invizibilă, necesare documentării cazurilor.

● Printr-o strînsă conlucrare cu unitățile centrale și teritoriale de securitate și miliție se va asigura un control informativ permanent și eficient asupra autohtonilor pretabili a săvîrși infracțiuni prin mod de operare terorist, avîndu-se în vedere următoarele categorii : foști condamnați pentru infracțiuni comise cu violență ; condamnați ce efectuează pedepse penale la locul de muncă ; deținători și persoane preocupate să obțină ori să confecționeze artizanal armament în scop terorist ; elemente aventuriere cu intenții de a se constitui în grup pentru plecare frauduloasă din țară folosind metode și mijloace teroriste ; persoane influențate de propaganda externă ori incitate la activități de natură teroristă de ideologii extremiste, fasciste, neofasciste, naționalist-iredentiste ș.a.

● O atenție deosebită se va acorda măsurilor de securitate și antiteroriste în obiectivele aviației civile, pentru stăpînirea situației operative în aeroporturi, aerobaze, aerocluburi și la terenurile de lucru ale aviației utilitare, asigurarea respectării regulilor de zbor, a instrucțiunilor de muncă, a normelor de exploatare și folosire în deplină siguranță a parcului de aeronave și cunoașterea în detaliu a comportamentului personalului navigant și de sol, în scopul prevenirii oricăror stări de fapt și împrejurări care pot favoriza producerea de evenimente deosebite.

Se va asigura respectarea și aplicarea întocmai a Hotărîrii Biroului executiv al Consiliului de conducere al Ministerului de Interne din 27 august 1983, pentru prevenirea oricărui eveniment deosebit în aviația utilitară.

● Se va realiza perfecționarea instruirii efectivelor ce îndeplinesc sarcini antiteroriste, prin îmbunătățirea ciclului pregătirii specifice, militare și profesionale, consolidarea aptitudinilor, dezvoltarea deprinderilor necesare misiunilor de pază, apărare, protecție și ripostă antiteroristă, astfel încît, în caz de nevoie, intervenția preventivă să fie rapidă, sigură și eficientă.

Un accent deosebit se va pune pe însușirea prevederilor legale, ale ordinelor și instrucțiunilor specifice profilului antiterorist, precum și a reglementărilor care privesc desfășurarea muncii de securitate în rîndul străinilor aflați în țara noastră și determinarea acestora să respecte legile R. S. România.

De asemenea, se va continua activitatea de verificare a capacității operative și de luptă a efectivelor grupelor de intervenție și a plutoanelor de apărare antiteroristă de la inspectoratele județene ale Ministerului de Interne, prin alarmări, puneri în situații tactice specifice zonei de competență, executarea de trageri cu armamentul din dotare și se va testa gradul de cunoaștere și folosire a tehnicii de luptă, în vederea executării în cele mai bune condiții a misiunilor de protecție și intervenție antiteroristă.

Colonel **Paul FIRAN**
Lt. col. **Nicolae TOMA**

Contrainformații economice

Cunoașterea și verificarea, prin mijloace specifice, a cazurilor de încălcare a normelor privind recepționarea, punerea în funcțiune și exploatarea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, reparațiile și întreținerea acestora

Legile în vigoare, Decretul nr. 400/1981 reliefează preocupările constante ale conducerii partidului și statului, personal ale comandantului nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, pentru sporirea vigilenței, combativității și răspunderii tuturor cetățenilor pentru buna gospodărire, păstrare și dezvoltare a avuției socialiste. În acest scop, este instaurat un climat de răspundere muncitorească, un puternic spirit de ordine și disciplină și în sectoarele și locurile de activitate din industriile chimică, petrochimică și cea constructoare de mașini, în vederea asigurării funcționării neîntrerupte și in condiții de deplină siguranță a instalațiilor, precum și a prevenirii unor fapte și fenomene care, prin încălcarea normelor privind recepționarea, punerea în funcțiune și exploatarea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, efectuarea lucrărilor de reparații și întreținere, pot pune în pericol integritatea acestora sau chiar a unităților economice, viața și sănătatea personalului muncitor, inclusiv desfășurarea normală a procesului de producție.

Datorită unor caracteristici ale obiectivelor chimice și petrochimice — respectiv amplasarea pe suprafețe restrînse sau în spații închise a numeroase instalații și utilaje de complexitate tehnică deosebită, vehicularea permanentă de substanțe explozive, ușor inflamabile, reactive, puternic toxice, la temperaturi mari (negative sau pozitive) și la presiuni ridicate — orice încălcare a regulilor de exploatare și a tehnologiilor de lucru poate genera evenimente cu consecințe dintre cele mai grave.

Acționîndu-se potrivit sarcinilor ce ne revin atît din Programul special aprobat de comandantul suprem, din Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului privind apărarea avuției naționale în obiectivele industriei construcțiilor de mașini, cît și prin Planul de mă-

suri pe linie de chimie, întregul ansamblu de măsuri de cunoaștere și prevenire inițiate în activitatea specifică nemijlocită, în cea de analiză, orientare, sprijin, îndrumare și control în teritoriu, precum și creșterea fermității în acțiunile întreprinse, au făcut ca în cursul anului 1984 să nu se înregistreze evenimente deosebite, numărul incendiilor și exploziilor reducîndu-se cu cca. 80%, iar cel al incidentelor tehnice cu peste 50%.

Cu toate acestea, în perioada de referință, în cadrul unităților chimice s-au înregistrat încă abateri de la normele privind recepționarea, punerea în funcțiune și exploatarea instalațiilor, utilajelor și mașinilor. Acest lucru dovedește că există încă deficiențe în organizarea și desfășurarea muncii de securitate în aceste sectoare, cu toate că neajunsurile respective au fost dezbătute pe larg și criticate atît în bilanțurile serviciilor de profil și ale securităților județene, al Direcției a II-a, cît și în cel al Departamentului Securității Statului.

Din acest punct de vedere rețin atenția următoarele aspecte mai semnificative:

— Deși la 18 martie 1981 a avut loc o explozie gravă la stația de demineralizare a apei de la instalația de policlorură de vinil din cadrul Combinatului petrochimic Borzești, ca urmare a încălcării frecvente a normelor de exploatare, succesiunii operațiunilor tehnologice și Regulamentului de ordine interioară, nu s-au tras încă învățămintele necesare pentru întărirea ordinii și disciplinei în acest combinat cu grad sporit de vulnerabilitate. Așa se explică faptul că, în noaptea de 16/17 februarie 1984, la uzina chimică din cadrul aceluiași combinat, a avut loc o explozie la instalația de purificare acetilenă, cauzată de funcționarea cu o concentrație mărită de oxigen în acetilenă (cu cca. 3 ore înainte de eveniment aceasta era de 1,48% în loc de maximum 0,5% admis), efectele grave ce se puteau produce fiind limitate cu totul întîmplător.

— În schimbul III din noaptea de 7/8 februarie 1984, la instalația de amoniac a Combinatului de îngrășăminte chimice Slobozia, datorită indisciplinei și lipsei de exigență ale unor conducători ai locurilor de muncă și factori de decizie, la preîncălzitorul de gaz metan tehnologic 103 B a fost utilizată o serpentină de calitate necorespunzătoare, fapt ce a determinat o răbufnire a unui jet de gaze aprinse. Ca urmare, o persoană a decedat, iar alta a suferit arsuri de gradele III și IV.

— La 6 octombrie 1984, în cadrul secției electroliză IV a Combinatului chimic Rîmnicu Vîlcea s-a produs o explozie în urma căreia instalația a fost scoasă din funcțiune. În cazul în care bucăți din vasul explodat ar fi atins estacada de conducte, prin care se vehiculează clor lichid, sau mantaua rezervorului de clor aflat în imediata apropiere, era posibil un eveniment deosebit de grav, și anume intoxicarea personalului muncitor datorită scăpărilor masive de clor. Cercetările efectuate au scos în evidență drept cauză încălcarea gravă de către personalul muncitor a instrucțiunilor de exploatare și a prevederilor Regulamentului de ordine interioară.

— Și la alte unități chimice au avut loc accidente colective de muncă, soldate cu vătămări corporale și decese, datorită nerespectării normelor de exploatare a instalațiilor, utilajelor și mașinilor din dotare.

— În același timp, în cadrul unităților industriei construcțiilor de mașini continuă să se înregistreze abateri și încălcări ale normelor de

întreținere și exploatare în deplină siguranță a instalațiilor, utilajelor și mașinilor, ale ordinii și disciplinei în muncă, creîndu-se, astfel, situații generatoare de pericol. De exemplu, într-un număr mare de unități economice nu sînt respectate graficele de revizii și reparații, se folosesc instalații improvizate, aparatele de măsură și control lipsesc ori sînt uzate sau decalibrate, substanțele toxice și inflamabile nu sînt depozitate în mod corespunzător etc.

În cursul anului 1984, asemenea situații au fost constatate la cuptorul electric nr. 3 de 50 t de la Intreprinderea de mașini Grele București, tunelele de cabluri de la Intreprinderea „23 August“ București, cala de construcție a Șantierului Naval Brăila, secția de turnătorie T 43 din cadrul Intreprinderii „Tractorul“ Brașov, turnătoria de fontă a Combinatului de Utilaj Greu Cluj-Napoca și la stația de oxigen din Intreprinderea Mecanică de Utilaj Tehnologic Moreni.

CONCLUZII ȘI MĂSURI

⊙ Considerăm că, din punctul de vedere al securității economice, principala cauză a neajunsurilor menționate o constituie deficiențele existente încă în munca cu rețeaua informativă, respectiv crearea, instruirea și dirijarea acesteia. Astfel, se obțin cu întîrziere informații ce privesc doar fapte consumate, ori redau evenimentele și situațiile negative, fără să se evidențieze pe deplin cauzele și persoanele vinovate de existența lor.

Rețeaua informativă este utilizată în unele situații sub capacitățile și posibilitățile ei reale. Sînt lucrători care, în loc s-o dirijeze calificat spre culegerea și furnizarea de informații despre persoanele vinovate sau suspecte de a fi acționat în scop dușmănos, îi solicită doar date și materiale cu caracter tehnic, acestea putînd fi obținute, în ultimă instanță, direct de la legăturile oficiale. De altfel, datele tehnice necesare pentru a clarifica opririle, incidentele sau cauzele unor avarii se pot procura prin consultarea documentelor existente, precum și prin utilizarea posibilităților organelor de control și ale protecției muncii.

⊙ O altă cauză este aceea că nu se acționează cu perseverență în direcția perfecționării formelor și mijloacelor specifice, în vederea creșterii eficienței intervențiilor preventive și clarificării condițiilor și împrejurărilor în care s-au produs opririle accidentale și avariile tehnice, în scopul stabilirii cauzelor generatoare și îndeosebi a persoanelor vinovate, precum și pentru evaluarea corectă a consecințelor ce pot decurge din acestea.

⊙ Pe de altă parte, nu se manifestă continuitate și fermitate în urmărirea măsurilor ce se întreprind pentru înlăturarea situațiilor negative și a stărilor de pericol semnalate factorilor de decizie, din care cauză unele, destul de periculoase, au continuat să se repete, mai ales pe linia execuției, recepționării, punerii în funcțiune și exploatării instalațiilor, utilajelor și mașinilor, precum și a efectuării reparațiilor și întreținerii acestora, situație în care se află, spre exemplu, compresoarele de

amoniac, gaz metan, bioxid de carbon și aer tehnologic, preîncălzitoarele de gaz de sinteză, schimbătoarele de căldură și coloanele de sinteză din majoritatea combinatelor de îngrășăminte chimice.

◉ Unele avarii, opriri și incidente tehnice sînt provocate de executarea necorespunzătoare a anumitor utilaje, echipamente, armături și aparate de măsură și control, ceea ce demonstrează că măsurile inițiate pentru cunoașterea și prevenirea producerii acestora nu se ridică la nivelul cerințelor, deoarece cooperarea dintre ofițerii care își desfășoară activitatea în obiective de chimie și ceilalți ofițeri ce asigură contrainformativ obiectivele industriei construcțiilor de mașini este defectuoasă, iar documentarea activității persoanelor vinovate, în vederea tragerii lor la răspundere, nu se desfășoară în mod continuu și ferm.

◉ In unitățile petrochimice continuă să se mențină unele stări de fapt negative privind funcționarea în deplină siguranță a instalațiilor, ca urmare a lipsei de fermitate din partea ofițerilor de contrainformații economice din obiectivele construcțiilor de mașini și chimie, pentru identificarea și tragerea la răspundere a persoanelor vinovate de execuția necorespunzătoare a unor utilaje ori de recepționarea acestora cu deficiențe, respectiv pentru stabilirea faptului dacă acestea nu au acționat în mod dușmănos. Asemenea situații se întîlnesc la unele reactoare pentru reformarea benzinei, rezervoare pentru depozitarea propan-propilenei, răcitoare de gaz cracat, serpentine ale cuptoarelor de reformare, linii tehnologice și schimbătoare de căldură din cadrul instalațiilor de cracare și reformare catalitică oxoalcoolistiren și detol din cîteva dintre cele mai importante combinate petrochimice.

Planul de măsuri existent pe linie de chimie asigură cadrul necesar de a se acționa cu fermitate și în etapa următoare, prin măsuri specifice și diversificate, pentru combaterea cu eficiență a faptelor și evenimentelor de natură să cauzeze pagube economiei naționale, pentru asigurarea creșterii gradului de securitate a obiectivelor industriei chimice și petrochimice.

Bilanțurile desfășurate atît la nivelul Departamentului Securității Statului, cît și la cel al Direcției a II-a, au stabilit direcțiile prioritare pentru anul 1985 în vederea prevenirii unor fapte negative de către organele de contrainformații economice și tragerii la răspundere a celor vinovați de săvîrșirea lor, punîndu-se accent pe orientările și indicațiile cuprinse în documentele de partid și, îndeosebi, pe cele din Raportul prezentat la Congresul al XIII-lea de secretarul general al partidului, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Colonel **Dumitru RASINA**
Căpitan **Ionel CONEA**
Căpitan **Gabriel POLMOLEA**

Măsuri ce trebuie întreprinse de organele de contrainformații în sectoarele economice pe linia prevenirii pierderii ori sustragerii de surse și materiale radioactive și folosirii acestora în scopuri diversionist-teroriste

În înfăptuirea politicii partidului și statului nostru de ridicare permanentă a nivelului de trai material și spiritual al poporului, de asigurare a progresului economic și social al întregii țări, un rol important îi revine și activității de introducere, dezvoltare și utilizare a energiei nucleare în domeniile economic și social, de promovare pe scară largă a cercetării științifice și industrializare a rezultatelor acesteia. În etapa actuală, nu este de conceput ca în activitățile specifice construcțiilor de mașini, construcțiilor industriale, industriei chimice, siderurgice și metalurgice să nu fie folosite tehnici și tehnologii nucleare, apte să permită controlul nedistructiv al echipamentelor, utilajelor și subansamblelor ce urmează a fi înglobate în obiective de importanță deosebită pentru economia națională și să-și găsească aplicații de înaltă eficiență în lucrările geologice și miniere, în agricultură, silvicultură, industrie ușoară și alimentară, precum și în operațiile de investigare și control ale diverselor procese tehnologice ori pentru diagnosticare și tratament în domeniul medicinii ș.a.

Activitățile bazate pe surse și materiale radioactive, instalațiile producătoare de radiații implică, prin natura lor, anumite riscuri, legate de posibilitatea de iradiere sau contaminare cu substanțe radioactive a personalului muncitor, respectiv a populației, precum și a mediului înconjurător și a bunurilor materiale — în cazul în care nu sînt respectate întocmai normele de securitate nucleară și de protecție împotriva radiațiilor nucleare.

In vederea prevenirii producerii unor accidente și incidente nucleare, cu consecințe deosebit de grave pentru populație și mediul înconjurător, a fost adoptată Legea nr. 61/ 1974, care stabilește un ansamblu de norme și măsuri privind : elaborarea și aplicarea tehnicilor nucleare în economie și viața socială ; prospectarea, exploatarea, producerea, utilizarea, transportul și depozitarea materialelor radioactive ; construirea, experimentarea și exploatarea de instalații nucleare ; aprovizionarea, desfacerea, deținerea, transferul, tranzitul, importul și exportul de materiale radioactive și de instalații nucleare ; evidența și controlul acestora.

Potrivit prevederilor legale, toate activitățile cu materiale radioactive pot fi desfășurate de unitățile economico-sociale numai în baza autorizării de către Inspecția de stat pentru controlul activităților nucleare din Comitetul de Stat pentru Energia Nucleară — organ central al administrației de stat, care asigură înfăptuirea politicii partidului și statului în domeniul nuclear —, iar personalul muncitor poate exercita activități în acest domeniu numai pe bază de permis eliberat de același organ și, în unele situații prevăzute expres de lege, și de către titularii de autorizații.

În prezent, pe întreg cuprinsul țării sînt autorizate mai multe unități nucleare, constituite în cadrul unor obiective economico-sociale, care uti-

lizează în activitatea lor materiale radioactive ori instalații ce înglobează astfel de materiale. Județele care dețin ponderea cea mai mare, atît în ceea ce privește obiectivele economice autorizate să desfășoare activități nucleare, cît și numărul de surse și materiale radioactive ori instalații ce înglobează astfel de materiale, sînt: Argeș, Arad, Brașov, Constanța, Cluj, Caraș-Severin, Galați, Hunedoara, Iași, Mehedinți, Olt, Prahova, Sibiu, Timiș, Vîlcea. În aceeași categorie intră și municipiul București.

În conformitate cu prevederile documentelor adoptate de Congresul al XIII-lea al P.C.R., indicațiile și orientările date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cincinalul 1986—1990 și în perspectivă activitățile din domeniul nuclear vor cunoaște o dezvoltare și o amplificare continuă, în primul rînd prin construirea și punerea în exploatare a centralelor nuclearoelectrice, obiective ce vor concentra mari cantități de materiale radioactive. De fapt, începerea funcționării pe teritoriul țării a reactorilor nucleari de mare putere va conduce nemijlocit la apariția unor deșeuri radioactive — combustibilul nuclear ars — ce conțin substanțe cu radiotoxicitate deosebit de mare și pentru care măsurile de protecție fizică trebuie să asigure prevenirea oricăror încercări de sustragere de astfel de materiale sau a producerii de explozii, incendii ori alte evenimente în locurile de depozitare și prelucrare ale acestora.

Pentru a-și îndeplini sarcinile specifice în acest sector de o asemenea importanță, organele de securitate au acționat prioritar pentru prevenirea prin mijloace specifice a oricăror acțiuni de natură să conducă la producerea unor evenimente cu consecințe deosebite, în strînsă concordanță cu programele de muncă pe profil, cu ordinele și indicațiile conducerii Departamentului Securității Statului.

Analiza muncii de securitate în sectoarele economice care folosesc surse și materiale radioactive ori instalații ce înglobează astfel de materiale evidențiază faptul că aceasta are un caracter organizat și se desfășoară în conformitate cu tematica aprobată de conducerea Departamentului Securității Statului în luna decembrie 1980. Se recomandă continua perfecționare a activității de cunoaștere, creșterea operativității și eficienței în valorificarea informațiilor obținute și îmbunătățirea cooperării cu celelalte organe ale Ministerului de Interne.

Pentru prevenirea faptelor și fenomenelor de natură să pună în pericol securitatea instalațiilor nucleare, a contaminării radioactive a personalului și a mediului înconjurător ori sustragerii de materiale radioactive în scopuri diversionist-teroriste, a crescut preocuparea ofițerilor în vederea creării potențialului informativ necesar — atît numeric, cît și calitativ — capabil să asigure acoperirea tuturor sectoarelor de interes operativ din această problemă. Sursele de informare sînt folosite mai eficient, iar orientarea lor spre problemele prioritare ale muncii de securitate specifice domeniului s-a făcut cu mai multă competență și răspundere.

Ca urmare, a fost obținut un volum mai mare de date și informații de interes operativ, fapt ce a permis efectuarea de intervenții preventive la factorii competenți, în special în probleme privind încălcări ale normelor de lucru cu surse și materiale radioactive, depozitarea și transportul acestora, exploatarea în condiții de nesiguranță a instalațiilor ce produc ori înglobează astfel de materiale.

S-a acționat cu mai multă răspundere pe linia verificării și cunoașterii, prin mijloace specifice, a personalului muncitor autorizat să desfășoare activități în astfel de sectoare. Pe această bază, au crescut numărul și eficiența măsurilor de avertizare, atenționare, punere în discuția colectivelor de oameni ai muncii, îndepărtare din sectoarele respective și tragere la răspundere cu mai multă fermitate a persoanelor vinovate de producerea unor fapte sau fenomene negative ce puteau favoriza pierderea ori sustragerea de materiale radioactive.

Deși în ultima perioadă activitatea de securitate în obiectivele economice deținătoare de materiale radioactive ori instalații nucleare a înregistrat un salt în ceea ce privește valoarea informațiilor obținute și operativitatea în exploatarea lor, nu în toate situațiile s-a asigurat cunoașterea preventivă a stărilor de fapte negative existente, ceea ce a condus la neprevenirea producerii unor evenimente ce au constat în pierderi de surse radioactive ori contaminări ale personalului muncitor. Numai așa se explică necunoașterea faptului că la o întreprindere din Ploiești se înregistrau abateri grave de la normele de lucru și transport al surselor radioactive, fapt care a condus în luna septembrie 1984 la pierderea unei surse de americiu-beriliu, generatoare de neutroni, cu pericol mare de iradiere a persoanelor ce staționează în apropierea ei. Este necesar ca ofițerii care asigură contrainformativ obiective din ramurile petrol și geologie să acorde atenție mai mare măsurilor preventive de securitate, deoarece acest caz nu este singurul, astfel de evenimente producîndu-se la o sondă din apropierea Brăilei, iar în acest an, la două sonde de pe raza județului Bacău și, respectiv, Argeș. Pe același fond al nerespectării normelor legale de utilizare, depozitare și transport, în luna octombrie 1984 la un combinat petrochimic din județul Prahova s-a produs un incident nuclear, ce a constat în pierderea unei surse de iridiu 192, folosită de un trust de montaj-utilaj chimic din București la gamagrafierea unor lucrări de sudură în cadrul combinatului, care a fost găsită, abia după 48 de ore, într-un vestiar din șantier.

In alte situații, lipsa de informații nu a permis întreprinderea de măsuri preventive la unele întreprinderi din București, Craiova, și Su-

ceava, unde operatorii autorizați să exploateze instalații ce înglobează surse radioactive au suferit iradieri peste normele maxime admise, datorate în exclusivitate încălcării de către aceștia a instrucțiunilor de lucru.

Deși prin mijloace specifice au fost depistate stări de fapte negative care puteau favoriza pierderea ori sustragerea de surse radioactive cu ocazia operațiunilor de transport al acestora, nu întotdeauna măsurile preventive au fost de natură să le înlăture total și operativ, așa cum s-a întîmplat la o întreprindere de montaj și reparații termice din București, unde transportul surselor radioactive la diferite șantiere din județele Brașov, Galați, Arad și Bacău se efectua cu autoturisme personale ale operatorilor sau cu alte autovehicule neautorizate, contrar normelor care prevăd mijloace de transport special amenajate.

Pentru a satisface imperativele muncii în această problemă, desprinse din ordinele și indicațiile conducerii Departamentului Securității Statului, ofițerii de securitate ce asigură obiective economice în care se lucrează cu materiale nucleare trebuie să se implice cu mai multă răspundere și competență, în vederea întreprinderii acelor măsuri care să asigure ferm prevenirea pierderii ori sustragerii de surse și materiale radioactive, folosirii acestora în scopuri diversionist-teroriste. În acest sens, măsurile de securitate trebuie să vizeze cunoașterea prin mijloace specifice a întregului personal muncitor autorizat să desfășoare activități cu surse și materiale radioactive cu instalații ce înglobează astfel de materiale, pentru a depista și îndepărta pe cei necorespunzători, pretabili la comiterea de acțiuni ce pot pune în pericol populația și mediul înconjurător. Este necesar ca toți ofițerii ce asigură obiective în care se desfășoară și activități cu surse și materiale radioactive să militeze și să acționeze cu fermitate ca, printre persoanele autorizate pentru astfel de activități, să nu existe, sub nici o formă, vreuna din cele cunoscute cu antecedente politice reacționare ori penale de securitate, cu suspiciuni de atentat ce pun în pericol securitatea statului, cu manifestări ostile, naționalist-iredentiste, cu relații în rîndul cetățenilor străini suspecți că acționează ostil împotriva țării noastre sau dintre membrii unor secte ilegale, ascultătorii și colportorii inveterați ai știrilor posturilor de radio reacționare ori din cele care au încercat sau intenționează să treacă fraudulos frontiera, au solicitat plecarea definitivă din țară sau au fost condamnate pentru infracțiuni de drept comun săvîrșite cu violență.

În toate sectoarele cu acest specific, să existe o preocupare constantă din partea ofițerilor pentru cuprinderea în baza de lucru a tuturor persoanelor care, prin mod de viață, comportament, manifestări și activitate prezentă, sînt pretabile la acțiuni de natură să creeze stări de pericol ori încalcă frecvent normele legale de lucru — situații ce pot favoriza atît pierderea și sustragerea de surse și materiale radioactive, cît și folosirea acestora în alte scopuri.

Controlul informativ în afara locului de muncă trebuie să asigure cunoașterea anturajului acestora, relațiile ce le pot avea în rîndul unor persoane — cetățeni români sau străini — cunoscute ca suspecte de a comite acțiuni terorist-diversioniste sau alte fapte antisociale. Potențialul informativ este necesar să fie orientat permanent în direcția asigurării obținerii operative a informațiilor ce vizează cunoașterea situațiilor în care sînt încălcate normele legale de evidență, depozitare, transport și folosire a surselor și materialelor radioactive și, pe această bază, să se ia măsuri de înlăturare a condițiilor ce pot favoriza pierderea ori sustragerea de asemenea materiale de către elemente ostile, cu preocupări de a iniția acțiuni diversionist-teroriste.

Deoarece în practica muncii a rezultat că, în general, formațiile de lucru aparținînd unor unități economice cu sediul central pe raza unui județ sau a municipiului București — care efectuează lucrări cu surse și materiale radioactive pe teritoriul altor județe — scapă din sfera de preocupare a ofițerilor de securitate de la inspectoratele județene respective, se impune în mod imperios să se realizeze un schimb permanent, eficient și operativ de informații între aceștia. Astfel de situații se întîlnesc mai ales în cadrul trusturilor de construcții industriale, al trusturilor din ramura industriei chimice, energiei electrice, precum și al întreprinderilor de prospecțiuni geologice.

Ofițerii de securitate ce asigură obiective deținătoare de surse și materiale radioactive trebuie, totodată, să acționeze cu mai multă perseverență în direcția creșterii eficienței cooperării cu organele de miliție și a colaborării cu organele de stat competente, respectiv cu centrele sanitare antiepidemice teritoriale, iar prin direcția centrală de linie, cu Inspecția de stat pentru controlul activităților nucleare din Comitetul de Stat pentru Energia Nucleară.

Ordinele și indicațiile conducerii Departamentului Securității Statului, programele de măsuri ale aparatului de contrainformații în sectoarele economice, analizele de bilanț care au avut loc la toate inspectoratele asigură orientarea muncii de securitate în obiectivele care folosesc în activitatea lor surse și materiale radioactive.

Se impune în acest sens o angajare plenară, cu răspundere și competență profesională, a tuturor ofițerilor de securitate care asigură astfel de obiective, pentru perfecționarea continuă a pregătirii juridice și de specialitate, a muncii preventive, de securitate, astfel încît pe teritoriul țării noastre să nu aibă loc acte diversionist-teroriste în care să fie utilizate surse și materiale radioactive.

Colonel **Irinel GRUIA**
Căpitan **Dumitru BĂDESCU**

Pentru cadrele care îndeplinesc sarcini de securitate în mediul rural

CREAREA REȚELEI INFORMATIVE DE SECURITATE ÎN MEDIUL RURAL. PARTICULARITĂȚI ÎN INSTRUIREA, DIRIJAREA ȘI VERIFICAREA INFORMATORILOR ȘI COLABORATORILOR DIN LEGĂTURA OFIȚERILOR ȘI SUBOFIȚERILOR DE LA POSTURILE DE MILIȚIE COMUNALE FOLOSIȚI PENTRU REALIZAREA SARCINILOR DE SECURITATE

plan de dezbatere

Ca urmare a politicii consecvente a partidului și statului nostru de dezvoltare armonioasă și echilibrată a tuturor ramurilor economiei naționale, agricultura a cunoscut profunde mutații, reflectate în dezvoltarea puternică a bazei tehnico-materiale, creșterea producției și ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii de la sate.

Continuarea procesului de înfăptuire a noii revoluții agrare va trebui să se materializeze, așa cum sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Congresul al III-lea al Frontului Democrației și Unității Socialiste, în „transformarea radicală a felului de muncă, de viață și gîndire al țărănimii, al tuturor oamenilor muncii de la sate, creșterea puternică a producției agricole, care să satisfacă pe deplin necesitățile de consum ale populației, cît și ale industriei, precum și alte cerințe ale economiei naționale".

Realizările obținute în agricultură au produs mutații în economia localităților rurale, apărînd noi obiective agro-industriale, zootehnice, hidro și termoenergetice, precum și instituții social-culturale. Odată cu acestea, a crescut numărul mecanizatorilor, inginerilor, cercetătorilor, medicilor, profesorilor, al intelectualității în general. Apariția unor platforme industriale în zona localităților rurale, puternicul avînt luat de cultură, învățămînt, știință au condus la o continuă omogenizare socială, la creșterea valorilor și cuceririlor orînduirii noastre socialiste ce trebuie apărate de organele de securitate cu atribuții în mediul rural.

Această dezvoltare s-a înfăptuit în condițiile cînd, pe plan mondial, se intensifică acțiunile de denigrare a realităților noastre socialiste, de

subminare politică și economică, la care sînt atrase și unele elemente fugite în străinătate, ori din rîndul celor pretabile la acțiuni ostile, care domiciliază în țară.

Analiza situației operative de securitate în mediul rural reliefează faptul că unele persoane cunoscute cu antecedente politice sau penale nu au renunțat la ideile lor dușmănoase, căutînd să atragă la asemenea acțiuni și persoane fără antecedente politice sau penale. Se poate aprecia că, în general, întreaga problematică cu care se confruntă aparatul de securitate se regăsește, într-o formă sau alta, și în mediul rural.

Ordinul ministrului de interne nr. 00140/1981 vizează, în acest context, probleme de fond ale muncii de securitate în mediul rural, la soluționarea cărora trebuie să-și aducă contribuția atît ofițerii de securitate desemnați, cît și lucrătorii posturilor de miliție comunale.

În scopul cunoașterii și stăpînirii situației operative, pentru realizarea sarcinilor de apărare a cuceririlor revoluționare, a avuției naționale, **in mediul rural există și se creează rețea informativă specială în probleme de securitate** formată din: informatori, colaboratori, rezidenți și gazde ale caselor de întîlniri.

Pentru supravegherea informativă a obiectivelor, locurilor, mediilor și persoanelor date în competență, lucrătorii posturilor de miliție comunale, cu sprijinul și sub îndrumarea ofițerilor de securitate, creează și folosesc informatori și colaboratori.

Caracterul organizat și continuu al supravegherii informative presupune existența unor obiective bine determinate și de perspectivă, în care sens ofițerii de securitate și lucrătorii posturilor de miliție au obligația să cunoască categoriile de informații ce trebuie căutate. În funcție de nevoile situației operative se impune ca, anual și ori de cîte ori este nevoie, ofițerul de securitate, împreună cu lucrătorii posturilor de miliție, să stabilească necesarul de recrutări și să acționeze pentru realizarea la termen și în condițiile de calitate cerute.

În crearea rețelei informative din mediul rural trebuie să se aibă în vedere unele **particularități.** Astfel :

— trăind o perioadă îndelungată într-un cerc de persoane relativ restrîns unii candidați cunosc majoritatea locuitorilor comunei, ceea ce le oferă posibilitatea să aibă ori să-și creeze ușor relații. Acest lucru trebuie analizat cu mult discernămînt, pornindu-se de la scopul recrutării, întrucît ar fi greșit să se creadă că se poate încadra orice persoană cu informatori numai pe baza simplei cunoașteri. Practica a dovedit că anturajul fiecărui cetățean este limitat și, de aceea, trebuie recrutate numai persoane care au posibilități reale de informare ;

— pregătirea culturală și profesională a candidaților trebuie să fie cel puțin la nivelul persoanelor pe care urmează să le supraveghem informativ ;

— numeroși cetățeni din mediul rural se înrudesc între ei ori au alte relații strînse, fapt ce impune o verificare complexă, din care să rezulte cu certitudine sinceritatea, loialitatea și obiectivitatea viitoarelor informații ;

— există unele sectoare importante ori puncte vulnerabile (complexe agrozootehnice, depozite de furaje și silozuri de cereale, depozite de exploziv ale exploatărilor miniere, școli, spitale etc.) unde se pot comite

fapte de natură să aducă atingere valorilor materiale sau umane, iar depistarea vinovaților să fie îngreunată din lipsa unei rețele informative capabile să descifreze faptele ascunse, să înțeleagă și să explice anumite fenomene, să demaște încercările unora de a le motiva prin cauze „obiective", de ordin „natural" etc. De aceea este necesar să fie recrutate persoane cu o bună pregătire profesională, în locuri vulnerabile, care să aibă capacitatea de a sesiza și, în același timp, de a interveni pentru prevenirea unor fapte cu implicații pentru securitatea statului.

In conformitate cu prevederile Ordinului nr. 00140/1981, **rețeaua informativă pentru problemele de securitate in mediul rural cu care lucrează ofițerii și subofițerii de la posturile de miliție este creată de aceștia cu sprijinul și sub directa indrumare a ofițerilor de securitate.** Se impune ca, în procesul punctării, studierii și verificării, ofițerul de securitate să contribuie efectiv, cu rețeaua informativă proprie, la studierea și verificarea candidaților, să creeze lucrătorilor de la posturi deprinderi și convingeri în ceea ce privește rolul, importanța și particularitățile muncii cu acești informatori și colaboratori. Principiile muncii cu rețeaua informativă de securitate stipulate în Ordinul ministrului de interne nr. 000700/1975 trebuie aplicate cu consecvență și în activitatea lucrătorilor de la posturile de miliție. Ofițerul de securitate trebuie să manifeste exigență sporită în ceea ce privește verificarea candidaților, să-i cunoască personal pentru a se convinge asupra calităților lor, a posibilităților de informare și a garanției colaborării corecte. Subliniem acest aspect întrucît răspunderea pentru orientarea, organizarea și desfășurarea muncii de securitate în mediul rural revine organelor de securitate.

Procesul recrutării propriu-zise reprezintă finalizarea activității de punctare, studiere, verificare și se realizează în conformitate cu principiile și metodele cunoscute. Recrutarea poate fi efectuată de ofițerul de securitate, cu participarea subofițerului de la postul de miliție care urmează să-l primească în legătură și să lucreze cu viitorul informator, ori de lucrătorul de miliție dar, obligatoriu, în prezența și cu sprijinul ofițerului de securitate. Prima variantă este folosită în marea majoritate a cazurilor. Considerăm că antrenarea lucrătorilor de la posturile de miliție într-o măsură mai mare la recrutarea propriu-zisă este de natură să le stimuleze increderea în propriile lor forțe, să determine creșterea contribuției acestora la realizarea cunoașterii și stăpînirii situației operative de securitate din mediul rural.

În scopul adîncirii cunoașterii și stăpînirii situației operative de securitate din mediul rural, pentru obținerea unui volum sporit de informații se pot folosi și surse recrutate pentru nevoile muncii de miliție. Folosirea acestora în munca de securitate se va face numai după o selecție prealabilă și o pregătire adecvată, cu sprijinul nemijlocit al ofițerului de securitate și aprobarea șefilor de serviciu din aparatul informativ de securitate, urmărindu-se să aibă calități, posibilități și, în mod deosebit, să nu fie desconspirate. Aceste surse vor fi utilizate pentru a obține informații de interes general pentru securitatea statului în virtutea activității lor cotidiene din obiective, locuri și medii unde nu există rețea informativă de securitate ori nu are posibilități de penetrare.

În același timp este necesar ca subofițerii posturilor de miliție, în virtutea pregătirii de securitate ce o au, să sesizeze și să raporteze orice date și informații de interes pentru securitatea statului, indiferent pe ce cale le-au obținut.

Alături de rețeaua informativă de securitate din legătura lucrătorilor de la posturile de miliție comunale, cunoașterea și stăpînirea situației operative din mediul rural se realizează și cu ajutorul informatorilor, colaboratorilor și rezidenților aflați în legătura nemijlocită a ofițerilor de securitate. Această rețea este recrutată și folosită în obiectivele, locurile, mediile și pe lîngă persoanele a căror supraveghere ori urmărire informativă revin nemijlocit ofițerului de securitate, cît și pentru completarea și verificarea unor date și materiale obținute de lucrătorii posturilor de miliție.

În localitățile rurale, ofițerii de securitate trebuie să aibă în legătură sursele cele mai valoroase din rîndul persoanelor care lucrează în învățămînt, sănătate, al deservenților unor culte ori al celor cu influență în rîndul anumitor grupări sau secte religioase etc. În conformitate cu prevederile ordinului ce reglementează munca de securitate în mediul rural, pentru contactarea cu operativitate a rețelei informative aflată nemijlocit în legătura ofițerilor de securitate, cît și pentru transmiterea în timp util a informațiilor obținute, se folosesc rezidenți recrutați, de regulă, din rîndul persoanelor care, prin natura preocupărilor profesionale, se deplasează în orașe, respectiv comune.

Analiza efectuată la sfîrșitul anului 1984 a evidențiat că rețeaua informativă de securitate din mediul rural a crescut comparativ cu anul 1983, din care marea majoritate se află în legătura subofițerilor de miliție, reușindu-se să se controleze mai bine elementele din baza de lucru, locurile, mediile și obiectivele din localitățile rurale și să se neutralizeze cu eficiență sporită unele acțiuni care puteau afecta într-un mod sau altul securitatea statului. În același timp, s-a constatat că sînt posturi de miliție cu un număr mic de surse informative pentru problemele de securitate, existînd locuri, medii, în special din învățămînt, sănătate, categorii de navetiști, cît și anumite obiective economice, neacoperite informativ ori unde rețeaua existentă are posibilități limitate. Tot din lipsă de rețea informativă nu se controlează corespunzător unii cetățeni străini care vin sau tranzitează localitățile rurale. Insuficientă preocupare în crearea de rețea în mediul rural au manifestat și unii ofițeri de securitate care n-au acordat sprijinul necesar lucrătorilor posturilor de miliție. Mai mult, unii nu au în legătură personală (în anumite localități de care răspund) nici o sursă de informare.

În procesul dirijării și instruirii rețelei informative de securitate din mediul rural, aflată în legătura lucrătorilor de la posturile de miliție comunale, **trebuie să se aibă în vedere scopul concret pentru care a fost recrutată cît și realizarea celorlalte sarcini de cunoaștere și prevenire a oricăror fapte sau fenomene de natură să aducă atingere securității statului.**

Pe lîngă supravegherea informativă a persoanelor cuprinse în tabelele „A" și „B" din dosarul tip de comună, rețeaua informativă trebuie dirijată și instruită spre a căuta informații de interes operativ pentru

organele de securitate și în rîndul altor elemente suspecte din locuri, medii, obiective unde se pot produce fapte, fenomene, acțiuni care să lezeze orînduirea socialistă din țara noastră.

Mutațiile produse în baza de lucru a organelor de securitate și modul de acțiune al elementelor suspecte trebuie să ducă la o dinamizare a celor incluși în tabelul „B". Numărul relativ mic de elemente cuprinse în această primă formă organizată de lucru în raport cu problematica de ansamblu cu care se confruntă organele de securitate dovedește că nu totdeauna rețeaua informativă de securitate din mediul rural este bine amplasată și orientată spre a căuta informații despre persoane predispuse la comiterea de acțiuni ostile.

Pentru înlăturarea oricăror fapte de natură să aducă atingere securității conducerii partidului și statului nostru, înalților oaspeți străini pe timpul vizitelor pe teritoriul R. S. România — sarcină prioritară a întregului aparat al Ministerului de Interne —, cît și pentru prevenirea tulburării bunei desfășurări a activităților la care aceștia participă, este necesar ca și rețeaua informativă din legătura ofițerilor și subofițerilor de la posturile de miliție comunale să fie instruită pentru a semnala: elementele care intenționează ori sînt pretabile să comită atentate ori alte acte dușmănoase ce vizează personalitățile apărate; persoanele cu afecțiuni neuropsihice predispuse la acțiuni de dezordine cu ocazia unor vizite oficiale în localitățile respective sau în alte locuri de pe raza județului. În același timp, este necesar să fie identificați și semnalați cu operativitate cetățenii care intenționează să se adreseze pe căi neoficiale conducerii de partid și de stat, suspecți ca autori de înscrisuri anonime cu conținut necorespunzător, cei care încearcă să dea nuanță politică unor acțiuni turbulente ori așa-zis protestatare.

În funcție de ponderea elementelor din baza de lucru și de caracteristicile naționale, religioase ori de altă natură ale unei localități din mediul rural, rețeaua informativă de securitate din legătura lucrătorilor de la posturile de miliție **trebuie instruită temeinic pentru a furniza informații despre comportarea și preocupările actuale ale elementelor care au făcut parte din organizația legionară, fostele partide burghezo-moșierești** (P.N.T. și P.N.L.), **organizații naționalist-fasciste și iredentiste și ale foștilor condamnați pentru infracțiuni contra securității statului.** Este necesar să se acorde atenție prevenirii încercărilor de îndoctrinare a descendenților și a altor persoane, creării de anturaje, întocmirii de lucrări cu conținut dușmănos ori de a lua legătura cu grupări și organizații reacționare din străinătate. În localitățile rurale, în care ponderea populației o constituie cea de naționalitate maghiară sau germană, rețeaua informativă trebuie să fie orientată spre a furniza date despre preocupările naționalist-șovine și iredentiste ale unor persoane, precum și în legătură cu intențiile unor cetățeni străini de a folosi anumite împrejurări ori sărbători religioase pentru a vehicula idei dușmănoase.

Lucrătorii posturilor de miliție trebuie să insiste asupra dirijării rețelei informative pentru a **depista activitatea dușmănoasă ce o pot desfășura sub acoperirea preocupărilor religioase unele elemente ostile.** În acest sens, rețeaua informativă trebuie dirijată pentru a pătrunde în clandestinitatea acestora, pentru a identifica elementele conducătoare, locurile de adunare, cît și căile prin care primesc materialele cu conținut

mistic-ostil. În același timp este necesar să fie identificați străinii care contactează deservenți sau credincioși ai unor culte și secte, spre a stabili scopul urmărit de aceștia. Avînd în vedere sensibilitatea acestei probleme se impune ca ofițerii de securitate ce au în răspundere localitățile rurale, cît și lucrătorii posturilor de miliție să acorde o atenție sporită instruirii și dirijării rețelei informative din legătura lor.

De asemenea, rețeaua informativă din mediul rural va fi dirijată și instruită pentru a **identifica persoanele cu intenții de trecere frauduloasă a frontierei,** pe cele care le ajută să comită această infracțiune, cît și pe cele care călătoresc în străinătate și intenționează să nu se mai înapoieze în țară.

Lucrătorii de la posturile de miliție vor transmite rapid informațiile cu asemenea conținut, paralel cu intervenția nemijlocită, pentru a împiedica punerea în aplicare a intențiilor acestora. Trebuie să se aibă în vedere că, în unele situații, persoanele respective își pun în aplicare intențiile într-un timp relativ scurt, că unele elemente sînt fanatice sau aventuriere și folosesc armament. Ofițerii de securitate care au în responsabilitate localitățile rurale trebuie să acționeze pentru a crea convingerea atît la lucrătorii posturilor de miliție, cît și surselor informative din legătura acestora, despre periculozitatea ce o reprezintă trecerile frauduloase ale frontierei, precum și faptul că aceste acțiuni pot fi inițiate în oricare loc sau mediu de pe întreg teritoriul țării, nu numai în zonele de graniță.

In atenția lucrătorilor de la posturile de miliție comunale trebuie să stea **prevenirea cu ajutorul rețelei informative a difuzării de înscrisuri cu conținut dușmănos,** prin identificarea persoanelor pretabile de a comite ori care au comis deja asemenea fapte.

Rețeaua informativă din mediul rural va primi sarcini pentru a obține informații de securitate din mediile navetiștilor, foștilor condamnați de drept comun, al persoanelor fără ocupație etc.

Un accent deosebit trebuie pus asupra **căutării unor informații care vizează frînarea dezvoltării agriculturii,** diminuarea aportului acesteia la progresul general al societății, urmărindu-se :

— nerespectarea normelor sanitar-veterinare, de profilaxie ori de combatere a îmbolnăvirilor la animale ;

— prepararea unor nutrețuri concentrate necorespunzătoare ;

— utilizarea nejudicioasă a fondului funciar ;

— nerecoltarea la timp a cerealelor și furajelor sau depozitarea necorespunzătoare a acestora ;

— întreținerea și exploatarea defectuoasă a parcului de mașini și tractoare ;

— deficiențe în executarea arăturilor, însămînțărilor, întreținerea culturilor, a recoltării ;

— amplasarea și exploatarea nerațională a unor construcții agrozootehnice, atît prin scoaterea din circuitul agricol a unor mari suprafețe agricole ori la distanțe mari de surse de energie, apă, căi de transport, cît și printr-un consum exagerat de materii prime și materiale ;

— încălcări ale normelor de protecție a muncii, de manipulare ori depozitare a produselor toxice sau explozive, de prevenire și stingere a incendiilor ;

— intenții de a se livra produse necorespunzătoare pentru export sau pe piața internă etc.

Avînd în vedere că, în ultimul timp, **activitatea cercurilor și organizațiilor reacționare din străinătate, a serviciilor de spionaj este orientată tot mai mult pentru a culege date despre problemele și sectoarele majore ale capacității de apărare,** despre obiective și medii militare, între care unele se află în zonele ori localitățile rurale — rețeaua informativă din legătura lucrătorilor de la posturile de miliție trebuie să fie dirijată pentru a obține informații privitoare la :

— preocupări ale unor elemente de pe raza localităților rurale de a influența negativ sau de a atrage la activități ostile persoane ce își desfășoară activitatea în unitățile militare ;

— persoane din mediul militar care întrețin legături neoficiale cu străini, vizitează reprezentanțe străine, au rude ori relații în exterior ;

— cadre sau militari în termen care desfășoară activitate ostilă, favorizează trecerea frauduloasă a frontierei, divulgă date secrete sau care privesc viața internă a unităților militare, sustrag și comercializează bunuri din avutul armatei etc ;

— străini veniți în localitățile sau zonele unde se află obiective militare, se transportă tehnică de luptă, se execută aplicații etc ;

— intențiile unor elemente de a-și procura armament, muniții, substanțe explozive, radioactive sau toxice din obiectivele militare, cît și cele care se interesează și culeg informații despre paza acestora ;

— cadre de rezervă ori foști militari în termen care după plecarea definitivă din armată divulgă anumite date secrete față de persoanele din anturaj.

Folosirea rețelei informative de securitate din legătura lucrătorilor de la posturile de miliție comunale pentru obținerea unor asemenea informații trebuie realizată cu mult discernămînt, în funcție de valoarea ei și problematica ce se ridică în zonă, sub nemijlocita îndrumare și controlul ofițerului de securitate care are în responsabilitate localitățile respective ori în strînsă cooperare cu ofițerul de contrainformații militare.

În scopul prevenirii comiterii unor acțiuni teroriste, rețeaua informativă de securitate din mediul rural trebuie instruită și dirijată pentru a obține informații referitoare la :

— intențiile unor persoane de a organiza acte teroriste pentru a pleca din țară prin deturnări de aeronave, trecerea în forță a frontierei de stat, dezarmarea militarilor, respectiv a cadrelor de miliție etc. ;

— preocupările unor elemente de a sustrage armament, exploziv, de a confecționa arme artizanale de foc sau alte mijloace care ar putea fi folosite în acte diversionist-teroriste ;

— dezertorii ce au asupra lor armament sau evadații de la locul de detenție care se ascund la rude ori la prieteni.

În același timp este necesar să fie asigurate informați[...] unele locuri și medii din localitățile rurale ce pot intra în sfera de [...] anumitor elemente străine sau autohtone cu preocup[...] [...]ristă

cum ar fi puncte de aterizare pentru aviația utilitară, noduri de cale ferată și transporturi speciale, radiofaruri și alte instalații de semnalizare utilizate în traficul aerian, depozite de orice natură, cît și mediile formate din persoane care : lucrează în obiective cu producție specială sau în locuri unde se utilizează explozivi și activează elemente care întrețin relații cu străini suspecți de asemenea activități ; deservesc automarfarele T.I.R. care staționează în diferite locuri pe teritoriul țării noastre ; lucrează în domeniul aviației utilitare ori au acces în zonele unde se află astfel de aeronave ; au fost condamnate pentru activități în bande ori pentru infracțiuni deosebit de grave comise cu violență.

Dată fiind periculozitatea deosebită a oricăror acțiuni de nuanță teroristă este necesar ca rețeaua informativă să fie instruită în detaliu asupra modului de comportare în cazul cînd se află în fața unei infracțiuni iminente, să acționeze prin toate mijloacele, chiar cu riscul desconspirării, pentru a împiedica producerea efectului.

Problematica de securitate din mediul rural spre care trebuie dirijată și instruită rețeaua informativă poate fi dezvoltată în continuare, dar important este ca, atît ofițerul de securitate, cît și lucrătorii posturilor de miliție să aibă în vedere toate aspectele muncii, să realizeze un echilibru, în raport cu specificul situației operative din zona respectivă. În acest sens considerăm că ofițerii de securitate care au în răspundere grupe de comune trebuie să adîncească toate problemele de muncă specifice mediului rural, deoarece, uneori, se acordă mai multă atenție aspectelor ce vizează linia de muncă în care lucrează ofițerul.

Astfel, conform prevederilor Ordinului nr. 00140, se impune ca, pe lîngă instruirea lucrătorilor de miliție asupra muncii cu rețeaua informativă, ofițerii de securitate să participe la unele întîlniri, să verifice modul cum aceștia lucrează cu rețeaua în vederea unei mai bune orientări și să clarifice toate aspectele rezultate din materialul furnizat. Și în viitor verificarea rețelei informative din legătura lucrătorilor de la posturile de miliție trebuie să ocupe un loc important, folosindu-se mijloacele și metodele specifice, cu ajutorul ofițerului de securitate.

Pentru realizarea în cît mai bune condiții a activității de creare, instruire și dirijare a rețelei informative de securitate din mediul rural, un rol important revine cadrelor de conducere din securitățile județene și din Securitatea municipiului București, care, prin controalele și măsurile inițiate, trebuie să asigure respectarea normelor de muncă, creșterea spiritului de răspundere al lucrătorilor de la posturile de miliție în activitatea ce o desfășoară.

Colonel **Ion DUGHEANU**
Lt. col. **Neculai PĂDURARU**

DIALOG

Cum se acționează pentru prevenirea evenimentelor pe platformele chimice

Ținînd seama de importanța deosebită a prevenirii evenimentelor pe platformele chimice, precum și de experiența din domeniu, deschidem în acest număr un dialog cu mai multe securități județene, în vederea mijlocirii unui util schimb de idei și învățăminte.

„Dialogul“ îl începem cu securitățile județelor Mureș și Dolj.

1 *Pe raza* județului Mureș *există două combinate chimice în care cei aproximativ 9.000 de oameni ai muncii realizează o producție globală anuală de aproape 6 miliarde lei și livrează la export produse în valoare ce depășește 100 milioane dolari. La Uzina de materiale fotosensibile din cadrul acestora ființează un colectiv de cercetare axat pe asimilarea de materii prime și realizarea de noi produse foto, concentrînd un volum mare de date și documente secrete.*

Specifice celor două combinate sînt următoarele caracteristici: • gradul ridicat de vulnerabilitate (diversele procese tehnologice presupunînd condiții de presiuni ridicate, temperaturi înalte sau foarte scăzute, vehicularea unor fluide toxice și corozive, posibilități de a se forma amestecuri explozive, toate acestea oferind multiple ocazii de producere a unor evenimente deosebite); • eventualele acțiuni ostile pot fi mascate cu deosebită ușurință.

Cele două obiective chimice sînt asigurate contrainformativ de ofițeri competenți, care cunosc particularitățile proceselor tehnologice, vulnerabilitatea instalațiilor și pot aprecia consecințele ce decurg din necunoașterea sau ignorarea unor stări de pericol, putînd interveni operativ pentru înlăturarea anomaliilor. În conformitate cu sarcinile ce revin din programele de măsuri, se acordă atenție deosebită cunoașterii temeinice a profilului obiectivelor, particularităților proceselor tehnologice și substanțelor chimice, precum și identificării proceselor, instalațiilor sau utilajelor potențial periculoase. Ofițerii ce au în răspundere obiectivele chimice au acționat în direcția asigurării unui cadru de legalitate, propice desfășurării normale a tuturor activităților. În acest sens: s-a conlucrat mai bine cu factorii de decizie în luarea unor măsuri legale împotriva persoanelor care au comis diferite abateri de la disciplina muncii; a crescut numărul prelucrărilor contrainformative individuale și de grup, punîndu-se în discuție cazurile de indisciplină cele mai semnificative și prelucrînd unele prevederi legale care reglementează activitatea din aceste obiective; în scopul asigurării disciplinei tehnologice, s-a cooperat mai eficient cu organismele democratice și s-a militat pentru întărirea și diversificarea legăturii cu oamenii muncii.

Rezultatele pozitive în asigurarea legalității pe platformele chimice s-au obținut printr-o mai bună conlucrare cu organele de miliție și pompieri, care au manifestat mai multă fermitate în luarea unor măsuri legale împotriva persoanelor care au comis diferite abateri.

Un aport important la întărirea legalității l-au avut controalele efectuate de către ofițeri în obiective, în special pe linia respectării prevederilor Legii nr. 23 și ale Decretului nr. 400/1981, controale intensificate în special cu ocazia unor evenimente mai deosebite. Ca urmare a intervenției organelor noastre, s-a luat măsura de întărire a pazei și securității obiectivelor, prin dublarea pazei și instituirea unui control mai exigent la accesul personalului muncitor și al mijloacelor de transport.

În scopul îmbunătățirii activității de cunoaștere și stăpînire în mai mare măsură a situației informativ-operative în obiectivele chimice, precum și al creșterii eficienței măsurilor preventive, s-a acționat pentru completarea potențialului informativ cu surse din rîndul specialiștilor cu posibilități reale de a semnala în timp util fapte și fenomene negative sau existența unor stări de pericol. Totodată, s-a pus accent pe încadrarea informativă atît a locurilor și mediilor cu grad ridicat de vulnerabilitate, cît și a elementelor din baza de lucru.

Pe temeiul sarcinilor revenite din Programul de măsuri special — aprobat de comandantul suprem — și din Planul de măsuri privind îmbunătățirea muncii de securitate în obiectivele chimice și petrochimice, lucrătorii au acționat cu mai multă fermitate pentru dezvoltarea bazei de sprijin în rîndul oamenilor muncii, fiind atrași la colaborare specialiști cu posibilități de a previziona unele stări de pericol sau fapte negative, precum și rezerviști din rîndul personalului muncitor. O atenție deosebită s-a acordat cercetătorilor cu acces la un volum mai mare de date și documente secrete, luîndu-se măsurile necesare de prelucrare contrainformativă atît a acestora, cît și a specialiștilor care călătoresc frecvent în străinătate. Paralel, s-a acționat pentru identificarea stărilor de lucruri negative de natură să afecteze planul de producție și sarcinile la export, intervenindu-se preventiv, ori de cît ori a fost nevoie, la factorii competenți și urmărindu-se modul de înlăturare a neajunsurilor semnalate.

Din datele și informațiile obținute de organele noastre rezultă că în ultimii ani cele două unități chimice s-au confruntat cu următoarele aspecte mai deosebite:

— existența unor utilaje cu defecțiuni de execuție sau confecționate din alte materiale decît cele prevăzute în documentația tehnică, cauze care, dacă nu ar fi fost depistate, puteau genera evenimente cu consecințe deosebit de grave;

— neasigurarea ritmică și la nivelul planului cu unele materii prime, materiale și piese de schimb din import;

— utilizarea pentru transportul intern a unor mijloace care nu asigură integritatea produselor finite în vrac destinate exportului;

— stări de pericol create datorită frecventelor întreruperi în alimentarea cu energie electrică;

— existența unui număr mare de opriri accidentale și avarii, majoritatea datorate unor defecțiuni a unor materiale sau de execuție, ori din neglijența personalului de operare. Trebuie precizat că în unele cazuri organele noastre nu au efectuat cercetări la fața locului, iar în altele nu s-a acționat — cu mijloace specifice — în mod corespunzător, în vederea stabilirii adevăratelor cauze;

— necorelarea graficelor de livrare a produselor destinate exportului cu graficele de încărcare a navelor în porturi, fapt ce conduce la producerea unor pagube mari prin plăți de contrastalii;

— un număr mare de abateri din partea personalului muncitor de la disciplina tehnologică și reglementările legale, în special pe linia Decretului nr. 400/1981. Din analiza efectuată rezultă că majoritatea cazurilor promovate în instanță au fost pentru introducerea de țigări și chibrituri sau consum de alcool, iar persoanele în cauză erau cu pregătire medie sau inferioară.

Pentru prevenirea producerii unor fapte și fenomene negative, o contribuție importantă revine schimbului de informații cu organele de miliție și pompieri, precum și antrenării organelor locale de stat (cu competențe privind calitatea produselor, controlul instalațiilor, protecția muncii și gospodărirea fondurilor fixe) în valorificarea mai eficientă a unor date și informații de interes operativ obținute prin mijloacele muncii de securitate.

Prin măsurile informativ-operative întreprinse s-a reușit să se prevină producerea unor evenimente deosebite (incendii, explozii, avarii sau opriri ale instalațiilor tehnologice). Astfel:

● În cursul anului 1984, în baza informațiilor privind calitatea necorespunzătoare a unor lucrări în execuția cisternelor pentru amoniac lichid, s-a intervenit la factorii competenți pentru înlăturarea neajunsurilor constatate, prevenindu-se producerea unor accidente de muncă prin gazare sau chiar explozii.

● Prin amplasarea mai judicioasă a persoanelor din rețeaua informativă, s-au obținut informații privind depistarea unor butelii pentru oxigen ce prezentau defecțiuni tehnice, erau impurificate cu substanțe organice sau aveau termenul de verificare depășit.

Intervenindu-se operativ atît la factorii competenți din obiective, cît și la inspectoratele județene pe raza cărora au fost semnalate astfel de situații, s-a prevenit producerea unor explozii în instalația de îmbuteliere a oxigenului ș.a.

● Conlucrarea mai eficientă cu factorii de decizie din obiective, dezvoltarea bazei de sprijin în rîndul personalului cu atribuții pe linia controlului și reviziei instalațiilor, instruirea cu sarcini concrete a persoanelor din rețeaua informativă s-au concretizat în sporirea responsabilității personalului muncitor față de calitatea lucrărilor de revizie și reparații curente sau capitale. Ca urmare a măsurilor întreprinse, prin factorii de conducere s-au luat măsuri ca efectuarea probelor de presiune după revizia generală la instalația de amoniac 4 Kellogg, să se facă cu personal competent, depistîndu-se deficiențe grave de execuție la convertorul de înaltă temperatură. S-a prevenit, astfel, punerea în funcțiune a instalației în condiții de insecuritate, ceea ce ar fi condus la producerea unei explozii de proporții.

● S-a acționat cu rezultate bune și pe linia prevenirii unor explozii sau deteriorări de echipamente la cuptoarele de carbid și instalațiile de amoniac, datorită frecventelor întreruperi în alimentarea cu energie electrică.

● Prin mijloacele muncii de securitate s-a stabilit existența unor neajunsuri în aprovizionarea cu piese de schimb la instalațiile de acid formic și oxalic, la care au fost montate aparate de măsură și control improvizate, ce nu prezentau siguranță în exploatare, intervenindu-se operativ pentru remedierea situației.

● S-a acționat, în continuare, și pentru: asigurarea temelor de cercetare, a stațiilor pilot și a instalațiilor realizate; protejarea cercetătorilor de valoare; cunoașterea activității și preocupărilor cetățenilor străini care au venit în obiectivele chimice; întărirea ordinii și disciplinei în obiective (prin instituirea unor echipe de control alcătuite din persoane competente, capabile să valorifice unele informații obținute de organele de securitate) ș.a. Au fost incluse în baza de lucru mai multe elemente din categoriile: culte-secte, evazioniști, colportori ai știrilor transmise de posturile de radio ostile, manifestări naționalist-iredentiste, persoane cu antecedente politice sau penale și descendenții acestora, deținători de secrete cu rude sau călătorii frecvente în străinătate. De asemenea, în atenția ofițerilor de securitate au fost și persoanele cu antecedente pe linie de miliție și cele ce suferă de tulburări neuropsihice etc.

Analiza evenimentelor ce au avut loc în obiectivele chimice a pus în evidență concluzia că o parte din ele au fost posibile ca urmare a necunoașterii anticipate a cauzelor care le-au generat, motiv pentru care, în unele cazuri, nu s-a reușit să se intervină preventiv. A rezultat, astfel, că cele mai multe au avut la bază calitatea necorespunzătoare a ma-

terialelor sau defecte de execuție, intervenindu-se la factorii competenți pentru a se preveni repetarea unor astfel de situații. În cazurile cind, prin mijloacele muncii de securitate, s-au obținut date din care rezulta că oprirea unor instalații a fost cauzată de greșeli din partea personalului de operare, s-a intervenit la conducerile obiectivelor, care au luat măsuri de sancționare administrativă a celor vinovați.

În cercetarea de securitate a unor opriri accidentale s-a insistat pentru stabilirea unor raporturi de cauzalitate intre activitatea persoanelor din baza de lucru și evenimentul respectiv ,precum și a cauzelor reale ale defecțiunilor tehnice. De asemenea, ofițerii care asigură contrainformativ obiectivele chimice au acționat prioritar în direcția cunoașterii prin mijloace specifice a oricăror fapte și fenomene care ar putea să afecteze buna desfășurare a activităților de export.

În vederea îmbunătățirii procesului de cunoaștere din acest sector s-au instruit temeinic sursele de informare, pe flux, cu aspecte privind calitatea produselor, condițiile de ambalare și transport, prevederile contractelor încheiate cu partenerii străini. Totodată, s-a acționat in direcția prevenirii producerii unor pagube în activitatea de export.

Spre exemplu, pe baza informațiilor obținute prin mijloacele muncii de securitate privind livrarea unor îngrășăminte de calitate necorespunzătoare sau deteriorarea acestora pe parcursul transportului intern, s-a intervenit la securitățile județene pe raza cărora sint porturile, prevenindu-se expedierea acestora către partenerii externi. Unele informații au fost valorificate prin intervenții preventive la factorii competenți din diverse obiective, dispunindu-se măsuri de sistare a unor livrări către beneficiarii externi. Practica luării în control direct de către ofițerii de securitate a unor contracte de export mai importante s-a soldat cu rezultate bune. Este necesar însă să dezvoltăm cooperarea cu organele Ministerului de Interne în competența cărora se află obiective economice care concură la realizarea sarcinilor de export ale obiectivelor chimice din județul nostru, prioritar cu securitățile județelor pe raza cărora sint porturile maritime și fluviale.

În scopul îmbunătățirii activității de prevenire in obiectivele chimice care prezintă un grad ridicat de vulnerabilitate, este necesar să se acționeze cu mai multă fermitate pentru lărgirea și consolidarea potențialului informativ existent, în vederea asigurării unui control informativ corespunzător al tuturor punctelor și mediilor vulnerabile pe cele trei schimburi și, de asemenea, să se îmbunătățească sistemul informațional de cunoaștere în timp util a tuturor faptelor și fenomenelor negative, valorificindu-se mai eficient informațiile obținute.

Colonel **Agoston ALEXANDRU**

2 Combinatul chimic Craiova, *profilat pe producerea de îngrășăminte chimice pe bază de azot, fosfor și potasiu, produse organice și catalizatori, cu 45 instalații in funcțiune, este unul din obiectivele cele mai vulnerabile din economia județului Dolj, datorită faptului că instalațiile și utilajele lucrează în aer liber, la temperaturi și presiuni ridicate, vehiculînd fluide ce pot genera ori favoriza producerea de incendii, explozii sau intoxicarea personalului.*

Avînd în vedere specificul obiectivului, precum și faptul că peste 50% din producția de export a județului este asigurată de combinatul chimic, ofițerii de securitate care asigură contrainformativ acest obiectiv au acționat prioritar — în conformitate cu sarcinile rezultate din Programul special de măsuri aprobat de comandantul suprem și cel al Departamentului Securității Statului — pentru sporirea eficienței în cunoașterea și prevenirea oricăror fapte, fenomene sau acțiuni ce ar putea aduce atingere securității statului în acest domeniu de activitate.

Astfel, în scopul realizării sarcinilor specifice de securitate, pe baza unor studii și analize obiective, au fost luate măsuri de completare a potențialului informativ existent, prin atragerea la colaborare a unor specialiști de valoare pe fluxul tehnologic de fabricație al instalațiilor, persoane cu largi posibilități de cunoaștere și prevenire în fază incipientă a unor stări de lucruri negative. În același timp a fost dezvoltată baza de sprijin din rîndul unor persoane cu o bună pregătire profesională, al celor cu rol de decizie și control, precum și al acelora care au responsabilități în punctele de încărcare vamală și participă la realizarea producției pentru export, toate acestea pentru prevenirea livrării de îngrășăminte chimice necorespunzătoare unor parteneri externi.

În vederea realizării unei legături mai operative cu rețeaua informativă s-a acordat o atenție mai mare muncii cu rezidenții, folosindu-se în acest scop rezerviștii Ministerului de Interne, precum și alte persoane care dispun de calități și posibilități. S-a militat, totodată, pentru o cooperare permanentă cu organele de securitate de pe raza județelor unde sînt amplasate celelalte combinate ale Centralei industriale de îngrășăminte chimice Craiova, cu organele de miliție și pompieri, precum și cu alți factori cu atribuții pe linia apărării avuției naționale, astfel incit, în majoritatea situațiilor, s-a reușit să se cunoască iminența unor stări de lucruri ce puteau deveni periculoase, luindu-se, în același timp, măsuri de îndepărtare a condițiilor care le-au generat ori favorizat.

Astfel, la gazometrul de gaz de piroliză de la instalația de acetilenă din gaz metan au fost sesizate informativ unele defecțiuni (fisuri) care puteau conduce la explozii și incendii cu consecințe deosebite. Ca urmare a intervențiilor organelor noastre (prin Direcția a II-a), conducerea Ministerului Industriei Chimice și, respectiv, a Institutului de proiec-

tări de specialitate au constituit o comisie tehnică. Aceasta, constatînd pericolul iminent de explozie, a dispus oprirea instalației și a luat măsuri de înlăturare a deficiențelor sesizate.

Stabilindu-se informativ că la unele instalații noi din cadrul Combinatului chimic Craiova s-au făcut modificări fără aprobarea proiectantului, prin Direcția a II-a au fost informați factorii competenți, luîndu-se măsuri de depistare și înlăturare a unor astfel de situații ce puteau crea pericole la punerea în funcțiune a instalațiilor respective.

Tot pe baza informațiilor obținute s-a intervenit pentru asigurarea funcționării în condiții de deplină siguranță a celor două turnuri de granulare de la instalația de îngrășăminte chimice complexe „N.P.K" ce prezentau pericol pentru producerea unor accidente colective de muncă și nu realizau o calitate corespunzătoare produsului finit.

S-a acționat pentru asigurarea livrării de îngrășăminte chimice destinate unor parteneri externi la termenele stabilite și corespunzătoare din punct de vedere calitativ.

Astfel, obținînd date că unii beneficiari ar încerca să obiecteze cu privire la granulația unor loturi de îngrășăminte chimice, s-a intervenit în mod operativ la factorii competenți din combinat pentru înlăturarea unor asemenea deficiențe.

De asemenea, am făcut numeroase intervenții și pentru asigurarea vagoanelor necesare transportului de produse spre portul Constanța.

O altă problemă care a stat cu prioritate în atenția noastră a fost cunoașterea multilaterală a personalului muncitor de pe platformă, în special a celor care, prin acte de indisciplină și atitudine necorespunzătoare (față de șefii profesionali sau îndatoririle de serviciu) ori prin comportarea lor generală, ar fi putut să afecteze funcționarea în siguranță a utilajelor și instalațiilor. Împotriva acestor persoane au fost luate măsuri diversificate fie prin darea lor în grija colectivelor din care fac parte, fie prin prelucrări în diferite ședințe și chiar îndepărtarea legendată de pe platforma chimică.

Cu toate că la Combinatul chimic Craiova nu au avut loc evenimente deosebite, s-au înregistrat totuși unele opriri accidentale la instalații, fapt ce a condus la depășirea consumurilor specifice de materii prime, materiale și energie.

Este necesar ca în viitor organele noastre să se implice mai mult în activitatea de cunoaștere și prevenire a cauzelor care conduc la asemenea opriri, pentru asigurarea calității lucrărilor de revizii executate în vederea funcționării tuturor instalațiilor și utilajelor la capacitate și în condiții de siguranță, a realizării integrale a sarcinilor de producție.

Lt. col. **Ion CHITOIU**
Col. **Alexandru DINU**

Profundele transformări ce au avut loc în localitățile rurale au revoluționat relațiile de producție în toate domeniile, inclusiv în agricultură. Lichidarea exploatării și trecerea pe făgașul socialismului au făcut din țărănime o clasă nouă, care participă conștient la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră.

Alături de țărănime însă, în localitățile rurale își desfășoară activitatea și locuiesc efectiv un număr crescînd de specialiști, muncitori și mici meseriași. Această structură nouă a populației, valorile mereu sporite ce se concentrează în mediul rural au impus cristalizarea unei concepții noi și a unui cadru adecvat pentru organizarea și perfecționarea muncii de securitate în acest mediu, în vederea realizării sarcinii de bază pusă în fața organelor de securitate, de a preveni orice acțiuni antisociale care, prin natura lor, pot prejudicia relațiile sociale apărate. Această concepție nouă și-a găsit expresia în Ordinul nr. 00140/01.08.1981, privind organizarea și desfășurarea muncii de securitate în mediul rural.

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ

CONSIDERAȚII PRIVIND COMPONENȚA, CARACTERISTICILE ȘI DINAMICA BAZEI DE LUCRU PE LINIE DE SECURITATE ÎN MEDIUL RURAL, ÎN JUDEȚUL VRANCEA

Asigurînd cadrul organizatoric unitar de realizare a supravegherii informative în mediul rural, acest ordin stipulează expres că baza de lucru pe linie de securitate în aceste localități se compune din persoane, obiective, locuri și medii ce prezintă interes pentru securitatea statului.

Conform prevederilor acestui ordin, persoanele care formează baza de lucru pe linie de securitate în mediul rural sînt incluse în tabelele „A" și „B" din dosarele tip, înființate la fiecare post comunal de miliție.

Referitor la persoanele incluse în evidența tabelului „A" reliefăm faptul că în mediul rural locuiesc și își desfășoară activitatea 87% din elementele legionare, 95% din membrii fostelor partide burgheze și 89% din elementele foste condamnate aflate pe raza județului. Relevarea acestei caracteristici a situației operative impune sarcini de înaltă răspundere în organizarea supravegherii informative, direcție în care se canalizează o bună parte a potențialului informativ și a celorlalte mijloace ale muncii de securitate.

Profundele transformări social-politice ce au avut loc în anii socialismului au determinat un număr tot mai mare din aceste categorii de elemente să se încadreze într-o activitate socială onestă și să aibă o atitudine de loialitate față de statul nostru. Nu trebuie însă să scăpăm din vedere că, datorită convingerilor lor politice generate de apartenența la fostele partide și organizații reacționare din trecut, aceste persoane ră-

mîn potențial periculoase și pretabile a comite sau a fi antrenate la acțiuni ostile de natură să afecteze climatul politic și social din țara noastră.

Caracteristic pentru aceste elemente este faptul că marea lor majoritate sînt în etate de peste 65 ani și au un nivel de cultură redus. Statutul personal determinat de vîrsta înaintată și poziția socială a acestora impune selecționarea unor surse cu largi posibilități de informare, avînd în vedere că vîrsta înaintată le conferă „libertatea" de a exprima unele idei necorespunzătoare, fără riscul de a avea repercusiuni, care să le afecteze mai ales statutul social, posibilitățile materiale.

De asemenea, timpul material pe care îl au la dispoziție le dă posibilitatea să audieze știrile posturilor de radio străine ostile, să contacteze un mai mare număr de persoane, să atragă atenția asupra lor și să creeze anturaje pe care să le influențeze în sens negativ, chiar dacă aceste persoane nu au antecedente politice sau penale. Pentru astfel de activități, avem în vedere, în primul rînd, descendenții unor elemente cu trecut politic reacționar.

Sub aspectul dinamicii, remarcăm faptul că, numeric, această categorie de elemente este într-o continuă scădere, excepție făcînd foștii condamnați unde situația este staționară. La această ultimă categorie de elemente, caracteristic pentru județul Vrancea este faptul că ele sînt grupate în localități compacte, adică așa cum au acționat în organizațiile subversiv-teroriste.

De asemenea, între ei s-au realizat de-a lungul timpului legături de rudenie și de alianță, ceea ce face dificilă penetrarea lor informativă și impune o atenție sporită în activitatea de creare a rețelei informative. La foștii condamnați mai remarcăm faptul că, fiind mai tineri, unii din ei își desfășoară activitatea în obiective economice din municipiul Focșani, unde fac naveta zilnic. Aceasta face necesară crearea de rețea, pe problemă, în rîndul navetiștilor și cooperarea cu serviciul de contrainformații în sectoarele economice pentru încadrarea lor informativă la locul de muncă.

În activitatea de supraveghere informativă a legionarilor și membrilor fostelor partide burgheze, trebuie să combatem anumite tendințe greșite ce există la unii lucrători care, invocînd potența fizică redusă a acestora, îi consideră inofensivi și lipsiți de pericol social. Activitatea informativă în rîndul categoriilor respective de persoane trebuie orientată, cu prioritate, asupra celor care, prin poziția, atitudinea și preocupările prezente și activitatea lor trecută, pot iniția acțiuni de natură să afecteze securitatea statului.

Tabelul „B" cuprinde: 1) persoanele necunoscute cu antecedente politice sau penale reacționare, dar care, prin atitudinea, preocupările și relațiile lor prezente, sînt pretabile la comiterea de infracțiuni sau fapte de natură să lezeze securitatea statului și necesită a fi supravegheate informativ; 2) persoanele cu antecedente politice sau penale reacționare care își au reședința în aceste localități.

Categoriile de elemente incluse în această formă de evidență au fost stabilite și enunțate de prevederile Ordinului nr. 00140/1981. În legătură cu ele remarcăm faptul că sînt persoane eterogene din punct de vedere al ocupației, al nivelului de pregătire profesională și intelectu-

ală, fiind, de regulă, în plenitudinea forțelor fizice. Observăm că aceste elemente nu au o motivație generală de ideologia organizațiilor politice reacționare pentru a se deda la acțiuni ce impun supravegherea lor informativă. Carențele în educație, trăsăturile de caracter și comportamentele necorespunzătoare au permis ca influența negativă exercitată asupra lor de elementele și organizațiile dușmănoase din străinătate, de unele persoane ostile din interior, să găsească un teren fertil și să constituie cauza situării lor pe poziție necorespunzătoare față de societatea noastră, determinîndu-le să se dedea la acțiuni ce lezează valorile sociale a căror apărare intră în competența organelor de securitate sau pot degenera în astfel de acțiuni.

Totodată, informațiile care au determinat includerea lor în evidența tabelului „B" și cele ce se obțin în cadrul supravegherii informative sînt puse în valoare de ofițerii de securitate aparținînd unor linii de muncă diferite.

Toate acestea fac necesară recrutarea de informatori cu posibilități reale de informare.

De asemenea, factorii de mai sus impun o mai bună cooperare între compartimentele de securitate care organizează și participă la munca de supraveghere informativă în mediul rural, precum și măsuri diferențiate de prevenire.

Elementele cuprinse în evidența tabelelor „A" și „B" s-au aflat în atenția organelor de securitate, fiind supravegheate informativ și anterior apariției Ordinului nr. 00140/1981, ele formînd așa-zisa bază de lucru tradițională din mediul rural. Ordinul menționat a introdus pentru prima dată în baza de lucru din mediul rural obiectivele, locurile și mediile, constituind, astfel, un cadru organizatoric ce permite realizarea unitară, în întreaga țară, a supravegherii informative pentru obținerea de informații necesare cunoașterii și stăpînirii situației operative, în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării oricăror acțiuni, fenomene și împrejurări, care, prin natura lor, pot leza securitatea statului. Pe bună dreptate putem afirma că aceste obiective, locuri și medii scăpaseră atenției organelor de securitate, iar supravegherea informativă din cadrul acestora se făcea sporadic și neeficient.

Astfel, și în structura bazei de lucru din localitățile rurale ale județului Vrancea au fost introduse obiective agroindustriale, social-culturale, locuri și medii care sînt incluse în evidența tabelului „C". Dintre acestea, doar Combinatul de prelucrare a lemnului din comuna Gugești este dat în responsabilitatea directă a ofițerului de securitate. În restul comunelor, supravegherea informativă de securitate în obiective, locuri și medii se face de către lucrătorii posturilor de miliție.

Pentru obiective s-a impus crearea unei rețele cu posibilități reale de informare, dintre persoane care își desfășoară activitatea în acestea, urmărindu-se atragerea la colaborare a specialiștilor, capabili să ne semnaleze stările de pericol, stările de spirit necorespunzătoare, neefectuarea la timp a lucrărilor de întreținere sau de recoltare a culturilor ori efectuarea lor necorespunzătoare, precum și orice alte fapte, care, prin natura lor, pot aduce pagube economiei naționale. Fără a subaprecia aportul pe care informatorii din afara obiectivelor îl pot avea la supravegherea informativă în cadrul acestora, considerăm că rețeaua din

interiorul obiectivelor este mult mai competentă și eficientă pentru a rezolva sarcinile supravegherii informative. Aceasta, pentru că structura organizatorică a obiectivelor, activitățile zilnice, sarcinile de producție, preocupările personalului muncitor nu pot fi cunoscute corespunzător decît de cei ce-și desfășoară curent activitatea în ele.

În ce privește asigurarea informativă a locurilor constituite, apreciem că aceasta se poate realiza folosind informatori recrutați pe probleme și în obiective, selecționîndu-i pe aceia care, în mod curent, frecventează locurile respective și au posibilități în rîndul persoanelor prezente în mod constant în aceste locuri. Nu trebuie neglijată nici crearea unei rețele cu sarcini concrete pentru astfel de locuri, recrutată din rîndul persoanelor ce-și desfășoară activitatea în cadrul lor, dar avem grijă ca acestea să dispună de posibilități de informare și în problemele, obiectivele sau mediile constituite pe raza comunei.

O atenție deosebită în cadrul supravegherii informative din localitățile rurale trebuie acordată particularităților diferitelor medii existente.

Pornind de la aceste considerente, am organizat supravegherea informativă în raport cu specificul persoanelor ce constituie fiecare mediu în parte. Astfel, în privința elementelor sectante, avem în vedere că acestea dispun de experiență în activitatea clandestină, sînt deosebit de fanatice, au legături cu organizații cultice sau sectante din străinătate ori emisari ai acestora, iar prin dogmele lor religioase vin în mod frecvent în contradicție cu ordinea de drept și normele de conviețuire socială.

Mediul navetiștilor poate vehicula, cu ușurință, zvonuri alarmiste, stări de spirit negative, știri tendențioase și denigratoare transmise de posturile de radio străine.

De asemenea, componența lor este eterogenă, ei structurîndu-se pe unități industriale, schimburi și localități, particularități ce impun o organizare diferențiată a supravegherii informative.

Și în supravegherea informativă a navetiștilor, cooperarea cu serviciul de contrainformații în sectoarele economice trebuie să fie o prezență activă.

În această situație, la includerea în rețea a unor persoane trebuie să avem în vedere afinitățile socio-profesionale, nivelul de cultură și preocupări asemănătoare, interese comune, stabilitatea locului de muncă etc.

În același mod am organizat supravegherea informativă atît în mediile obișnuite, cît și în cele specifice județului Vrancea.

Prezentarea componenței și caracteristicilor bazei de lucru din localitățile rurale ale județului Vrancea impune concluzia necesității de a urmări cu atenție dinamica acesteia, de a prevedea evoluția din structura și ponderea diverselor categorii de persoane, obiective, locuri și medii. Astfel vom putea lua și pe viitor măsurile optime necesare realizării unei supravegheri informative calitativ-superioare, apte să ne permită cunoașterea și stăpînirea situației operative, prevenirea oricăror fapte care, prin natura lor, pot aduce atingere securității statului.

Colonel Nicolae VÎLCU
Căpitan Toader GHEȚU

CÎTEVA CONSIDERAȚII PRIVIND VALORIFICAREA DATELOR DIN MATERIALELE DE ARHIVĂ OPERATIVĂ ȘI ARHIVIZAREA DOSARELOR

Fondul Arhivistic Național include și documentele rezultate din activitatea Ministerului de Interne de-a lungul anilor. Acestea, prin conținutul lor complex asupra vieții economice, sociale și politice, sînt des solicitate pentru studiu. Prin datele specifice pe care le cuprind, documentele din arhiva securității oferă un larg cîmp de investigație, informare și documentare. Ele sînt utile pentru activitatea curentă, întrucît conțin informații care servesc la cunoașterea muncii desfășurate anterior și a direcțiilor de dezvoltare a acesteia în viitor. Ele oferă, de asemenea, multiple posibilități pentru o conlucrare sistematică între diferitele unități ale aparatului de securitate în organizarea măsurilor informativ-operative.

Ca mijloc al muncii informative, arhiva — în care se acumulează zilnic noi documente cu valoare operativă — are un important rol în realizarea la timp a măsurilor de prevenire, descoperire și lichidare a acțiunilor îndreptate împotriva orînduirii sociale și de stat, în informarea organelor de decizie la toate nivelurile cu privire la stadiul, ritmul, calitatea și eficiența măsurilor operative întreprinse în problemele, locurile, mediile și obiectivele muncii de securitate.

Fondul unitar de date și informații de interes operativ, bazat pe documentele din arhivă care se valorifică prin prelucrarea automată, constituie suportul științific pentru luarea deciziilor, prin cunoașterea profundă a realității.

▲ Organizarea arhivelor operative de securitate. Conținutul, locul și importanța acestora pentru munca informativ-operativă.

Specificul muncii informativ-operative reclamă menținerea, preluarea și păstrarea unor categorii de acte absolut necesare documentării și constituirii unui fond de date și informații care privesc fapte și evenimente ce intră în preocupările organelor de securitate.

Astfel, organele de securitate au preluat arhiva fostului aparat de represiune burghez, care conținea date despre categoriile de persoane considerate ca fiind ostile.

În evidență și, respectiv, în arhivă, se păstrează documente referitoare la persoane care au desfășurat activități împotriva statului român

ori care au făcut parte din partidele și organizațiile politice burgheze reacționare, cărora în decursul anilor li s-au adăugat materiale rezultate din activitatea organelor de securitate.

Ca suport legal, prin Decretul nr. 321 din 13. 09. 1952, s-a dispus ca Arhivele Securității Statului să concentreze, să păstreze și să țină evidența dosarelor de anchetă cu probleme privind : trădarea patriei, spionaj, sabotaj, diversiune, acte de teroare, crime îndreptate împotriva puterii militare a statului, activități contrarevoluționare, editarea și difuzarea de literatură antidemocratică, crime împotriva păcii și a regulilor războiului, furtul, distrugerea sau pierderea documentelor secrete, divulgarea secretului de stat, trecerea clandestină a frontierei, operații valutare mari din partea reacțiunii interne și a agenturii serviciilor de spionaj străine, banditism politic etc.

De asemenea, prin H.C.M. nr. 1310 din 27.07.1954, instanțele judecătorești au fost obligate să restituie Ministerului de Interne spre păstrare toate dosarele în care urmărirea penală a fost întreprinsă de organele de securitate de îndată ce hotărîrile rămase definitive au fost duse la îndeplinire. Măsura a fost impusă de necesitatea cunoașterii formelor și metodelor în care s-au pregătit și săvîrșit infracțiunile îndreptate împotriva securității statului, a împrejurărilor și cauzelor care le-au generat, necesitatea asigurării documentării prompte a lucrătorilor din aparatul informativ cu aspecte, fapte și fenomene ce privesc securitatea statului, în vederea întreprinderii măsurilor de prevenire. S-a avut în vedere, de asemenea, și asigurarea conservării și păstrării îndelungate, în condiții de deplină siguranță, a materialelor ce privesc securitatea statului, în scop de informare și documentare.

La nivel național activitatea arhivistică s-a perfecționat continuu, iar Decretul nr. 472/1971 privind Fondul Arhivistic Național a adus o serie de reglementări pe linia ocrotirii documentelor, stabilindu-se răspunderi pentru toți factorii care conlucrează în acest domeniu de activitate. Conform prevederilor decretului, Ministerul de Interne păstrează documentele indispensabile desfășurării activității sale.

Prin Constituirea Fondului Arhivistic Național — parte integrantă a Patrimoniului Cultural Național — s-a creat cadrul juridic adecvat protejării corespunzătoare a acestor bunuri de interes național.

In acest sens, materialele preluate din vechea arhivă, precum și cele rezultate din activitatea aparatului informativ-operativ au fost constituite în fonduri arhivistice de securitate. Instrucțiunile privind organizarea și funcționarea evidențelor de securitate, aprobate prin Ordinul ministrului de interne nr. 001050/1977, cuprind norme de organizare, păstrare și folosire a acestor documente. Specificul și nevoile muncii implică completarea arhivelor operative cu noi date și materiale provenite din urmărirea și supravegherea informativă, activitatea cu rețeaua informativă sau de urmărire penală, concentrate pe persoane sau pe probleme și păstrate în condiții de deplină siguranță și conservare, cu scopul de a le folosi în sprijinul muncii informativ-operative.

Pentru a răspunde în cît mai bune condiții acestui scop, arhivele operative de securitate sînt organizate la Centrul de informatică și documentare și cuprind :

a) Materiale provenite din activitatea informativ-operativă a unităților centrale și a Securității municipiului București.

b) Materiale de la serviciile de contrainformații militare. La inspectoratele județene ale Ministerului de Interne arhivele cuprind materiale provenite din activitatea proprie și din cea a serviciilor de contrainformații militare de pe raza de competență a inspectoratelor.

Volumul mare de materiale din arhiva operativă și importanța acestora implică ordonarea lor după anumite criterii, în așa fel încît datele din cuprinsul documentelor să poată fi cît mai ușor exploatate. Astfel, în funcție de faptele, persoanele și fenomenele la care se referă, documentele din arhiva operativă se ordonează pe următoarele fonduri : informativ, rețea, urmărire penală, documentar și corespondență operativă.

Introducerea materialelor în arhivele operative de securitate are loc după rezolvarea lor definitivă (încetarea urmăririi sau supravegherii informative ; încetarea legăturii cu persoanele din rețeaua informativă ; soluționarea definitivă a cauzelor de urmărire penală de către organele procuraturii sau instanțele de judecată ; neconfirmarea materialelor de primă sesizare). În consecință, în arhivă nu se primesc materiale referitoare la persoane care au făcut obiectul urmăririi sau supravegherii informative, dacă din acestea rezultă aspecte neclarificate, legături ale celui urmărit cu situația operativă incertă, persoane fără date de identificare sau pentru care nu s-a specificat hotărîrea luată.

Clasificarea pe fonduri este, de asemenea, o cerință impusă de faptul că pentru fiecare fond în parte sînt norme diferite în ceea ce privește ordonarea, exploatarea, microfilmarea, păstrarea și conservarea. Astfel, ordonarea documentelor în dosare trebuie făcută potrivit normelor, aceasta avînd o mare importanță în valorificarea datelor și informațiilor în scop operativ. Așezate în succesiunea obținerii lor, cronologic și chiar pe momente operative cînd acestea sînt distincte, documentele redau imaginea desfășurării în timp a faptelor și evenimentelor, ceea ce permite controlul aprobărilor și al termenelor legate de acțiunea respectivă.

Avînd convingerea că sprijinim munca de constituire a dosarelor și controlul la clasare și studiu, reamintim următoarea ordine de așezare a documentelor :

1. Material de primă sesizare cu rezoluția șefului competent să dispună începerea supravegherii sau urmăririi informative ;
2. Cererea de verificare la evidența populației care atestă realitatea datelor de identificare ale persoanei;
3. Planul (planurile) de măsuri sau de căutare a informațiilor ;
4. Materialele informative, sinteze etc., în ordinea obținerii sau întocmirii lor ;

5. Referatul (sinteza, raportul) de încetare a supravegherii sau urmăririi informative. Acesta va constitui ultima piesă din dosar, iar cînd dosarul va fi format din mai multe volume, ultima filă din ultimul volum.

Materialele obținute prin mijloace speciale vor fi constituite în volume separate, în ordinea datelor calendaristice la care au fost întocmite. Ele vor constitui ultimul volum al dosarului.

Fiecare volum din dosar se va numerota separat, începînd cu prima filă către sfîrşit, şi se va certifica numărul filelor din care se compune.

Referatul (sinteza, raportul) de încetare a urmăririi sau supravegherii informative trebuie să cuprindă :

— temeiul sau temeiurile pentru care persoana a fost luată în lucru şi sarcinile ce trebuiau rezolvate ;

— rezultatele concrete obţinute prin măsurile luate, inclusiv informaţiile referitoare la legăturile nou apărute şi aspectele neconfirmate;

— modul concret de exploatare finală a informaţiilor ;

— propunerile ce se fac cu privire la persoana lucrată şi legăturile apărute în cazul respectiv.

Cînd supravegherea sau urmărirea informativă încetează prin neconfirmarea informaţiilor de primă sesizare şi nu au apărut alte fapte care să impună luarea persoanei în evidenţele de securitate, iar persoana este recrutată, materialul informativ (dosarul de urmărire informativă) poate fi reţinut şi introdus ca material documentar (de verificare şi cunoaştere) în dosarul personal ce se formează.

Informaţiile de primă sesizare despre persoanele necunoscute cu alte materiale la fondurile informative şi de urmărire penală, şi care în termenul de 30 de zile (prevăzut de ordinele privind munca informativă şi de evidenţă) nu s-au confirmat, se vor constitui în dosare, iar în funcţie de obiectivele sau problemele de care aparţin vor fi predate pentru clasare la fondul de corespondenţă operativă.

In situaţia cînd verificările se continuă prin dosare de urmărire sau supraveghere informativă şi s-a hotărît ca persoana să nu fie menţinută în evidenţele de securitate ca urmare a neconfirmării suspiciunilor, săvîrşirii unor fapte de mică importanţă ori a unor nemulţumiri personale, materialele se vor clasa la fondul de corespondenţă al compartimentului de informatică şi documentare. Întrucît din practica muncii s-a constatat că aceste materiale sînt adesea cerute de aparatul informativ-operativ în vederea reluării unor verificări, se vor ordona în dosare individuale, indiferent de numărul filelor, şi vor fi evidenţiate separat într-un registru de inventar arhivă la fondul de corespondenţă operativă. Aceasta va permite atît regăsirea cu uşurinţă, cît şi posibilitatea scoaterii din arhivă şi trimiterii la organele interesate numai a materialelor solicitate.

Multă atenţie trebuie acordată materialelor de la fondul documentar, avînd în vedere importanţa şi valoarea acestora, faptul că ele oglindesc munca organelor de informaţii şi contrainformaţii, etapele pe care le-au parcurs şi problemele cu care s-au confruntat în contextul evoluţiei social-politice a ţării.

Pe baza documentelor din acest fond, existente în arhiva C.I.D., s-au întocmit o serie de lucrări care au fost prezentate conducerii de partid şi de stat, s-au elaborat studii în legătură cu aportul activităţii de informaţii şi contrainformaţii la lupta poporului român pentru cucerirea independenţei naţionale depline şi formarea statului naţional român. Unele dintre aceste documente care prezintă o valoare deosebită pentru istoria poporului român au fost utilizate în lucrările de specialitate de unii istorici.

▲ Cerinţe ce se pun pentru activitatea arhivistică, corespunzător nevoilor muncii informativ-operative.

Actualizarea arhivelor operative de securitate este o cerinţă a muncii informative şi constă în introducerea în permanenţă a materialelor provenite din acţiunile de supraveghere şi urmărire informativă ce se clasează, din prelucrarea şi din conexarea materialelor „de urmare" la dosarele existente în arhivă. În condiţiile creării fondului de asigurare şi exploatare pe microfilm, care permite studiul documentelor direct pe peliculă, prin intermediul jackeţilor, actualizările se impun a fi corelate, simultan, şi pe microfilm. Pe de altă parte, sub raportul calităţii şi valorii lor, actualizările se justifică numai în situaţia cînd întregesc materialele de bază sau aduc elemente noi.

Situaţia pe această linie mai prezintă şi unele deficienţe. Astfel, conexările se ţin separat, se tărăgănează clasarea lor, existînd riscul ca acestea să nu fie date la studiu atunci cînd se cer informaţii în legătură cu persoanele la care se referă. Este de aceea necesar ca microfilmarea conexărilor să fie precedată de studiul şi coroborarea cu materialele din dosar, urmărind a se introduce în arhivă numai materialele de interes operativ.

Trebuie combătută părerea că pentru persoanele cunoscute în evidenţele de securitate se pot strînge şi trimite la arhivă orice note, chiar şi atunci cînd nu spun nimic din punct de vedere informativ-operativ. Materialele de această natură se vor clasa la fondul de corespondenţă operativă, unde li se asigură regăsirea pentru încă o anumită perioadă.

De asemenea, potrivit reglementărilor, actualizarea presupune trierea, separarea şi eliminarea materialelor care nu mai prezintă interes pentru munca de securitate.

Eliminarea documentelor din arhivele operative de securitate implică însă o mare răspundere şi discernămînt şi se va aplica, după o atentă şi riguroasă selecţie.

Studiul documentelor din arhivele operative trebuie să fie organizat în aşa fel, încît să răspundă în orice moment nevoii de documentare şi informare a aparatului informativ în condiţiile asigurării secretului şi securităţii lor. Introducerea restricţiilor de scoatere sub orice formă a materialelor din dosare ori de efectuare de copii şi xerocopii după acestea s-a înscris pe linia măsurilor de asigurare a integrităţii documentelor din arhivele operative de securitate .Ele au fost completate cu măsuri de limitare a accesului în arhivă, chiar pentru ofiţerii din aparatul informativ, aceştia fiind primiţi la studiu numai pe baza cererilor de verificare nominale aprobate de cei în drept şi a legitimaţiilor de serviciu, în condiţiile asigurării secretului şi compartimentării muncii.

Varietatea şi conţinutul informaţiilor, prerogativele pe care Ministerul de Interne le deţine în domeniul apărării securităţii statului, ca şi caracterul specific al documentelor elaborate — majoritatea referitoare la activitatea de depistare şi curmare a activităţii elementelor ostile orînduirii sociale şi de stat din ţara noastră, — au impus măsuri care asigură secretul acestora, inclusiv prin interzicerea accesului persoanelor din alte instituţii, aprobările de studiu dîndu-se numai în situaţii cu totul excepţionale de către Secretariatul C.C. al P.C.R.

O bună evidență a arhivei — pe fonduri și pe persoane —, iar în cazul fondurilor de corespondență operativă și documentară — pe dosare și, respectiv, pe probleme, grupe și subgrupe — are menirea să ducă la identificarea cu ușurință a materialelor în cazul solicitărilor pentru studiu.

Avîndu-se în vedere faptul că identificarea persoanelor pentru care se dețin documente de la fondurile informativ, rețea și de urmărire penală se face prin intermediul cartotecii generale documentare, se impune o corelare perfectă între fișe și dosarele de arhivă.

O altă cerință este efectuarea periodică a confruntărilor existentului în arhivă cu soldul scriptic din registrele de inventar-arhivă, a depistării și perfectării eventualelor nepotriviri dintre materialele clasate și corespondentul acestora din cartoteca generală documentară, cunoscut fiind faptul că există asemenea nepotriviri între dosare, evidență și microfilm.

▲ Căi și metode moderne de conservare și exploatare a documentelor operative de securitate.

De-a lungul anilor, în procesul păstrării și folosirii lor, documente valoroase din arhivele operative, piese unice ca importanță pentru stat și cercetare științifică, au suferit deteriorări ca urmare a acțiunii timpului cu efect de îmbătrînire a suportului papetar, a procesului de uzură cauzat de păstrarea și exploatarea necorespunzătoare, precum și a deselor solicitări la studiu. Degradarea unor documente din arhiva securității s-a datorat și incendierii provocate a unor categorii de acte ale fostului aparat de represiune burghez, fapt care a determinat distrugerea totală sau degradarea parțială a acestora. Cantitatea cea mai mare de documente degradate este rezultată însă din îmbătrînirea naturală a hîrtiei, în condiții de păstrare necorespunzătoare și a lipsei unor măsuri curative și lucrative de salvare. Sub influența acestor factori, documentele se distrug progresiv, existînd pericolul pierderii iremediabile a unor materiale de mare însemnătate.

Începînd din anul 1970 au fost luate măsuri de restaurare a documentelor prin aplicarea unor tehnologii menite să asigure conservarea pe timp îndelungat a materialelor de arhivă, activitate care s-a intensificat și îmbunătățit de la an la an, prioritate acordîndu-se celor mai afectate.

În concluzie, ținînd seama că evidențele de securitate trebuie să reflecte în permanență dinamica situației operative din probleme, obiective, locuri și medii, este necesar ca toți lucrătorii de securitate să acționeze angajant pentru actualizarea continuă a acestora cu date reale, astfel încît conținutul evidențelor să fie în strînsă concordanță cu evoluția faptelor din domeniile de responsabilitate.

Lt. col. Ștefan BĂNICĂ
Lt. col. Ion PROTOPOPESCU

DIMENSIUNEA PROGNOTICĂ A ACTIVITĂȚII DE ANALIZĂ ȘI SINTEZĂ ÎN MUNCA DE SECURITATE

Indiferent de nivelurile la care are loc, activitatea de analiză și sinteză are un rol deosebit de important în formularea de concluzii utile pentru munca de securitate, în cunoașterea temeinică a situației operative, a stadiului de executare a unor sarcini sau misiuni, pentru punerea la dispoziția factorilor decizionali a datelor necesare optimizării hotărîrilor și pentru folosirea cît mai eficientă a forțelor și mijloacelor disponibile, în vederea ridicării nivelului calitativ al activității de securitate.

Cu toate acestea, în măsura în care concluziile rezultate din analiză și sinteză se limitează la constatarea existenței anumitor situații de fapt, ele nu-și dovedesc utilitatea decît pentru luarea unor măsuri cu caracter operativ, de cele mai multe ori *post factum*, de aplicabilitate mai mult sau mai puțin imediată, pentru remedierea unor lipsuri sau neajunsuri care au apărut pe parcurs, generalizarea practicii pozitive a muncii organelor de securitate ori cunoașterea formelor, metodelor și mijloacelor folosite deja de elementele ostile în acțiunile îndreptate împotriva securității statului. Desigur, toate acestea au un rol hotărîtor în *activitatea curentă* a organelor de securitate, în soluționarea legală, temeinică și eficientă a unor cazuri aflate în lucru, în exercitarea conducerii operative și în orientarea pe termen scurt a activității unui anumit organ sau compartiment de muncă.

Mai mult ca oricînd, practica muncii de securitate demonstrează necesitatea cunoașterii cît mai din timp a intențiilor și preocupărilor de perspectivă ale elementelor din baza de lucru, cunoaștere care se

poate realiza atît printr-o mai judicioasă folosire și orientare a mijloacelor și metodelor de muncă în cazurile concrete, cît și prin depășirea caracterului constatator al concluziilor formulate, ca urmare a activității de analiză și sinteză, prin sporirea substanțială a proporției ideilor cu caracter explorativ-prognotic, a concluziilor privitoare la tendințele de evoluție a fenomenelor cu care ne confruntăm și la variantele cele mai adecvate de jalonare a muncii de securitate pentru prevenirea și contracararea acțiunilor ostile.

Sporirea aportului previzional în munca fiecărui sector de activitate se constituie într-o condiție a unui travaliu științific. În acest sens, un model de gîndire și planificare în dimensiune prognotică, cu un cadru larg de manifestare a inițiativei explorative pe orice profil, îl reprezintă atît Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului, cît și programele speciale. La temelia acestora au stat orientările și cerințele conducerii Departamentului Securității Statului de a se trece de la stadiul adaptării mijloacelor și metodelor de muncă, în raport cu evoluția faptelor și fenomenelor antisociale consumate, la stadiul folosirii acestor metode și mijloace în funcție de direcțiile cele mai probabile de acțiune ale elementelor ostile.

Explicația este simplă : numai prin fundamentarea științifică a concluziilor prognotice și luarea în calcul a acestora se asigură o bază pentru a ne afla pe cît posibil mereu în avanpost — atît la nivelul obiectivelor urmărite, cît și al mijloacelor, metodelor și procedeelor utilizate — în vederea descoperirii, prevenirii și lichidării din fazele incipiente a oricăror fapte sau fenomene de natură a aduce atingere securității statului.

La nivelul organelor de securitate, *sporirea dimensiunii explorativ-prognotice* a activității de analiză și sinteză este necesară pentru asigurarea unei mai eficiente conduceri și coordonări a muncii. Elaborarea unor variante de acțiune, în funcție de o serie de concluzii cu caracter prospectiv, multiplică numărul opțiunilor posibile, asigură o mai temeinică examinare a alternativelor și, prin aceasta, o mai bună fundamentare a deciziilor. Pe de altă parte, analizîndu-se temeinicia concluziilor formulate, ca urmare a analizei tendințelor și priorităților, se asigură o mai eficientă distribuire a forțelor și mijloacelor.

În altă ordine de idei, inițierea și efectuarea unor cercetări prospective, referitoare la direcțiile cele mai probabile de dezvoltare (evoluție sau involuție) a faptelor antisociale cu care ne confruntăm, permit, în primul rînd, o acțiune de preîntîmpinare a „șocurilor", a surprizelor și, evident, o mai bună delimitare a sarcinilor și misiunilor care ne revin, o evaluare mai riguroasă a eficienței activității de prevenire desfășurate și conturarea unei strategii pe termen lung în problemele de care ne ocupăm.

Ridicarea la un nivel calitativ superior a activității [...] permite o mai bună *concentrare a forțelor și mijloacel*[...] ...ză ...iile

prioritare de acțiune — rezultate din analiza globală a tendințelor diverselor fapte și fenomene antisociale, a preocupărilor actuale și de perspectivă ale elementelor dușmănoase din țară și din exterior. Cunoașterea acestor tendințe și preocupări duce la *o mai eficientă apărare a valorilor sociale proteguite*, inclusiv prin luarea la timp și în condiții optime a contramăsurilor necesare.

Pe baza ideilor cu caracter prospectiv, fundamentate pe o analiză temeinică a datelor existente, pot fi formulate judecăți de valoare relative la modul cum activitatea concretă de prevenire a organelor de securitate a reușit să stăvilească sau să determine reducerea anumitor manifestări ostile ori fapte preinfracționale de competența organelor noastre și pot fi luate măsuri de sporire a fermității în prevenirea și combaterea unora sau altora dintre acestea, fapt ilustrat de programele speciale elaborate de la an la an.

Toate acestea demonstrează că, deși diversitatea și caracterul tot mai complex al problemelor cu care se confruntă organele de securitate, multitudinea și — mai ales — eterogenitatea cauzelor și condițiilor care determină, înlesnesc sau favorizează comiterea acțiunilor de natură a aduce atingere securității statului, implicațiile social-politice și economice ale faptelor cu care ne confruntăm, precum și intervenția unor elemente cu caracter întîmplător în lanțurile cauzale fac dificilă o asemenea activitate, ea nu este totuși imposibilă. De altfel, fundamentul dimensiunii prognotice a activității de analiză și sinteză în munca de securitate este asigurat atît de constantele politicii interne și externe ale partidului și statului nostru, de Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, de planurile cincinale, hotărîrile adoptate la congresele și conferințele naționale ale partidului, cît și de aprecierea și definirea în aceste documente a situației internaționale, de la o etapă la alta.

Pe această bază, formulînd concluzii temeinice, științific fundamentate, referitoare la tendințele cele mai probabile de evoluție sau involuție a faptelor și fenomenelor care ar putea aduce atingere securității statului, prelucrînd în mod proiectiv și la un nivel calitativ superior datele și informațiile acumulate de-a lungul anilor și deducînd din aceste analize direcțiile în care ar putea să acționeze elementele ostile, se asigură o fundamentare corectă și necesară strategiei de ansamblu a activității organelor de securitate.

De asemenea, sarcina prioritară a prevenirii, trasată organelor de securitate de conducerea de partid și de stat, nu se poate realiza la nivelul cerințelor actuale fără un minimum de efort prospectiv. Prevenirea faptelor și fenomenelor de natură a afecta securitatea statului presupune în mod necesar preîntîmpinarea producerii în viitor a unor eve-

nimente socialmente periculoase, iar aceasta implică formularea unor concluzii temeinice privitoare la dezvoltarea într-un anumit sens a faptelor sau fenomenelor respective. Din practica muncii organelor de securitate rezultă că mai există o serie de cazuri în care se iau măsuri de prevenire fără a se analiza cu toată exigența necesară dacă faptele sau acțiunile elementelor în cauză evoluau în direcția săvîrșirii de infracțiuni date în competența organelor de securitate, dacă ele prezentau pericol potențial pentru valorile referitoare la securitatea statului.

Trebuie menționat că *concluziile cu caracter de prognoză contribuie și la îmbunătățirea conținutului și structurii planurilor de căutare a informațiilor* atît la nivelul unităților centrale de profil, cît și la unitățile teritoriale de securitate (prin utilizarea elementelor desprinse din analiza tendințelor și particularităților situației operative din zona de responsabilitate).

În cazurile concrete, stabilirea intențiilor și preocupărilor de perspectivă ale elementelor aflate în lucru se poate realiza prin perfecționarea instruirii și dirijării rețelei informative, în sensul sondării și semnalării de către aceasta a aspectelor menționate, precum și printr-o exploatare mai atentă și mai eficientă a celorlalte mijloace de muncă. Coroborînd permanent datele și informațiile obținute, ofițerul operativ poate efectua o evaluare relativ exactă a tendințelor de acțiune și a preocupărilor de viitor ale elementelor din baza de lucru. Pe acest temei se poate asigura o amplasare mai ofensivă a mijloacelor folosite în activitatea informativă, se poate aprecia mai exact periculozitatea potențială a faptelor și pot fi astfel alese cele mai eficiente măsuri de prevenire. Numai cunoscînd în perspectivă situația operativă dintr-un caz sau altul se poate interveni, la momentul oportun, pentru prevenirea unei evoluții periculoase pentru securitatea statului a faptelor, fenomenelor sau stărilor de spirit despre care se dețin date.

Din acest punct de vedere, este necesar ca șefii profesionali să stimuleze la subordonați o gîndire explorativă, axată și pe stabilirea riguroasă a faptelor consumate, dar și pe prevederea evoluțiilor ce pot avea loc în fiecare caz în parte. Această modalitate de lucru ar asigura și o mai temeinică analiză a oportunității folosirii unor mijloace de muncă destul de costisitoare (cum ar fi, de exemplu filajul), examinîndu-se anticipat — cu un anumit grad de probabilitate — valoarea datelor și informațiilor ce s-ar putea obține.

Desigur, acestea sînt numai cîteva dintre argumentele care pledează pentru sporirea dimensiunii prognotice a activității de analiză și sinteză, pentru lărgirea orizontului prospectiv al muncii de securitate.

Căpitan Alexandru OLARU

documentar

Organizația „Uniunea românilor liberi"

Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, în Cuvîntarea ținută la ședința comună a consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană din 27 decembrie 1984, ... „Nu este întîmplător că pe măsură ce obținem realizări tot mai mari în construcția socialismului din patria noastră, cele mai reacționare cercuri imperialiste, neofasciste, horthyste, în ura lor contra socialismului, calomniază și ponegresc realitățile din România. La aceasta se adaugă — și doresc să menționez și în acest cadru — și unele elemente din rîndurile fostelor clase exploatatoare, sau cercuri reacționare românești fugite în străinătate, care, împreună cu aceste cercuri reacționare, încearcă și ele să ponegrească și să prezinte denaturat realitățile din România".

În acest sens este edificator faptul că, în decursul ultimelor patru decenii, în Occident s-au constituit mai multe grupări și organizații ale emigrației române reacționare, care, în ciuda unor divergențe și animozități existente între ele, în esență, toate vizau destabilizarea situației politice din R. S. România, schimbarea orînduirii sociale și de stat din țara noastră.

Ideea înființării unei organizații „centralizate" care să reprezinte „exilul" românesc și, în același timp, să devină un instrument cît mai „eficace" de luptă împotriva orînduirii noastre socialiste, a fost exprimată de mai mulți așa-ziși reprezentanți ai emigrației reacționare, mai ales după anul 1974. Totodată, au fost inițiate și organizate o serie de reuniuni și întîlniri, cu participarea mai multor elemente dușmănoase active, la Bruxelles, Paris, Bonn și Londra, toate eșuate.

Semnificativ pe această linie este „Apelul" din 31 decembrie 1979, în care fostul monarh al României, printre altele, chema la unirea și închegarea într-un singur mănunchi a tuturor românilor din emigrație.

La începutul lunii ianuarie 1984, din inițiativa organizațiilor „Adevărul despre români" din S.U.A. și „Asociația culturală a românilor" din Marea Britanie, la care au aderat și alte asociații reacționare („Academia americano-română de științe și arte" — S.U.A., „Comunitatea românilor

din Nordul Italiei“ — Milano, „Asociația românilor din Australia“ și „Societatea românilor din Victoria“ — Melbourne și „Comitetul românesc al Societății internaționale pentru drepturile omului“ — Franța) a fost convocat așa-zisul „Congres mondial al românilor liberi“. Acesta s-a ținut în aula Universității din Geneva, în zilele de 19—20 mai 1984.

Ion Rațiu, fost membru al P.N.Ț., stabilit la Londra, președintele „Asociației culturale a românilor“ — care s-a ocupat intens de organizarea reuniunii menționate — a mărturisit că, în fapt, inițiativa aparține C.I.A. care a finanțat această acțiune. Așa se explică și campania îndelung întreținută în jurul evenimentului respectiv de posturile de radio reacționare, îndeosebi „Europa liberă“, „B.B.C.“, „Vocea Americii“ și „Deutsche Welle“.

În mai multe publicații, ca de exemplu „Presa română liberă“ (Anglia), „Unirea“ și „Lupta“ (Franța), au apărut materiale cu privire la „congres“, avînd un conținut profund dușmănos la adresa politicii interne și externe a statului nostru, semnate de: Ion Rațiu, Dan Cernovodeanu, Radu Roșeanu, George Caranfil, Horia Georgescu, Mircea Constantinescu etc. Printre altele s-a recomandat înjghebarea unor grupări de români aflați în străinătate, care să participe la „congres“, pentru a discuta proiectul de statut al unei noi organizații, motivată prin revitalizarea acțiunilor antiromânești.

La deschidere și la lucrări au fost prezente circa 100 de persoane din diferite țări ale Europei apusene, din S.U.A. și Africa. De menționat că printre participanți s-au aflat aproximativ 30 de elemente tinere, sub 45 de ani. Referindu-se la acest aspect, Ion Rațiu a subliniat în mai multe rînduri că eșecul întîlnirilor anterioare s-a datorat mai ales lipsei unor persoane tinere, capabile și dispuse să activeze într-un asemenea organism.

„Lucrările“ au început cu discuții privitoare la proclamația, constituirea și statutul „Uniunii românilor liberi“.

Prin intervențiile lor ostile s-au „remarcat“ în mod deosebit: Marin Nicolae Golfin și Marcel Meiltz stabiliți în Elveția, Radu Roșeanu, Mircea Al. Constantinescu, Duliu Vinogradschi, Mircea Vlad și Iohan Rosenfeld din R. F. Germania, Dumitru Lupașcu și Ion Varlam din Franța și Radu Roșcanu din Gabon, dar îndeosebi Doru Novacovici care a subliniat importanța „congresului“ pentru unificarea „exilului“, ce ar avea menirea să combată comunismul.

„Congresul“ a adoptat statutul noii organizații (trimis tuturor participanților cu două luni înainte, pentru a fi studiat și a se interveni cu propuneri), care definește în mod deschis, fără echivoc, că țelul principal al „Uniunii românilor liberi“ cu sediul la Londra și filiala la Washington este de ordin politic, urmărind să facă din organizație un instrument de luptă anticomunistă, îndreptat împotriva orînduirii socialiste din țara noastră.

Obiectivele propuse urmăresc aplanarea divergențelor, dușmăniei și neputinței de împlinire a unirii tuturor organizațiilor și elementelor reacționare ale emigrației, prin înmănuncherea unui număr cît mai mare de astfel de persoane, mai ales din Europa și America, indiferent de naționalitate, cetățenia actuală, convingeri religioase, antecedente politice sau penale. După cum am mai menționat, pe lîngă aderenții în vîrstă

care au avut o platformă politică în vechea orînduire, se scontează pe atragerea unor tineri intelectuali stabiliți recent în străinătate.

Potrivit prevederilor statutului respectiv, organizația în cauză urmărește: defăimarea realizărilor obținute de poporul român în anii socialismului, a politicii interne și externe a statului nostru; boicotarea relațiilor pe care le întreține România cu alte state și determinarea S.U.A. să retragă clauza națiunii celei mai favorizate; luarea de poziții ostile cu ocazia unor vizite efectuate de delegații române în Occident sau ale anumitor personalități politice străine în țara noastră.

Cu aceste prilejuri se preconizează:

— Contacte în zonele respective cu personalități politice, organe de presă, organizarea unor demonstrații, greve ale foamei etc., în sprijinul elementelor dușmănoase din țară.

— Elogierea sistemului și modului de viață capitalist, dezinformarea opiniei publice mondiale asupra realităților din România și calomnierea situației economice și politice din țara noastră.

— Coordonarea acțiunilor de sprijin moral și material acordat elementelor dușmănoase fugite din țară ori rămase ilegal în străinătate și racolarea lor. Acționînd pe această linie, Dumitru Lupașcu din Franța a cerut chiar înființarea unui serviciu „de îndrumare și ajutorare“ a acestor categorii de persoane.

— Concertarea acțiunilor „Uniunii“ cu cele desfășurate de organizații asemănătoare ale emigrației țărilor vecine, precum și cu ale „Adunării națiunilor captive europene“, cu sediul la New-York.

— Înființarea unui organ de presă și a unor filiale pentru a sprijini realizarea obiectivelor propuse.

Totodată, inițiatorii „Uniunii“ mai urmăresc să se opună organizației „Asociația culturală internațională a etniei române“, înființată la Viena în toamna anului 1983, care reunește în rîndurile sale emigrația loială și cooperează deschis cu țara.

În finalul „reuniunii“ de la Geneva au fost aleși membrii celor două organisme permanente, respectiv Comitetul coordonator și Comisia de cenzori.

Analiza datelor ce privesc persoanele alese în Comitetul coordonator evidențiază o diversitate sub aspectul vîrstei, antecedentelor politice sau penale și al provenienței geografice, după cum urmează:

— Majoritatea sînt membri ai unor grupări ostile ale emigrației române: „Asociația culturală a românilor“ din Anglia, Comitetul „Adevărul despre România“ din S.U.A., „Cercul democratic româno-german“ din R.F.G., „Comitetul românesc al Societății internaționale pentru drepturile omului“ și „Asociația foștilor deținuți politici din România“, ambele cu sediul la Paris; 8 dintre aceste persoane au refuzat înapoierea în România în urma unor deplasări temporare; 5 au activat în fostele partide burgheze P.N.Ț. și P.N.L. ori au fost condamnate în țară pentru infracțiuni contra securității statului sau de drept comun; 3 au vîrsta pînă la 50 ani, 6 între 60 și 67 ani, iar 2 peste 70 ani.

În funcția de președinte al „Uniunii“ a fost investit Ion Rațiu, cunoscut ca agent C.I.A., ca secretar general Doru Novacovici, iar în comisia de cenzori au fost aleși Iolanda Stănescu din Anglia, Marcel Meiltz din Elveția și Iohan Rosenfeld din R. F. Germania.

din Nordul Italiei“ — Milano, „Asociația românilor din Australia“ și „Societatea românilor din Victoria“ — Melbourne și „Comitetul românesc al Societății internaționale pentru drepturile omului“ — Franța) a fost convocat așa-zisul „Congres mondial al românilor liberi“. Acesta s-a ținut în aula Universității din Geneva, în zilele de 19—20 mai 1984.

Ion Rațiu, fost membru al P.N.Ț., stabilit la Londra, președintele „Asociației culturale a românilor“ — care s-a ocupat intens de organizarea reuniunii menționate — a mărturisit că, în fapt, inițiativa aparține C.I.A. care a finanțat această acțiune. Așa se explică și campania îndelung întreținută în jurul evenimentului respectiv de posturile de radio reacționare, îndeosebi „Europa liberă“, „B.B.C.“, „Vocea Americii“ și „Deutsche Welle“.

În mai multe publicații, ca de exemplu „Presa română liberă“ (Anglia), „Unirea“ și „Lupta“ (Franța), au apărut materiale cu privire la „congres“, avînd un conținut profund dușmănos la adresa politicii interne și externe a statului nostru, semnate de: Ion Rațiu, Dan Cernovodeanu, Radu Roșeanu, George Caranfil, Horia Georgescu, Mircea Constantinescu etc. Printre altele s-a recomandat închegarea unor grupări de români aflați în străinătate, care să participe la „congres“, pentru a discuta proiectul de statut al unei noi organizații, motivată prin revitalizarea acțiunilor antiromânești.

La deschidere și la lucrări au fost prezente circa 100 de persoane din diferite țări ale Europei apusene, din S.U.A. și Africa. De menționat că printre participanți s-au aflat aproximativ 30 de elemente tinere, sub 45 de ani. Referindu-se la acest aspect, Ion Rațiu a subliniat în mai multe rînduri că eșecul întîlnirilor anterioare s-a datorat mai ales lipsei unor persoane tinere, capabile și dispuse să activeze într-un asemenea organism.

„Lucrările“ au început cu discuții privitoare la proclamația, constituirea și statutul „Uniunii românilor liberi“.

Prin intervențiile lor ostile s-au „remarcat“ în mod deosebit: Marin Nicolae Golfin și Marcel Meiltz stabiliți în Elveția, Radu Roșeanu, Mircea Al. Constantinescu, Duliu Vinogradschi, Mircea Vlad și Iohan Rosenfeld din R. F. Germania, Dumitru Lupașcu și Ion Varlam din Franța și Radu Roșcanu din Gabon, dar îndeosebi Doru Novacovici care a subliniat importanța „congresului“ pentru unificarea „exilului“, ce ar avea menirea să combată comunismul.

„Congresul“ a adoptat statutul noii organizații (trimis tuturor participanților cu două luni înainte, pentru a fi studiat și a se interveni cu propuneri), care definește în mod deschis, fără echivoc, că țelul principal al „Uniunii românilor liberi“ cu sediul la Londra și filiala la Washington este de ordin politic, urmărind să facă din organizație un instrument de luptă anticomunistă, îndreptat împotriva orînduirii socialiste din țara noastră.

Obiectivele propuse urmăresc aplanarea divergențelor, dușmăniei și neputinței de împlinire a unirii tuturor organizațiilor și elementelor reacționare ale emigrației, prin inmănuncherea unui număr cît mai mare de astfel de persoane, mai ales din Europa și America, indiferent de naționalitate, cetățenia actuală, convingeri religioase, antecedente politice sau penale. După cum am mai menționat, pe lîngă aderenții în vîrstă

care au avut o platformă politică în vechea orînduire, se contează pe atragerea unor tineri intelectuali stabiliți recent în străinătate.

Potrivit prevederilor statutului respectiv, organizația în cauză urmărește: defăimarea realizărilor obținute de poporul român în anii socialismului, a politicii interne și externe a statului nostru; boicotarea relațiilor pe care le întreține România cu alte state și determinarea S.U.A. să retragă clauza națiunii celei mai favorizate; luarea de poziții ostile cu ocazia unor vizite efectuate de delegații române în Occident sau ale anumitor personalități politice străine în țara noastră.

Cu aceste prilejuri se preconizează:

— Contacte în zonele respective cu personalități politice, organe de presă, organizarea unor demonstrații, greve ale foamei etc., în sprijinul elementelor dușmănoase din țară.

— Elogierea sistemului și modului de viață capitalist, dezinformarea opiniei publice mondiale asupra realităților din România și calomnierea situației economice și politice din țara noastră.

— Coordonarea acțiunilor de sprijin moral și material acordat elementelor dușmănoase fugite din țară ori rămase ilegal în străinătate și racolarea lor. Acționînd pe această linie, Dumitru Lupașcu din Franța a cerut chiar înființarea unui serviciu „de îndrumare și ajutorare“ a acestor categorii de persoane.

— Concertarea acțiunilor „Uniunii“ cu cele desfășurate de organizații asemănătoare ale emigrației țărilor vecine, precum și cu ale „Adunării națiunilor captive europene“, cu sediul la New-York.

— Înființarea unui organ de presă și a unor filiale pentru a sprijini realizarea obiectivelor propuse.

Totodată, inițiatorii „Uniunii“ mai urmăresc să se opună organizației „Asociația culturală internațională a etniei române“, înființată la Viena în toamna anului 1983, care reunește în rîndurile sale emigrația loială și cooperează deschis cu țara.

În finalul „reuniunii“ de la Geneva au fost aleși membrii celor două organisme permanente, respectiv Comitetul coordonator și Comisia de cenzori.

Analiza datelor ce privesc persoanele alese în Comitetul coordonator evidențiază o diversitate sub aspectul vîrstei, antecedentelor politice sau penale și al provenienței geografice, după cum urmează:

— Majoritatea sînt membri ai unor grupări ostile ale emigrației române: „Asociația culturală a românilor“ din Anglia, Comitetul „Adevărul despre România“ din S.U.A., „Cercul democratic româno-german“ din R.F.G., „Comitetul românesc al Societății internaționale pentru drepturile omului“ și „Asociația foștilor deținuți politici din România“, ambele cu sediul la Paris; 8 dintre aceste persoane au refuzat înapoierea în România în urma unor deplasări temporare; 5 au activat în fostele partide burgheze P.N.Ț. și P.N.L. ori au fost condamnate în țară pentru infracțiuni contra securității statului sau de drept comun; 3 au vîrsta pînă la 50 ani, 6 între 60 și 67 ani, iar 2 peste 70 ani.

În funcția de președinte al „Uniunii“ a fost investit Ion Rațiu, cunoscut ca agent C.I.A., ca secretar general Doru Novacovici, iar în comisia de cenzori au fost aleși Iolanda Stănescu din Anglia, Marcel Meiltz din Elveția și Iohan Rosenfeld din R. F. Germania.

Din măsurile informativ-operative întreprinse pînă în prezent rezultă cu certitudine că „Uniunea românilor liberi“ este un produs pur al reacțiunii din exterior, al manevrelor serviciilor de informații străine.

După înființarea sa se urmărește continuu atragerea de noi adepți, fapt rezultat cu pregnanță din publicitatea care se face acestui organism de posturile de radio reacționare, de Ion Rațiu și Ștefan Issărescu, noul președinte al comitetului autointitulat „Adevărul despre România“.

În scopul înființării de filiale în mai multe țări ale lumii, care să militeze pentru realizarea obiectivelor înscrise în statutul organizației, sînt luate interviuri și difuzate materiale referitoare la „congres“, atît unor persoane din emigrație, cît și unor membri ai guvernelor statelor occidentale sau organismelor internaționale.

Pînă în prezent au avut loc ședințe ale Comitetului de coordonare la Paris și Bonn, în cadrul cărora s-au discutat și stabilit: editarea unui ziar propriu; înregistrarea organismului respectiv ca persoană juridică în Marea Britanie; obligația altor emigranți români de a deveni membri activi ai organizației.

Doru Novacovici și Dumitru Lupașcu și-au manifestat intenția să editeze lucrări de propagandă ostilă, cu scopul de a fi introduse și difuzate și în R. S. România, iar Ion Rațiu s-a angajat să se ocupe nemijlocit de trimiterea de mesaje privind obiectivele urmărite de „Uniune“ tuturor șefilor de guverne ale țărilor capitaliste, inclusiv la Vatican, lansînd totodată o campanie pentru strîngerea de fonduri bănești necesare realizării țelurilor organizației.

Deși, inițial, în rîndul unor elemente de vîrf ale emigrației ca: Eugen Enea Caraghiur, Radu Cîmpeanu, Mihai Korne, Vlad Georgescu, Mircea Rațiu și altele, s-a manifestat neîncredere în acțiunile „Uniunii“ și la adresa lui Ion Rațiu — care, evident, urmărește o recunoaștere a organizației pe plan mondial în scop personal, pentru a-i permite accesul la cît mai multe guverne și personalități politice — totuși unele dintre acestea înclină, în prezent, să-i acorde sprijin.

Pe de altă parte însă, „Consiliul național român“ încearcă reluarea activității sale prin cooptarea de noi adepți și înființarea de noi secții, angajarea mai pronunțată a foștilor legionari din emigrație la diferite activități potrivnice orînduirii din țara noastră. Pe această linie se înscrie și hotărîrea luată de biroul central al „Consiliului“ de a construi în străinătate un monument „în amintirea celor dispăruți în închisorile din România“, la inaugurarea căruia se preconizează invitarea de reprezentanți ai unor guverne occidentale.

De menționat că membrii activi și susținătorii „Uniunii românilor liberi“, cu mici excepții, au rude și relații în țară, care au fost semnalate securităților județene și Securității municipiului București și asupra cărora se acționează în conformitate cu obiectivele și sarcinile ordonate de conducerea Departamentului Securității Statului prin Programul de măsuri în acțiunea „Utopia“ și Nota de completare a acesteia.

Colonel Mihai **CIUPERCA**
Lt. col. Mihai **WAWIERNIA**

„SFINȚIA SA“ ERA UN... ȘARLATAN

În pofida diversității formelor pe care le îmbracă activitatea mistico-ostilă sub acoperire religioasă, sînt totuși cîteva trăsături comune în fenomenul respectiv, intrinseci caracterului ilegal al unor astfel de manifestări, care pot fi exploatate în vederea prevenirii și combaterii eficiente a acestora. Una dintre ele constă în preocuparea unor elemente fanatice de a desfășura activitate de prozelitism sau îndoctrinare sub acoperirea unor îndeletniciri absolut profane (tîmplărie, tinichigerie, cosmetică ș.a.), de cele mai multe ori prin eludarea legilor în vigoare; alta rezidă în partea materială a acestor acțiuni, realizată tot pe căi ilicite (fonduri bănești, contribuții, contrabandă cu materiale de propagandă sau bunuri ce urmează a fi valorificate în acest scop etc.).

Este vorba, cu alte cuvinte, de o serie de fapte sau acțiuni care, pe de o parte, constituie infracțiuni de drept comun, iar pe de altă parte pot fi utilizate pentru demascarea caracterului șarlatanesc al activității unor deservenți sau elemente fanatice din cadrul grupărilor cu un astfel de profil.

Pe baza unor dovezi de această natură — obținute în urma unor minuțioase documentări în cadrul dosarelor de urmărire informativă —, Serviciul de informații interne de la Securitatea județului Dîmbovița a reușit să finalizeze cu succes cazul „Sfîntul“, pe care îl prezentăm în continuare:

„Sfîntul“, domiciliat într-o comună din județul Dîmbovița, era cunoscut ca un fervent „mucenic al Domnului“, desfășurînd o intensă activitate pe linia confesiunii adventist-reformiste. Cu cîțiva ani în urmă,

neostenitul mucenic fusese sancționat de organele miliției pentru nereguli deosebit de lumești (nu-și legalizase nici măcar activitatea de plăpumar), iar pentru organizarea unor adunări clandestine, fusese pedepsit în conformitate cu prevederile Decretului 153/1970 cu șase luni închisoare. Aceste suferințe însă „Sfîntul" s-a străduit să le valorifice în propriul interes. Pozînd într-un persecutat pe motive de credință și compunînd o serie de poezii și muzică religioasă în care eroul „pătimirilor" era el însuși, ajunsese să inspire confraților și aderenților convingerea că dacă nu era un „sfînt", putea fi considerat cel puțin un „martir", motiv suficient pentru a se impune și a fi ascultat.

În ultima vreme, sub influența cercurilor reacționare din exterior, „Sfîntul" a devenit mai curajos și mai activ.

Astfel, o sursă a organelor noastre a semnalat că, sub acoperirea de plăpumar, acesta se deplasa tot mai frecvent în unele localități din țară pentru a organiza și conduce adunări adventist-reformiste clandestine. Informația era prețioasă. Verificată și adîncită și prin alte surse, s-a ajuns la concluzia că activitatea respectivului devenea din ce în ce mai periculoasă.

În vederea clarificării — prin dosar de urmărire informativă — a adevăratelor preocupări ale „Sfîntului", s-au avut în atenție mai multe ipoteze, respectiv:

☐ *intenții sau acțiuni de inițiere a unui canal de introducere clandestină în țară a unor materiale cu conținut mistico-ostil;*

☐ *încercare de organizare sau reorganizare a unor grupări adventist-reformiste, fărîmițate în prezent;*

☐ *multiplicare și difuzare de materiale de propagandă religioasă.*

În cadrul dosarului de urmărire informativă, un accent deosebit s-a pus atît pe clarificarea fiecărei ipoteze în parte, cît și pe documentarea propriu-zisă a activității elementului, acordîndu-se atenție și informațiilor pe linia preocupărilor ilicite ale acestuia (speculă, abateri de la legislația financiară, tulburarea liniștii publice etc.).

Fiind încadrat informativ pe mai multe linii și utilizînd inclusiv mijloace specifice — în cooperare cu securitățile județene Constanța, Ialomița și Argeș, pe raza cărora efectua deplasările — s-au obținut date și probe concludente din care au rezultat următoarele:

— în predicile ce le ținea în fața unor elemente înapoiate, cu un slab nivel cultural, „Sfîntul" făcea apologia așa-zisei legi divine, căreia trebuie să i se supună toți credincioșii sectei și să nu ia în seamă legile statului, care ar fi de „origine satanică";

— la adunări se folosea tot mai mult de mijloace moderne de... „persuasiune dogmatică", între care predici cu conținut ostil înregistrate pe casete magnetice în cadrul emisiunilor posturilor de radio capitaliste „Monte Carlo" și „Europa liberă" și diverse materiale multiplicate, de nuanță adventist-reformistă;

— la astfel de acțiuni a fost racolat și un marinar, șef de echipaj din Constanța, element cu concepții retrograde, pe care a încercat să-l folosească pentru a introduce în țară — evident pe căi ilegale —, materiale și înregistrări cu conținut mistic-ostil din Occident;

— datorită deselor peregrinări prin țară, și-a neglijat cu totul obligațiile familiale, iar soția sa, ca urmare a brutalizărilor la care fusese supusă de acesta, a ajuns în stare de dezechilibru psihic.

Totodată, s-a mai stabilit că, sub mantia „cuvioșiei și a milosirdiei creștinești", „Sfîntul" era și un veritabil speculant de obiecte de proveniență străină (radiocasetofoane, casete și alte bunuri), iar autorizația de meseriaș particular sub acoperirea căreia își desfășura deplasările pe raza celor trei județe nu purta nici o viză — încă o cale de a se sustrage obligațiilor legale (achitarea taxelor).

În acest stadiu, s-a hotărît să se treacă la finalizarea cazului. Prilejul l-au creat semnalările existente în posesia organelor de miliție potrivit cărora niște ciobani din raza comunei respective au sustras lînă de la C.A.P.-ul comunei și au comercializat-o. Ca plăpumar, „Sfîntul" utiliza astfel de produse — de data aceasta procurate legal. Totuși, pentru a se crea pretextul necesar efectuării unei percheziții domiciliare, respectivul a fost invitat la organul de miliție și pus în fața sesizărilor din care rezulta că „era în cîrdășie cu ciobanii". „Sfîntul" a negat acest lucru și, pentru a demonstra că avea dreptate, s-a oferit să-i fie percheziționată locuința. Cu ocazia controlului au fost descoperite însă radiocasetofoane, casete și alte obiecte de proveniență străină, care, în baza Codului de procedură penală, au fost ridicate, iar pe acest temei „Sfîntul" cercetat și trimis în justiție. Prin măsuri specifice și cu sprijinul unor factori competenți ,s-a acționat în așa fel, încît acesta să fie discreditat în fața celorlalți sectanți, iar prin diverse măsuri, izolat de adventiștii-reformiști cu care se afla în legătură.

De asemenea, în scopul acoperirii unei surse asupra căreia se îndreptau bănuielile „Sfîntului", s-a organizat o combinație prin care suspiciunile au fost orientate spre un sectant pentru care existau interese să fie și el compromis.

Din controlul de securitate rezultă că măsurile luate au avut eficiența scontată.

Maior Mihai **GRIGORIU**

LOGODNICA PIERDUTĂ ÎN ILUZII...

Realizarea dezideratului fundamental al activității antiteroriste — prevenirea acțiunilor cu caracter extremist-terorist pe teritoriul R. S. România — este condiționată de desfășurarea unei munci informativ-operative judicios organizate, folosindu-se întreaga gamă a mijloacelor și metodelor muncii de securitate, a procedeelor specifice domeniului antiterorist, în vederea culegerii de date și informații despre categoriile de persoane în rîndul cărora pot exista suspecți pe profil din locurile, mediile și obiectivele frecventate de asemenea elemente.

În acest scop, se impune cu necesitate crearea unei rețele informative valoroase, cu largi posibilități de sesizare, penetrare și informare, temeinic instruită și verificată, amplasată în obiectivele, locurile și mediile unde sînt prezente elemente suspecte ori care ar putea fi frecventate de astfel de persoane. Sfera de acțiune a rețelei informative pe profil antiterorist este, așadar, largă, cuprinzătoare, ca urmare a necesității supravegherii tuturor locurilor, mediilor și obiectivelor în care ar putea apare elemente cu preocupări teroriste, obținerii de informații cu valoare operativă despre activitatea acestor persoane și realizării unui control strict asupra conduitei lor. Instruirea informatorilor și colaboratorilor trebuie să fie continuă, concretă și temeinică, în baza căreia sursele să poată desprinde indicii ce evidențiază preocupări și intenții de acțiuni teroriste, fie și numai din simple situații de comportament ori atitudini ale unor persoane suspecte.

La rîndul său, sistemul de legătură cu rețeaua informativă trebuie astfel conceput, încît să asigure comunicarea informațiilor în orice moment și transmiterea operativă a instrucțiunilor în raport cu evoluția situației.

Aceste cerințe rezultă în mod evident și din cazul pe care îl prezentăm, rezolvat de Serviciul antiterorist din cadrul Securității județene Sibiu.

În după-amiaza uneia din zile au sosit la Sibiu, venind din Austria, cu un autoturism, sub acoperirea de turiști, doi cetățeni vest-germani, Johan și Gertrude, în vîrstă de 27 și, respectiv, 24 ani, care s-au cazat la o cabană aflată pe raza județului, motivînd că sînt logodiți și doresc să-și petreacă cîteva zile într-un decor natural. Deși era de așteptat ca aceștia să rămînă pentru odihnă în acel pitoresc decor, în dimineața zilei următoare, afișînd unul față de altul un comportament distant — dar nu de natură a trezi suspiciuni, observate însă de o sursă a noastră — au plecat, fără explicații, cu autoturismul spre Sibiu.

La reîntoarcerea în cabană, după-amiază, Johan a sosit singur în autoturism, iar Gertrude a venit mai tîrziu cu un mijloc de transport în comun. Sesizînd aceste discrepanțe în conduita exterioară a străinilor, sursa a solicitat telefonic o întîlnire urgentă cu ofițerul din legătură.

Informația a fost analizată cu operativitate și răspundere — așa cum se cere să se acționeze în munca noastră — avîndu-se în vedere faptul că indiciile sesizate de colaboratoare erau de natură a crea suspiciuni asupra celor doi străini.

În urma măsurilor de verificare întreprinse a rezultat că Johan a mai fost în R. S. România, inclusiv în ultimul an, cînd a cunoscut-o pe cetățeana română de naționalitate germană, Helga, din Sibiu, cu care s-a logodit, dar amînă neîntemeiat încheierea formalităților de căsătorie. S-a stabilit, de asemenea, că într-una din zile, Johan și concubina sa au vizitat-o pe Helga la domiciliu, cu care prilej Gertrude a fost prezentată ca fiind o rudă a sa ce a dorit să o cunoască.

Deși datele obținute în caz nu evidențiau preocupări stricte de natură teroristă, în baza principiului specific activității antiteroriste, potrivit căruia orice semnalare pe profil trebuie analizată și aprofundată cu deosebită atenție, au fost extinse verificările asupra lui Johan și Gertrude, s-a intensificat controlul și au fost diversificate măsurile de cunoaștere a preocupărilor respectivilor. Nu a fost scăpată din vedere nici Helga, întrucît, în mai multe rînduri, străinul a rămas atît ziua, cît și noaptea la domiciliul ei.

Din măsurile combinative întreprinse au rezultat date în baza cărora s-a concluzionat că străinul a comis în exterior fapte de natură teroristă și se afla sub influența ideologiei de extremă dreapta. Informațiile obținute nu relevau însă intenții ale respectivilor de a săvîrși acte similare pe teritoriul R. S. România.

La solicitarea noastră, Biroul Național Interpol ne-a comunicat că Johan a fost arestat de 8 ori în Franța, R.F.G. și Elveția pentru infracțiuni săvîrșite cu violență, prin folosirea armelor de foc, fiind urmărit de organele de poliție vest-germane. Într-un mod asemănător se făceau referiri și la conduita Gertrudei.

Coroborîndu-se informațiile obținute, s-a apreciat că, alături de alte măsuri, efectuarea unei percheziții secrete la locul lor de cazare, asupra autoturismului și bagajelor acestora era utilă. Se spera astfel să fie descoperite indicii semnificative cu privire la activitatea lor ori însemnări

de utilitate operativă sau chiar armament și muniție, care să întregească cunoașterea comportamentului acestora și să conducă la stabilirea planurilor ce le au în țara noastră. Cu toate acestea, deși realizată metodic, cu atenție, percheziția nu a relevat date care să prezinte interes pentru organele de securitate.

Nu au putut fi însă controlate gențile personale destul de voluminoase ale străinilor, deoarece le aveau permanent asupra lor. În procesul urmăririi s-a stabilit că manifestau o grijă constantă față de aceste obiecte și, practic, în orice deplasare, oricît de scurtă a fost, luau cu sine gențile respective. Ca urmare, controlul gențilo celor doi străini a ajuns să constituie nu numai o necesitate impusă de nevoia clarificării cazului, ci și o preocupare ajunsă la obsesie pentru ofițerii serviciului antiterorist. Și iată, stabilindu-se că Johan va rămîne într-o după-amiază și noaptea la domiciliul lui Helga, s-a analizat posibilitatea de acțiune asupra Gertrudei, întrucît se cunoștea că aceasta — la sugestia unei surse a noastră — urma să-și petreacă seara respectivă la un local din zona de agrement a orașului. Acțiunea a fost minuțios pregătită, întrucît în procesul urmăririi acesteia au fost obținute mai multe date cu privire la comportarea sa, îndeosebi cînd se află sub ușoara influență a alcoolului, în stare de euforie. Și, într-adevăr, au fost create condiții ca Gertrude să ajungă într-o asemenea stare. Seara, tîrziu, încălzită de alcool și de atmosfera din local, Gertrude a ieșit pentru a lua aer în împrejurimi. Întrucît a trezit „suspiciuni“ agentului de ordine — instruit în acest scop — i s-a cerut să se legitimeze. În timp ce i se examina pașaportul, Gertrude a încercat să ascundă într-unul din buzunarele pantalonilor un pistol ce îl avea în poșetă. Fiind observată de agentul de ordine, acesta a invitat-o la sediul organului, unde au fost continuate cercetările. Asupra sa au mai fost găsite un încărcător și 10 cartușe cu gaz iritant, precum și o însemnată cantitate de bijuterii.

Cu prilejul cercetărilor s-a stabilit că pistolul îl deținea în scopul de a se apăra în cazul în care organele de poliție ar fi acționat pentru reținerea ei. A rezultat, totodată, că nu este logodită cu Johan și au venit în R. S. România pentru a scăpa de urmărirea organelor de poliție vest-germane. De altfel, și logodna încheiată cu Helga era, potrivit declarațiilor ei, o acțiune fictivă, prin care Johan și-a motivat și acoperit prezența în țară, fără însă ca cetățeana română să cunoască acest lucru. Dimpotrivă, în umbra cuvintelor atît de „sincere“ exprimate de Johan la adresa frumuseții ei, Helga trăia într-o lume de iluzii.

Intrucît din declarațiile inițiale ale Gertrudei rezulta că Johan nu deținea pistol și muniție, s-a încercat, dar cu oarecare întîrziere, să se acționeze asupra respectivului, pierzîndu-se însă momentul operativ datorită cărui fapt el a reușit să ascundă armamentul și să părăsească în grabă România, lăsînd-o pe Gertrude în țară. Prin măsurile complexe întreprinse a fost descoperit armamentul acestuia, similar celui ce aparținea Gertrudei.

În procesul cercetărilor, Gertrude a menționat că au adoptat acoperirea de logodnici ,întrucît sperau că în acest mod nu vor trezi suspiciuni. În ce privește armamentul și muniția, ele au fost introduse prin camuflarea lor în locuri special create în acest sens în autoturismul personal.

La propunerea organelor noastre, Johan și Gertrude au fost declarate persoane indezirabile.

Din acest caz și din altele finalizate de organele de securitate rezultă următoarele concluzii:

◆ În activitatea antiteroristă prezintă deosebită importanță sesizarea și cunoașterea tuturor indiciilor și detaliilor de comportament, întrucît, în cazuri frecvente, în baza acestora sînt descoperite elemente suspecte pe profil.

◆ Necesitatea existenței unei rețele informative instruită multilateral și în detaliu, atît cu problemele generale ale activității de antiterorism, cît și, mai ales, cu aspectele particulare, concrete, în măsură să desprindă indiciile și semnificațiile fiecărui gest de comportament, de atitudine și ținută care pot demasca preocupări suspecte, amplasată în locuri, medii, zone și obiective frecventate ori în care pot să apară persoane ce ar desfășura activități de natură teroristă.

◆ Atenție deosebită trebuie acordată acoperirilor multiple sub care vin în țară elemente suspecte de terorism și locurilor diverse frecventate de acestea.

◆ Verificarea complexă, cu maximum de operativitate a informațiilor din care rezultă indicii de activitate teroristă, trebuie realizată într-o deplină unitate și interdependență cu măsurile de prevenire ce se întreprind pentru a contracara din timp orice eventuale acțiuni de natură teroristă.

Colonel **Ion POIANA**
Maior **Gheorghe TRIFU**

CUM A DEVENIT „DARIE“ UN CAZ...

Fără a fi lipsit de însușiri profesionale, „Darie“ — inginer, în vîrstă de 50 ani, căsătorit, are un fiu student — a fost multă vreme director de export la o întreprindere din Brașov care concură la realizarea de produse și subansamble pentru autovehicule și instalații destinate exportului. Oportunist, abil și lingușitor, reușise să inspire șefilor săi convingerea că în locul numit era indispensabil și de încredere. În această calitate, „Darie“ participa în mod frecvent la tratative comerciale — atît în țară, cît și în străinătate — cu diverși parteneri occidentali, importatori ai produselor respective.

Cum în această întreprindere, cu trei ani în urmă, avuseseră loc unele încălcări ale prevederilor Legii nr. 23 și H.C.M. nr. 18, organele de securitate au acordat o atenție deosebită atît pregătirii contrainformative a persoanelor care, prin natura muncii lor, veneau în contact cu cetățenii străini veniți la tratative, cît și măsurilor specifice, în vederea prevenirii unor eventuale fapte dăunătoare securității statului.

Contrar așteptărilor, „Darie“, cu toate că în baza funcției ce d deținea cunoscuse nemijlocit intervențiile preventive ale organelor de securitate în situațiile amintite, luînd parte și la acțiunile de pregătire contrainformativă ce se făceau în cadrul întreprinderii, avea un comportament mai mult decît straniu și derutant, adică una zicea și alta făcea.

Astfel, la început rețeaua ne-a semnalat că „Darie“ părea că nu se încadra pe deplin în conduita și comportamentul corespunzătoare reglementărilor în vigoare. Or, el trebuia să fie cel dintîi care să se preocupe și să imprime în rîndul subordonaților ordinea și disciplina de muncă și relații conforme cu aceste norme.

Adîncindu-se informațiile — în cadrul dosarului de urmărire informativă deschis asupra acestuia — a rezultat tot mai clar că, în pofida acestor obligații și a prelucrărilor făcute de organul de securitate, „Darie“ începea să dezvolte relații, în afara cadrului oficial, cu unii dintre străinii cu care venea în contact pe linie de serviciu, acceptînd cu multă ușurință atenții constînd în articole de proveniență străină (îmbrăcăminte, țigări, băuturi), fără a le declara și depune la serviciul de protocol ori a informa —potrivit instrucțiunilor — pe șeful său direct sau organul de securitate.

De menționat că, pe parcursul obișnuitelor discuții purtate de lucrătorul de securitate cu „Darie“ — dată fiind răspunderea acestuia — s-au făcut suficiente aluzii la posibilitatea ca partenerii străini să încerce să-i solicite întîlniri neoficiale. La toate acestea, el răspundea invariabil că „nu erau probleme de competența organelor de stat“, dînd garanții că nu vor exista abateri de la normele stabilite.

Și totuși, întîlnirile lui „Darie“ cu partenerii respectivi au continuat să iasă tot mai mult din cadrul oficial, în mod deosebit cu „Schuster“, reprezentantul unei firme cu profil similar din Elveția, căruia începuse să-i și dea asigurări că „lucrurile o să meargă bine pentru ambele părți“.

Interesant în relația „Schuster“ era că „Darie“ încerca să patroneze tratativele chiar în prezența delegaților Intreprinderii Tehnoimport-export București, mai ales atunci cînd se stabileau unele condiții contractuale (livrări, prețuri) care, de fapt, nu intrau în atribuțiile lui.

În această fază, în care faptele semnalate de rețea fuseseră verificate și prin alte măsuri specifice, în conlucrare cu unitatea de profil din aparatul central ce deservea informativ Tehnoimport-export București, s-a solicitat conducerii acestei întreprinderi să nu i se mai permită lui „Darie“ să-și depășească mandatul în discuțiile cu „Schuster“. Lucrul acesta însă n-a reușit pe deplin, datorită manevrelor lui „Darie“ pe lîngă o lucrătoare din Tehnoimport-export București de pe relația respectivă.

Nesocotința lui „Darie“ a culminat cu contactarea neoficială a lui „Schuster“, căruia i-a sugerat să nu accepte finalizarea contractelor la București, ci în Elveția, iar acesta să impună forurilor superioare ca în delegație să fie inclus și el — lucru acceptat de partea română.

Premergător deplasării în Elveția s-au obținut date potrivit cărora, „Darie“, satisfăcut că îi reușise încă o „mutare“ în jocul său necinstit, începuse să se „documenteze“ în vederea acestei acțiuni, luînd măsuri să se „înarmeze“ cu unele date din lista de prețuri — categorisite de lege ca secrete — de care să se folosească în tratativele cu „Schuster“. Și în acest moment operativ, procedîndu-se la pregătirea contrainformativă — în scop preventiv —, s-au făcut referiri exprese atît la normele generale privind cunoașterea și manipularea documentelor și datelor secrete, cît și la documentele în speță care puteau să fie scoase din țară, iar aceasta, evident, numai pe căile prevăzute de legile în vigoare. Se spera, în acest fel, — deoarece în vorbe, dăduse cele mai sigure garanții — că „Darie“ va renunța la jocul său.

După discuția în cauză însă, cu o lipsă totală de răspundere și de considerație față de organele de securitate, „Darie“ a acționat contrar celor stabilite. Imediat după „prelucrare“ a mers la lucrătorul de la compartimentul de documente secrete, pe care l-a „convins“ că datele și listele solicitate de el nu intrau în categoria documentelor secrete, iar scoaterea lor peste graniță nu contravenea legii. În plus, adresa prin care se justifica, la organele vamale, că aceste date nu constituiau se-

crete de stat, fusese întocmită și semnată de el însuși și nu de conducătorul întreprinderii. Și astfel, „înarmat" cu documentele menționate, „Darie" a ajuns în Elveția.

Desigur, lipsa organelor de securitate de a nu fi fost pe fază în acest moment operativ nu are nici o justificare ; totuși, în fața faptului împlinit s-au întreprins de urgență următoarele : ● la reîntoarcerea în țară, asupra lui „Darie" s-a efectuat un control vamal amănunțit, ocazie cu care au fost găsite documentele respective, procedîndu-se la întocmirea procesului-verbal constatator și reținerea acestora ; ● pe baza celor constatate s-a trecut la cercetarea lui informativă, pentru a se stabili motivele, cauzele și împrejurările comiterii faptelor amintite ; ● de asemenea, ca o primă măsură, cel în cauză a fost amendat contravențional.

Totodată, documentarea complexă a activității ilicite a lui „Darie" a mai pus în evidență că : a) datele cu caracter secret scoase din țară fuseseră utilizate în vederea favorizării lui „Schuster", prin acceptarea unor prețuri sub nivelul celor convenite la București. În acest scop, erijîndu-se în șef al delegației, el i-a impus acesteia să fie de acord cu propunerile lui ; b) mulțumit de avantajele obținute, „Schuster" i-a oferit pe loc lui „Darie" un sejur agreabil, servicii de agrement și cadouri.

Rezultînd că contractul încheiat de „Darie" în Elveția pricinuia serioase pagube părții române, au fost informate de îndată forurile de comerț exterior în drept care au dispus imediat anularea contractului respectiv, chemarea în țară a lui „Schuster" și reluarea negocierilor.

De asemenea, informînd organele de partid cu toate aceste aspecte, s-a obținut aprobarea de a se continua cercetarea lui „Darie", prilej cu care la dosarul de caz al respectivului s-au mai adăugat probe ce atestau că de-a lungul activității sale comisese o serie de abuzuri constînd în : contacte neoficiale și cu alți parteneri străini ; acceptarea de cadouri —în țară și străinătate ; premierea subalternilor, din fondurile întreprinderii, obligîndu-i ca o parte din banii primiți să-i cedeze lui pentru a-i folosi la plata unor cheltuieli protocolare la întîlnirile cu străinii ; deși era în posesia unor informații ce prezentau interes pentru securitatea statului cu privire la acțiunile ilicite ale unor străini, ele nu au fost aduse la cunoștința organelor de stat ș.a.

În baza acestor probe concludente : 1) au fost informate organele de partid locale și cele de resort din ministerele de profil care, în temeiul normelor în vigoare, au dispus eliberarea lui „Darie" din funcția de director și îndepărtarea lui din compartimentul de export ; 2) cazul a fost pus în discuția factorilor de conducere ai Centralei din care făcea parte întreprinderea unde și-a desfășurat activitatea „Darie", ocazie cu care s-a luat atitudine împotriva faptelor respectivului, propunîndu-se, totodată, ridicarea dreptului acestuia de a mai participa la acțiuni oficiale și de a efectua deplasări peste hotare ; 3) prelucrări asemănătoare s-au făcut și cu personalul muncitor din sistemul comerțului exterior din județ.

Concluzii și învățăminte

⊙ Experiența — în cadrul căreia „Darie" este doar un exemplu aproape clasic — ne-a învățat că rețeaua informativă folosită în supravegherea comercianților și reprezentanților de firme, a cetățenilor români ce vin în contact cu aceștia trebuie instruită și dirijată temeinic și permanent cu sarcini concrete — pînă la detaliu chiar —, așa cum prevăd ordinele și programele de măsuri pentru a fi capabilă să sesizeze și să semnaleze operativ aspectele cu semnificație de securitate ;

⊙ Pentru exploatarea în timp util, cu discernămînt și eficiență a momentelor cu valoare operativă din activitatea unor elemente, este necesară o viziune de ansamblu asupra problemei, a cazului, realizabilă numai cu condiția coroborării tuturor rezultatelor obținute prin cele mai diverse mijloace ale muncii de securitate ; numai pe această bază se poate interveni cu măsuri preventive, care să determine elementele în cauză să înțeleagă atît sensul legii, cît și pericolul moral, social și material al acțiunii lor ;

⊙ „Darie", poate, n-ar fi ajuns să-și materializeze intențiile de a scoate documente secrete din țară, dacă organul de securitate n-ar fi crezut că „a făcut totul" doar prin atenționarea și prelucrarea contrainformativă a acestuia. Astfel, 1) trebuia să se sesizeze faptul că așa-zisele garanții date de acesta se înscriau într-o tactică de inducere în eroare a organelor de stat ; 2) cu toate că lucrătorul de la B.D.S. din întreprinderea respectivă a fost instruit cu privire la problematica apărării secretului de stat și obligațiile care îi reveneau în funcția ce o ocupa, datorită însă unor carențe în comportare și a dorinței de a avea unele avantaje din partea conducerii, nu a acționat cu promptitudine atît pentru a refuza predarea documentelor în cauză, cît și pentru a informa operativ organele de securitate despre intențiile și atitudinea lui „Darie" ;

⊙ Și „Darie", ca și alte cazuri de acest gen, ilustrează faptul — deosebit de util pentru lucrătorii de securitate pe profil — că, indiferent de funcție, elementele viciate din sistemul comerțului exterior trebuie să constituie obiect al muncii de prevenire.

Colonel Busuioc **BUSUIOC**

În scopul unei mai bune informări, documentări și instruiri a aparatului de securitate cu privire la orientări și acțiuni pe plan politico-diplomatic, economic și propagandistic ale unor țări capitaliste, îndreptate împotriva statelor socialiste — cu incontestabile implicații și în domeniul muncii de securitate — deschidem prezenta rubrică, în cadrul căreia, în acest număr, vă prezentăm :

ASPECTE ALE POLITICII DUPLICITARE A ȚĂRILOR CAPITALISTE ÎN DOMENIUL DREPTURILOR ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI

În cadrul acțiunilor propagandistico-diversioniste întreprinse în scopul creării unor stări de spirit necorespunzătoare în țările socialiste, inclusiv în R. S. România, și al denigrării orînduirii socialiste, oficinele de spionaj și diversiune din S.U.A., Franța, R. F. Germania, Anglia, Italia și alte state capitaliste răspîndesc tot felul de calomnii privind pretinsa „încălcare de către autoritățile comuniste" a drepturilor și libertăților cetățenești. Acuzațiile gratuite aduse țărilor socialiste în acest domeniu sînt însoțite, de regulă, de reclama zgomotoasă ce se face „democrațiilor occidentale" și îndeosebi „superdemocrației americane" pentru hotărîrea cu care ele ar apăra și promova drepturile și libertățile cetățenești în întreaga lume, pentru grija pe care ele ar manifesta-o față de „victimele" încălcării acestor drepturi și libertăți. Iar pentru aceasta sînt folosite majoritatea mijloacelor de informare în masă și s-au creat numeroase organizații specializate, cărora statele capitaliste le-au pus la dispoziție considerabile fonduri și mijloace materiale.

Unul dintre drepturile așa-zis fundamentale ale omului, despre care se susține că ar fi nesocotit de țările socialiste, îl constituie dreptul la libera circulație a persoanelor sau „dreptul la emigrare", acțiunile propagandistico-diversioniste desfășurate de statele capitaliste sub pretextul apărării și promovării acestui drept avînd în ultimii ani o virulență deosebită. În prezent, cu ocazia lucrărilor Reuniunii europene la nivel de experți de la Ottawa, consacrată problemelor drepturilor omului, astfel de acțiuni cunosc o nouă recrudescență, printre scopurile urmărite fiind și acela de a se obstrucționa lucrările acestui for prin deturnarea lor spre discuții sterile și acuzații reciproce.

În cele ce urmează sînt prezentate unele aspecte ce pun în evidență faptul că și în domeniul liberei circulații a persoanelor statele capitaliste practică o politică duplicitară, în flagrantă contradicție cu aparența de „paradis" pentru imigranți, pe care ei se străduiesc să o creeze despre ele însele.

Confruntate cu dificultățile provocate de recesiunea economică prelungită, printre care menținerea la cote înalte a șomajului, ceea ce a condus la apariția unor tendințe de xenofobie, în S.U.A., Franța, R. F. Germania,

Belgia, Suedia, Canada, Australia și alte state capitaliste au fost adoptate, începînd cu anul 1981, măsuri administrative și legislative menite să restrîngă afluxul de imigranți din toate categoriile și să reducă numărul de rezidenți străini de pe teritoriul lor. Astfel :

▲ În Statele Unite ale Americii

Amăgiți de reclama pe care S.U.A. și-au făcut-o ca fiind printre puținele state din lume care ar respecta întocmai drepturile și libertățile cetățenești și ar constitui un loc de refugiu „ideal" pentru cei care ar fi persecutați din motive politice sau sînt în căutare de condiții mai bune de muncă și de viață, un număr mare de persoane, îndeosebi din țările africane, asiatice și latino-americane cu regimuri dictatoriale, au solicitat imigrarea în această țară.

Începînd cu anul 1982 însă, autoritățile americane au trecut la măsuri în primul rînd de înăsprire a condițiilor în care se putea obține azil politic, ceea ce a avut ca rezultat aprobarea în acel an a mai puțin de 10% din cererile depuse. Interesant este faptul că în 1982 nici un refugiat chilian nu a primit răspuns pozitiv la cererea de azil politic, în timp ce cererile fugarilor din țări socialiste sau avînd regimuri cu orientare prosovietică au fost aprobate în proporție de 38 la sută. Motivînd această situație, oficialități americane au declarat că numărul mic de refugiați politici din țările latino-americane cu regimuri dictatoriale admiși în S.U.A. s-ar datora „temerilor americanilor că acordarea azilului ar putea pune în pericol relațiile cu țările respective".

În anul 1985, Administrația americană a efectuat din nou modificări însemnate în modul de acordare a azilului politic în S.U.A. Astfel, Departamentul de Stat a dat o directivă, potrivit căreia, pentru aprobarea unei cereri, nu mai este suficient ca solicitantul să probeze că în țara de origine există condiții de viață dificile din cauza actelor de violență (așa cum se uzita pînă acum), ci va trebui să demonstreze că el însuși a fost obiectul persecuțiilor. Conducătorii unei organizații religioase din S.U.A., ce se ocupă cu asistența refugiaților politici din America Centrală, au apreciat această modificare ca avînd la bază doar rațiuni de politică externă și că, din această cauză, ea nu este nici obiectivă, nici echitabilă.

O altă modificare privește instituirea — ca motiv pentru respingerea cererilor de azil — a faptului că, în drumul său spre S.U.A., solicitantul a găsit „protecție" într-o altă țară semnatară a Protocolului Națiunilor Unite referitor la statutul refugiaților din anul 1967, chiar dacă el nu s-a stabilit permanent în acea țară. Prin aceasta, S.U.A. urmăresc să determine celelalte țări capitaliste fie să nu accepte tranzitul refugiaților politici, fie să-i accepte definitiv.

Măsuri restrictive au fost luate și în privința persoanelor care emigrează în S.U.A. din motive economice (așa-zisa emigrație economică). Astfel, în iunie 1984, Camera Reprezentanților a votat o lege care interzice patronilor americani să angajeze străini aflați ilegal în S.U.A. Potrivit acestei legi, celor care angajează astfel de străini li se dă, la prima abatere, un avertisment, la cea de a doua li se vor aplica amenzi de pînă la 2000 de dolari pentru fiecare angajat ilegal, iar în caz de încălcări repetate vinovații sînt pasibili de pedepse cu închisoare pe termen de șase luni. Totodată, legea prevede că imigranții care, începînd din 1982, au trăit ilegal în S.U.A. pot deveni rezidenți cu statut legal și pot cere cetățenia americană, dacă au un loc de muncă, un comportament bun și sînt sănătoși, „oferind astfel garanția că nu vor deveni o povară pentru statul american", cum a declarat o oficialitate americană.

Referindu-se la aceste măsuri, postul de radio autointitulat „Europa liberă" a transmis un comentariu în care, printre altele, se afirma : „Pentru români, anul 1982 a însemnat o radicală schimbare, deoarece Administrația S.U.A. a hotărît să pună capăt procedurii numite „rezolvare într-o terță țară". În acest fel soluționarea cererilor unor persoane din România era de competența Ambasadei S.U.A. de

la Bucureşti, spre deosebire de situaţia anterioară, cînd ele puteau fi luate în considerare numai după plecarea din ţară. Procedura respectivă este acum pe cale de abandonare, din cauză că prea mulţi români s-au adresat Ambasadei americane de la Bucureşti şi au cerut să emigreze în Statele Unite..."

▲ În Franţa

În octombrie 1981, în Franţa a fost adoptată o lege privind reglementarea condiţiilor de intrare şi şedere a străinilor, potrivit căreia se recunoaşte acestora dreptul de a trăi pe teritoriul francez din momentul în care au situaţia clarificată, respectiv au primit viza sau permisul de şedere, au o slujbă, se găsesc în Franţa de 15 ani sau au acolo o rudă apropiată. Totodată au fost înăsprite, începînd din ianuarie 1982, pedepsele la care se expun patronii ce angajează muncitori clandestini : amenda de la 200 la 2000 de franci sau închisoarea pînă la un an (în loc de 10 zile — 1 lună, cît era pînă atunci). De asemenea, s-a dispus sporirea severităţii controalelor poliţieneşti la frontieră şi s-a trecut din competenţa instanţelor judecătoreşti în cea a ministrului de interne dreptul de a pronunţa expulzarea străinilor

În primele şase luni de aplicare a măsurilor menţionate au fost pronunţate circa 2500 de hotărîri de expulzare a unor străini, iar pînă la mijlocul anului 1983 fuseseră arestaţi 3—3,5 mii de imigranţi „fără acte", în vederea expulzării lor din Franţa.

Potrivit declaraţiilor unor oficialităţi franceze, „zăvorîrea frontierelor pentru clandestini şi noii imigranţi" ar fi fost impusă, chipurile, de „grija de a uşura soarta imigranţilor şi a familiilor lor, de preocuparea de a le îmbunătăţi condiţiile de convieţuire cu francezii".

O politică restrictivă a fost adoptată şi în ceea ce priveşte admiterea „refugiaţilor politici". Aşa de exemplu, în anul 1982 autorităţile franceze au aprobat doar circa 45% din cererile de azil politic depuse.

▲ În R. F. Germania

O lege al cărei scop a fost interpretat ca fiind „înăsprirea normelor în baza cărora este acordat azilul politic, ca o măsură pentru reducerea afluenţei de străini" a fost adoptată, în luna mai 1982, şi în R. F. Germania. Principalele prevederi ale legii se referă la : interdicţia impusă solicitanţilor de azil politic de a ocupa un loc de muncă în primii doi ani de la sosirea în R. F. Germania, urmînd să primească doar ajutor social ; reducerea timpului de rezolvare a cererilor de azil politic de către administraţie şi instanţele judecătoreşti, estimîndu-se că, prin procedura preconizată, în 90 la sută din cazuri cererile vor fi soluţionate în mai puţin de un an, în loc de pînă la opt ani, cît dura anterior ; trimiterea în ţările de origine a refugiaţilor politici ale căror cereri au fost respinse ca neîntemeiate. Totodată au fost luate măsuri privind verificarea mai temeinică a declaraţiilor făcute de solicitanţi referitoare la pretinsele persecuţii politice la care ar fi fost supuşi. Ca urmare, numai în anul 1982 autorităţile vest-germane au respins 81 la sută din cererile de azil politic luate în consideraţie.

În comentariile oficioase ce s-au făcut cu privire la această lege s-a susţinut că, în anii anteriori, în problema dreptului de azil în R. F. Germania s-au înregistrat abuzuri, la baza multor cereri aflîndu-se motive mai degrabă economice decît politice. S-a susţinut, de asemenea, că datorită acestei legi nu va mai fi posibil ca cel care a depus cerere de azil să aştepte pur şi simplu trecerea unui număr de ani ca în final să capete statutul solicitat, deoarece în practică nouă din zece cereri vor fi respinse ca nefondate.

În prezent „Bundesrat-ul" (camera superioară a parlamentului vest-german) examinează noi propuneri vizînd înăsprirea legislaţiei referitoare la acordarea dreptului de azil. Se preconizează să nu li se elibereze o autorizaţie de muncă celor care solicită dreptul de azil atît timp cît cererea lor nu va fi soluţionată definitiv şi să se respingă dreptul de azil oricărui străin care a călătorit la început într-o altă ţară occidentală, dar nu a cerut azil acolo.

Paralel, autorităţile vest-germane au acţionat pentru determinarea rezidenţilor străini, care nu erau susceptibili de expulzare, să se întoarcă în ţările de origine. Astfel, în luna noiembrie 1983, parlamentul vest-german a adoptat o lege în baza căreia se oferea unor muncitori străini suma de 10.500 de mărci de persoană adultă şi 1.500 de mărci pentru fiecare copil al acesteia care se întorc în ţările de origine. Cădeau sub incidenţa legii cei care deveniseră şomeri începînd cu 30 octombrie 1983 sau care lucraseră un număr redus de ore timp de şase luni anterior acestei date şi care părăseau R. F. Germania în perioada septembrie 1983 — octombrie 1984.

Pînă la începutul lunii iulie 1984, peste 300.000 de străini rezidenţi în R. F. Germania, dintre care aproape 100.000 de turci (ţinta predilectă a manifestărilor de xenofobie a autohtonilor) au fost determinaţi să se întoarcă în ţările lor de origine în baza acestei legi.

Forţele politice de stînga din R. F. Germania au calificat această lege drept o „lege de deportare", iar sindicatele vest-germane au apreciat că ea reprezintă un obstacol în calea relaţiilor dintre autohtoni şi străini.

▲ În alte ţări capitaliste

Măsuri de stăvilire a afluxului de „refugiaţi politici" au fost luate şi în alte ţări capitaliste. Astfel, începînd din 1982, autorităţile daneze au respins aproape 49 la sută din cererile de azil politic, cele belgiene circa 45 la sută, cele engleze 34 la sută etc.

Totodată s-a acţionat şi pentru descurajarea persoanelor care migrează spre aceste ţări în speranţa găsirii unui loc de muncă, astfel :

— În **Belgia** au fost luate măsuri menite să oprească afluenţa de imigranţi, motivîndu-se că în acest fel este urmat exemplul ţărilor limitrofe, care şi-au înăsprit prevederile legale referitoare la imigrare. Printre măsurile adoptate se numără reducerea punctelor de trecere de la frontieră pentru imigranţii din ţările nemembre ale Pieţei Comune, înlăturarea excepţiilor care permiteau unor străini să intre în Belgia fără paşaport, limitarea dreptului imigranţilor de a-şi aduce rudele, expulzarea străinilor care nu reuşesc timp de un an să-şi găsească un loc de muncă, împuternicirea municipalităţilor unor localităţi cu număr mare de imigranţi să refuze primirea de noi străini etc. De asemenea, permisul de muncă se eliberează numai pe termen de doi ani şi exclusiv pentru o persoană (anterior se eliberau permise de muncă pentru sectoare profesionale), iar obţinerea unui permis de muncă nu mai atrage după sine acordarea automată a unui permis de şedere în ţară.

— În **Suedia**, oficialităţi ale serviciului de imigrare au anunţat că, începînd din 1983, dat fiind afluxul crescînd de imigranţi ilegali, se va trece la aplicarea de amenzi tuturor companiilor aeriene care îi vor transporta pe aceştia pe teritoriul suedez, procedeu aplicat şi de S.U.A.

— **Autorităţile greceşti** au decis ca, în viitor, să acorde azil politic numai cetăţenilor turci şi celor proveniţi din ţări arabe, nu şi persoanelor din statele socialiste, inclusiv R. S. România, care ajung în Grecia şi solicită un astfel de statut. S-a decis, de asemenea, ca cetăţenii statelor socialiste care solicită azil politic să fie toleraţi în Grecia doar timp de 15 zile, perioadă în care ei trebuie să opteze fie pentru înapoierea în ţările de origine, fie pentru plecarea într-o altă ţară capitalistă.

— În **Canada**, autorităţile au anunţat, la sfîrşitul anului 1982, reducerea cu 10—40 de mii a cifrei imigrărilor pentru următorii trei ani. Totodată s-a decis ca, în aceeaşi perioadă, în Canada să nu fie admişi decît muncitori calificaţi care sînt de acord să lucreze acolo unde nici un canadian nu poate sau nu vrea să exercite activitatea respectivă.

— În **Australia,** guvernul laburist a anunţat că va reduce cu zece mii numărul anual al imigranţilor, nivelul maxim al imigrării urmînd a se situa între 80 şi 90 de mii de persoane. În acest scop s-a hotărît ca vizele de imigrare să fie acordate cu prioritate rudelor celor care se află deja în Australia, pentru întregirea familiei, numărul acestora estimîndu-se a se ridica la 51—57 de mii de persoane anual. Totodată, au fost desfiinţate anumite facilităţi ce se acordau noilor imigranţi pentru a dobîndi o calificare profesională sau pentru însuşirea limbii engleze.

Preocuparea crescîndă a statelor capitaliste în direcţia reducerii afluxului de imigranţi demonstrează că întreaga propagandă pe care ele o fac pe tema necesităţii respectării libertăţii de circulaţie a persoanelor şi, în general, în domeniul drepturilor omului, nu reprezintă decît o modalitate de menţinere şi aţîţare a „războiului rece" susţinut împotriva ţărilor socialiste.

Un exemplu recent vine să confirme faptul că, în realitate, întreaga agitaţie făcută în Occident pe tema respectării libertăţii de circulaţie a persoanelor este îndreptată împotriva drepturilor fundamentale ale omului — dreptul la muncă, la viaţă şi pace — şi nu are nimic de-a face cu apărarea sau promovarea acestora.

Astfel, în presa din R. D. Germană a fost publicată ştirea că peste 20 de mii de foşti cetăţeni est-germani, care au emigrat în R. F. Germania la instigarea oficinelor de propagandă diversionistă, au solicitat să se repatrieze. În motivarea cererilor lor, solicitanţii au invocat dezamăgirea lor provocată de condiţiile de muncă şi de viaţă din R. F. Germania, de insecuritatea socială şi şomajul care bîntuie acolo, alienarea pe care o resimt în R. F. Germania, imaginea falsă ce le-a fost creată de propaganda emigraţionistă despre realităţile din această ţară etc.

De altfel, într-o situaţie similară se găsesc şi miile de români care au solicitat repatrierea — unii după cîteva luni, alţii după cîţiva ani de şedere în ţările capitaliste — şi care au făcut declaraţii în presa din ţară despre condiţiile de muncă şi viaţă din „paradisul" occidental, despre influenţa nefastă exercitată asupra lor de propaganda emigraţionistă.

Acestora li se adaugă numărul destul de mare de cetăţeni români care, amăgiţi de aceeaşi propagandă instigatoare la emigrare, au cerut să părăsească ţara, dar li s-a refuzat viza de intrare în majoritatea statelor capitaliste, chiar dacă unii dintre ei aveau rude acolo, din care cauză au renunţat definitiv la intenţiile lor.

Referindu-se la această situaţie, postul de radio „Vocea Americii" recomanda recent celor care au cerut autorităţilor române permisiunea de a părăsi România „să nu insiste asupra cererii lor pînă cînd ambasada ţării în care vor să emigreze nu i-a informat că pot fi luaţi în considerare într-un viitor apropiat, în vederea aprobării intrării în Statele Unite". Totodată, se atrage atenţia că „guvernul Statelor Unite acordă vize care facilitează, în primul rînd, imigrarea persoanelor care au rude în această ţară", dar că „chiar şi aşa, există o limită strictă asupra numărului anual de persoane cărora li se vor acorda vize"...

Orice comentariu e de prisos.

Colonel **Ioan TOMA**
Lt. col. **Georges ALEXANDRU**

SCENARII DEMASCATE

Împuşcături împotriva preşedintelui

„Observatori occidentali de la Paris apreciază că, o lungă perioadă de timp, Franţa va trebui să depună eforturi serioase pentru a-şi repara prestigiul internaţional, serios deteriorat tocmai de acţiunile necontrolate ale propriilor servicii secrete. În acest sens, se are în vedere în primul rînd afacerea de spionaj dezvăluită nu demult în India, care, pînă în prezent — căci se pare că surprizele nu s-au terminat — a avut ca urmare rechemarea ambasadorului şi a altor diplomaţi francezi, acreditaţi la Delhi, precum şi contramandarea vizitei în Franţa a premierului indian RAJID GANDHI, preconizată a avea loc în luna mai a.c. În consecinţă, relaţiile franco-indiene parcurg cea mai dificilă perioadă din întreaga lor existenţă. Căci a ieşit terfelit guvernul francez, în vreme ce autorul sînt tot serviciile secrete. Şi nu-i pentru prima oară.

Se aminteşte în această privinţă faptul că în 1982, o înscenare organizată aparent în mod inabil, dacă nu chiar pueril, de serviciile secrete franceze a făcut imposibilă vizita preşedintelui FRANCOIS MITTERRAND într-o ţară est-europeană, în speţă România. În acest caz, se spune, serviciile secrete franceze au ţinut ascuns undeva în Franţa un emigrant, stabilit la Paris, furnizînd presei versiunea că acesta ar fi fost răpit şi asasinat de poliţia acelei ţări. Drept dovadă erau aduse depoziţiile acestor emigranţi, care, ca într-un roman de duzină de la începutul secolului, relatau cu nonşalanţă întîmplări de-a dreptul ilare: atentatori puerili, dar per-

suasivi și invizibili, capcane în care n-ar fi căzut nici un escroc mărunt, otravă pusă în stilouri. Apoi, prezentarea în public a presupusei victime, însoțită de închipuitul asasin, urmată de dezvăluirea întregului eșafodaj al înscenării. Ce mai! Ca la teatru! Aspectele respective, comentate pe larg de presa din Franța și din alte țări vestice, au pus în reală dificultate guvernul francez și îndeosebi pe președintele MITTERRAND.

Aceeași observatori consideră că, de atunci, nu s-a schimbat nimic nici în concepția și activitatea serviciilor secrete franceze, nici în raporturile dintre acestea și guvernul socialist. Constatarea are la bază atît afacerea de spionaj descoperită în India, în care s-a dovedit că serviciile secrete franceze nu au acționat în interesul statului francez și al Franței, cît și reluarea atacurilor împotriva aceleiași țări est-europene menționate mai sus, unde președintele MITTERRAND preconiza, din nou, să facă o vizită oficială.

Laitmotivul acestor atacuri, susținute de o anumită parte a presei din Franța, în conformitate cu scenariul pus la dispoziție de serviciile secrete franceze, este același — dezavuarea politicii externe de independență față de marile puteri a regimului socialist".

Din revista austriacă „Das Magazin"

Fostul agent secret român HAIDUC demascat acum ca furnizor de informații false

„In Europa înfloresc ca niciodată pînă acum afacerile furnizorilor de informații false. Cel mai recent caz descoperit are ca punct central pe fugarul român Pavel Haiduc și „informațiile" furnizate de el privind activitatea de spionaj pe care pretindea că a desfășurat-o în Austria.

Autoritățile austriece, pe baza ultimelor date obținute de la colegii lor francezi, care l-au anchetat pe Haiduc după ce acesta a cerut azil politic — și care, de altfel, au început și ei să aibă reținerile lor — afirmă: „Cele mai multe lucruri constituie o șarlatanie"; „nu există nici un fel de date în legătură cu ce a relatat trădătorul Haiduc privind rolul Austriei ca placă turnantă a agenților de spionaj și despre rolul Misiunii economice române de la Viena, ca probabilă centrală de spionaj pentru întreaga Europă Occidentală".

Pe scurt, cele mai multe probleme despre care a sporovăit acest Haiduc nu îi puteau fi cunoscute, deoarece „fugise" din România încă din 1975 și se stabilise în Franța. Așadar, șarlatanul a indus în eroare și D.S.T.-ul, organ de specialitate al francezilor, care i-a dat crezare mai ales în afacerea referitoare la scriitorul român Virgil Tănase, afacere neverosimilă, în legătură cu care s-a făcut mult tapaj în Franța, R. F. Germania și chiar în Austria.

Motivul mai plauzibil al afacerii de spionaj constă în aceea că sprijinul financiar convenit să-i fie acordat lui Haiduc pentru un timp de către francezi a expirat; în mod vizibil el are nevoie urgentă de bani.

Vom reveni".

Din cotidianul austriac „Kurier"

SERIAL

SPIONAJ ȘI CONTRASPIONAJ ÎN ELVEȚIA

Cine l-a otrăvit pe Felix Moumie ?

„Ciudat", a exclamat medicul și omul politic, dr. FELIX MOUMIE, (născut în 1926) din Camerun, către prietena sa, o elvețiană blondă. „Cel de-al doilea Pernod (aperitiv) servit astă-seară a avut un gust amar". După aceea, s-a așezat în patul său din „Hotel Elveția" ca să se odihnească puțin. „A început cu o arsură în tălpile picioarelor", declara mai tîrziu atractiva LILIANE. „I-am masat picioarele, dar durerile se intensificau". Apoi, frumosului african au început să-i cadă părul și dinții. Medicii erau neputincioși. După 17 zile, FELIX MOUMIE era mort. Fusese otrăvit cu șoricioaică! Taina acestui asasinat politic a rămas nedezlegată. Toate bănuielile s-au concentrat asupra organizației teroriste franceze „MINA ROSIE" și a colaboratorului său elvețian, WILLIAM BECHTEL, acoperit sub legenda de chimist și ziarist. Cînd însă poliția genevează, în septembrie 1976, deci 16 ani după ce avusese loc asasinatul, l-a avut din nou la mînă pe BECHTEL, de data aceasta în vîrstă de 82 ani, a trebuit să-l pună în libertate, din lipsă de probe și dovezi concludente.

Conducător de gherilă și petrecăreț

Scopul principal al dr. MOUMIE era să facă din țara sa, Camerun, o țară socialistă. Francezii au vrut să împiedice acest lucru: în calitate de președinte al „Uniunii Poporului Camerunez", MOUMIE conducea din principalele sale cartiere generale (din Guineea și Ghana) războiul de gherilă împotriva francezilor. El sosise la Geneva pentru a cumpăra arme, a colecta donații, a face unele aranjamente bancare și să se întîlnească cu oameni de afaceri conspirați. Pe unul din conturile sale se aflau tocmai trei milioane franci, depuși în vederea susținerii frontului camerunez. Însă tînărul medic, care trăia despărțit de soția sa, manifesta atracție și pentru plăcuta viață de noapte elvețiană.

In asemenea împrejurări s-a îndrăgostit de LILIANE F., în vîrstă de 26 ani. Deja după primele ore de tandrețe, a sfătuit-o insistent pe tînăra sa prietenă: „Dacă mi se va întîmpla ceva, atunci să-mi duci de urgență documentele la Ambasada Guineii din Paris".

Ultimul cartier general african al dr. MOUMIE fusese la Conakry, capitala Guineii.

Ce vrea William Bechtel ?

Sub legenda de ziarist și proprietar al unei agenții de presă cu profil extern, WILLIAM BECHTEL (pe atunci în vîrstă de 66 ani), la 15 octombrie 1960 s-a întîlnit cu dr. MOUMIE în restaurantul Le Plat d'Argent din Geneva luînd cina împreună. Ceea ce se cunoaște cu precizie: după masa cu Pernod, africanului a început

să-i meargă rău. Încă un fapt exact ! WILLIAM BECHTEL nu era un om de presă ; el fusese identificat cel mult a fi colonel francez din formația „parașutiștilor", luptător în rezistență, veteran de la Dien Bien Phu și, mai ales, renumit agent al „Deuxieme Bureau" și al „Mîinii roșii".

Ca om cu dublă cetățenie (francezo-elvețiană), el călătorea deseori cu pașaportul elvețian, existînd bănuială că serviciul secret francez, în pofida vîrstei înaintate a lui BECHTEL, recurgea la serviciile sale ori de cîte ori erau necesare unele misiuni delicate.

Cu toate că BECHTEL își achitase chiria pentru șederea în vila pe care o închiriase împreună cu MOUMIE, deja cu două săptămîni înainte de cina menționată, el a dispărut fără urmă din Geneva abia după ce MOUMIE fusese internat în spital. Potrivit sfatului dat, LILIANE F. a plecat la Paris cu toate documentele lui MOUMIE. Cel ce își dădea ultima suflare a putut rosti pe patul morții doar atît : A fost „Mîna roșie".

Mai tîrziu, văduva celui asasinat a declarat că soțul ei fusese amenințat cu moartea, prin telefon, fără întrerupere. În Leopoldville se încercase o răpire a acestuia, iar în capitala Camerunului abia a scăpat cu viața din unele atentate. Curînd întoarsă de la Paris, epuizată și deprimată, LILIANE F. a ingurgitat o supradoză de somnifere și a fost internată în spital. Într-o noapte, în timp ce pacienta se afla în convalescență, o mașină neagră, cu număr franțuzesc, a ocolit de cîteva ori clădirea clinicii. Doi bărbați au coborît din ea și au căutat să intre în clădire. După aceea însă, fiind probabil deranjați, au luat-o subit la fugă. Ca urmare, pacienta a fost păzită de poliție. Probabil că acești necunoscuți urmăreau să intre în posesia documentelor lui MOUMIE.

BECHTEL, acuzat de MOUMIE de asasinat, nici n-a mai avut răgaz să-și șteargă urmele : la percheziția efectuată, poliția a dat peste haina cu care acesta era îmbrăcat în seara întîlnirii cu africanul. S-au descoperit microurme de thallium, aceeași otravă din cauza căreia murise victima. De asemenea, în bagajul lui BECHTEL (decorat pentru activitatea sa în cadrul „legiunilor străine") au fost găsite aparate Minox care conțineau fotografii de spionaj, între care și imagini cu casele unde locuiau agenții și simpatizanții războiului de eliberare algerian (FLN), cunoscuți organelor de poliție. Aproape 14 ani a durat liniștea în jurul misterioasei afaceri MOUMIE/BECHTEL ... Urmărirea internațională a suspectului a rămas însă în vigoare. Fără îndoială că BECHTEL se simțea în Franța în deplină siguranță. În toamna anului 1974, ex-agentul BECHTEL, în vîrstă de 80 de ani, a îndrăznit să plece într-o călătorie în Belgia ; în baza cererii de urmărire și extrădare, acesta a fost arestat și predat poliției elvețiene. În procesul care a avut loc în anul 1976, el a negat acuzațiile. Expertizele judiciare i-au venit în ajutor. În ele se afirma că otrava cu urmări mortale trebuie să fi fost luată cu mult înainte de servirea Pernod-ului. Procesul a fost încheiat, iar BECHTEL a putut călători nederanjat la Paris.

Falșii elvețieni din străinătate

Sînt patru prototipuri de agenți : profesionistul cu sînge rece, care-și execută misiunea și dispare imediat — ca WILLIAM BECHTEL ; diplomatul sau colaboratorul unei organizații care, de cele mai multe ori, ani în șir își desfășoară activitatea ilegală sub ochii, sau cel puțin fiind suspectat de organele de contraspionaj — așa cum s-a întîmplat cu mulți dintre spionii diplomați naziști ; spionul compromis, care lucrează pentru bani sau este șantajat din diverse motive, ca de pildă : corupție, pălăvrăgeală, combinații amoroase etc ; începînd din anii '60, unele state folosesc intens un nou tip de spion : agentul de perspectivă, în conservare — deci, un agent special, greu de depistat.

În țările din Vest vin foarte mulți străini, mulți în postura de fugari sau de cetățeni care se reîntorc în țară și care — de cele mai multe ori cu ajutorul organelor publice — își găsesc loc de muncă și locuință, reușind să-și construiască, chipurile, o „nouă existență". „Legendele" lor sînt mai mult brodate pe motivele cunoscute ale patriei pierdute sau familiilor distruse ; documentele lor produc o impresie autentică și rezistă verificărilor ; pentru că nu rareori astfel de agenți apar cu nume

de împrumut. Acești agenți „în adormire", cum se numesc în Occident, sînt instruiți să se stabilească, prin propriile lor calități și eforturi, în poziții-cheie în viața economică, socială sau de stat. Ei vor fi utili abia în momente de crize sau în caz de război.

Chiar și verighetele se potrivesc

Data de 29 octombrie 1953 a fost gravată pe inelele lui „OTTO" și „LUDMILA" ca neuitată zi de nuntă pentru cei doi Chiar și acest detaliu era croit pe măsura legendei pe care și-o construiseră, pentru toată durata misiunii în Elveția, perechea de agenți EVA și OTTO SCHWARZENBERGER. Totul — în afară de prenumele bărbatului — fusese inventat : impresionantul roman al destinului perechii BALTENSPERGER, în vîrstă de 31 ani, funcționarului de la Legația Elveției din țara față de regim, voința lor de a începe o nouă viață în patrie.

Intr-adevăr, era emoționant ceea ce relata OTTO SCHWARZENBERGER, alias BALTENSPERGER, în vîrstă de 31 ani, funcționarului de la Legația Elveției din țara sa. Cu un an înainte — declara SCHWARZENBERGER — cînd s-a prezentat la organele de poliție pentru a-și reînnoi documentele de identitate, spre stupoarea lui, s-a constatat că el era elvețian ; cei ce l-au crescut i-au ascuns mereu faptul că era fiul nelegitim al lui EMMA BALTENSPERGER din Brütten ZH, emigrată în țara vecină. Acum, organele de poliție i-au eliberat doar un simplu buletin din care rezultă că este apatrid. În pofida încheierii studiilor, a fost trimis să lucreze în mină ; în acest moment era obligat să lucreze ca muncitor auxiliar pentru a-și putea întreține soția și fiul. El n-ar avea o dorință mai arzătoare decît aceea să se întoarcă în patria lui necunoscută, Elveția.

Funcționarul de la legație a rămas prudent. Vizitatorul poseda, ce-i drept, documente în regulă, care-i sprijinea temeinic legenda ; însă erau necesare și investigații în Elveția. După ce s-a atestat, într-adevăr, că în Brütten existase o femeie cu numele EMMA BALTENSPERGER, despre care nu se cunoșteau prea multe lucruri, pentru că emigrase, elvețienii au abandonat orice suspiciune și au început să creadă în această poveste neobișnuită. În realitate, această femeie emigrase, dar în toată viața ei n-a avut nici un copil. Falsificatorii din serviciul secret s-au îngrijit însă, în timp ce respectiva decedase, să pună pe seama femeii și un copil din flori, ca, în acest fel, să poată aranja o plauzibilă legendă pentru infiltrarea unui agent în Elveția.

Trucul a reușit ! La 19 februarie 1959, familia SCHWARZENBERGER, alias BALTENSPERGER, a plecat în Elveția, la Zürich, fiind primită cu atenție și pe cheltuiala comunității — circa 1.600 franci — pentru început fiind cazată într-un cămin. Apoi, serviciul din Zürich a pus la dispoziția falsei familii BALTENSPERGER o locuință în Schwamendingen din Zürich.

OTTO BALTENSPERGER a fost angajat la o fabrică de ciocolată. Deja după patru luni de ședere în Elveția, noul cetățean și-a cumpărat un Volkswagen, cu ajutorul căruia efectua numeroase excursii în noua patrie. Ca să se integreze și mai bine în mediul acestui oraș, tînăra pereche lua lecții de limbă în dialectul specific orașului Zürich.

La 1 septembrie 1960, la un an și jumătate după imigrare, OTTO SCHWARZENBERGER, alias BALTENSPERGER, a și atins o primă țintă : după o lecturare sistematică a paginii cu oferte de serviciu din „Neue Züricher Zeitung", a solicitat și a obținut transferul de la fabrica de ciocolată în serviciul de contabilitate al unei întreprinderi din Bührle din Zürich, cu un pronunțat profil de înarmare ...

Agentul a devenit chiar soldat

Din prima zi, LUDMILA și OTTO BALTENSPERGER s-au dat drept elvețieni prin excelență. În noiembrie 1959, așa cum este obiceiul în Elveția pentru cetățenii ei reveniți în patrie, OTTO BALTENSPERGER a fost chemat să-și satisfacă serviciul militar. Fiindcă stăpînea perfect ceha, rusa și poloneza, iar din dosarul său de cadre rezulta că, din punct de vedere politic, era „democrat", „antitotalitar" și „patriot", lupul a ajuns paznic la stînă : BALTENSPERGER a fost repartizat într-o secție specială secretă a statului-major al armatei. Un an mai tîrziu, și la trei luni înainte de arestarea sa, spionul, în calitate de translator și traducător în cadrul spionajului militar elvețian, absolvise și un curs de zece zile de inițiere în „meserie". În acest moment a devenit el, probabil, suspect. În orice caz, doi camarazi suspicioși au făcut o semnalare. Și probabil nici în urma acestor sesizări nu s-ar fi luat vreo măsură, dacă, o lună mai tîrziu, un alt cetățean vigilent nu s-ar fi întîlnit cu BALTENSPERGER. Este vorba despre un lucrător care, absolut din întîmplare, descoperise în apropierea poligonului de tragere din Probstei (Zürich) un aparat de radio-recepție îngropat în pămînt. Poliția cantonală din Zürich a început investigațiile. Locul în care fusese descoperit aparatul de recepție era chiar în apropierea locuinței lui BALTENSPERGER. De data aceasta „elvețienii din străinătate" cu trecutul lor ciudat au început să fie supravegheați. Săptămîni întregi nu s-a întîmplat nimic. Însă nici organele de supraveghere nu au abandonat urmărirea.

Abia la 4 ianuarie 1961, OTTO SCHWARZENBERGER, alias BALTENSPERGER, a avut o conduită suspectă. La orele 18,00, a cumpărat de la chioșcul de la încrucișarea străzilor Bahnhofs/Rennweg din Zürich ziarul „Neue Züricher Zeitung", l-a băgat sub braț și a rămas pe loc așteptînd timp de un sfert de oră. Apoi s-a plimbat pe jos o bucată de drum, s-a oprit, a așteptat puțin și a revenit, privind mereu în urmă. Imediat după aceea s-a deplasat spre Werdmühleplatz, a dat un telefon și, direct în fața santinelei de la clădirea poliției orășenești, a urcat în autoturismul său pentru a se înapoia acasă.

Acest joc a mai durat încă trei săptămîni, pînă ce, echipa de filaj, care primise întărituri, a înregistrat primul succes. Din nou SCHWARZENBERGER, la aceeași oră, cu același ziar sub braț, aștepta în fața aceluiași chioșc. Și în timp ce străbătea bucata de stradă, și-a făcut apariția un necunoscut cu pălărie de tirolez, care se luase după BALTENSPERGER și, cu atenție mărită, verifica dacă este filat. Puțin mai departe, a apărut un alt necunoscut, care a intrat în discuție cu primul necunoscut. Ambii au făcut un schimb de cuvinte, după care au plecat pe urmele lui BALTENSPERGER. Intr-un mod lipsit de sens, cei trei au făcut niște eschive străbătînd în zigzag cîteva străzi și ulicioare din cartierul Rennweg ; era evident că urmăreau să scape de eventualii urmăritori.

Însă detectivii, dublați de inspectori ai poliției federale, nu aveau nevoie să se ia după suspecți ; ei aveau instalate pretutindeni posturi de observație care țineau legătura între ele prin radio. Cei trei oameni au fost arestați. Suspiciunea s-a confirmat. Întîlnirea agenților fusese, ce-i drept, cam diletantă. Cei doi inși posedau pașapoarte diplomatice, fără a fi însă acreditați la Berna. OTTO SCHWARZENBERGER a fost condamnat la 12 ani închisoare, iar soția sa la șase ani.

Un caz ca din carte

Și astăzi cazul SCHWARZENBERGER ilustrează în mod exemplar tactica, organizarea și tehnica de lucru a unui serviciu secret activ. Întreaga operație plănuită, desigur, în spatele ușilor închise, s-a bazat pe un calcul metodic al [...]ei acțiuni în parte : recrutare, implantare, misiuni, tehnici de muncă operativă. Se lucra cu ascunzători, microfilme, întîlniri conspirative și cu multe alte elemente din recuzita spionajului de clasă. De cele mai multe ori ascunzătorile au constat în simple pachete de țigări. Presemnalul prin care spionul comunica șefului de rețea dacă avea ceva de ridicat era un cui îndoit pus pe stîlpul unui indicator de drum. Cînd cuiul era îndoit spre pămînt, în ascunzătoare nu se afla nimic. Ca semnal mai era utilizată și o anumită carte de telefon dintr-o cabină telefonică din apropiere. Dacă numărul de pe copertă era încercuit, însemna că în ascunzătoare se afla material.

Lupi în piele de oaie

Ca doi porumbei ieșeau în fiecare dimineață din blocul cu opt familii de pe Lindenstr. 23 din Effreticon HANS-GUNTER și GISELA WOLF. Vecinii rîdeau și se bucurau, în același timp, pentru că el și ea nu aveau mai puțin de 50 de ani fiecare. Locuința lor cu cinci camere și-o aranjaseră frumos, iar în garaj se afla o Toyota. Bijuteria însă o constituia un sipet antic din dormitor. Cînd poliția federală a ajuns la această piesă prețioasă, a descoperit ceva și mai de preț ; în afară de pătru emițătoare, în sipet se mai afla și un document secret unicat : instrucțiunile centralei de spionaj privind organizarea unei rezidențe în Elveția, în care se preciza ca spionii să „asigure un flux continuu de informații" despre : planificarea, organizarea și practica din domeniul apărării ; eficiența noilor tehnici de luptă ; situația din sfera înarmării pe ramuri de armă ; colaborarea cu alte state vecine sau neutre, în special cu R.F.G. Documentul mai solicita perechii de spioni date și informații privind măsurile luate de Elveția în scopul menținerii neutralității, poziția față de Conferința europeană pentru securitate, evoluția politică internă etc. Soții, care atrăseseră atenția vecinilor cu tandrețea lor reciprocă, se strigau Kälin, însă la domiciliu erau cunoscuți sub denumirea de WOLF ; erau, cum se zice, lupi în piele de oaie . . .

În septembrie 1973 au fost arestați, iar în 1975 primeau cîte șapte ani închisoare. Pedeapsa aceasta, neobișnuit de mare pe timp de pace, a vrut să arate vinovăția și periculozitatea deosebit de mare a celor doi spioni.

HANS-GUNTER WOLF și soția sa GISELA fuseseră trimiși în Elveția de „Direcția coordonare" din Ministerul Apărării Naționale al unei țări europene, pentru a organiza acolo o rezidență ilegală. Ca și EVA și OTTO SCHWARZENBERGER, cu opt ani mai înainte, și familia WOLF s-a întors în Elveția în calitate de „elvețieni" cu nostalgia „patriei", care rătăciseră în alte spații. Și HANS-GUNTER și GISELA au prezentat autorităților federale documente în regulă : nu mai puțin de 19 pașapoarte elvețiene perfect falsificate, documente personale, acte, diplome, hotărîre de divorț etc.

Al doilea „Eu" al lui Kälin

Divorțul dintre soții WOLF era iminent, întrucît aceștia se folosiseră de numele unui elvețian — care trăia în țara de origine a soților spioni — pe numele HANS KÄLIN (născut în 1922). Acest HANS KÄLIN, de profesie miner, căsătorit și tată a trei copii, devenise, prin biografia lui reală, fără să știe, un al doilea „Eu" al

lui HANS-GUNTER WOLF care, după ce a terminat studiile la două facultăţi ajungînd inginer auto şi economist, a urmat şi un curs special de zece luni pentru munca de agent, unde a învăţat fotografierea, cifrarea şi comportamentul conspirat, fiind angajat după aceea ofiţer în armata populară. Cu toate eforturile repetate pentru a afla ceva despre destinul adevăratului KÄLIN, reprezentanţa diplomatică a Elveţiei din ţara respectivă n-a ajuns la nici un rezultat.

HANS-GUNTER şi GISELA WOLF se cunoscuseră încă pe vremea cînd făceau parte din „Hitler-Jugend", iar în anul 1948 se căsătoriseră — lucru care nu i-a împiedicat însă să repete actul de cununie sub noul nume adoptat, cu care s-au prezentat în faţa oficiului de stare civilă din Illnau-Effreticon care nu bănuia nimic ce se ascundea dincolo de această nouă oficiere.

Doar ei înşişi puteau şti dacă această proaspătă tandreţe era autentică sau pur şi simplu numai o legendă construită cu multă grijă.

Fapt sigur este că inginerul auto WOLF, imediat după sosirea sa în Elveţia, s-a şi angajat la firma „Sulzer" din Winterthur, la secţia studii şi proiecte. Rezultatele date „au corespuns cerinţelor" — explica firma mai tîrziu.

Soţia sa, GISELA, care părăsise ţara separat de soţul său, s-a stabilit în R.F.G. ca fugară, sub numele fals URSULA MEISSNER, angajîndu-se mai întîi la ziarul „Badische Zeitung" din Freiburg (Breisgau) ca ziaristă şi redactor secund. Zece ani la rînd fusese o importantă şi loială colaboratoare a ziarului de partid din Halle. Aşa cum s-a văzut, nu putea fi vorba de o fugă reală. GISELA îşi alesese acest loc şi post din apropierea frontierei cu Elveţia drept alibi pentru a-l putea revedea într-o zi, absolut „din întîmplare", pe fostul ei „prieten din copilărie", HANS-GÜNTER (în realitate era soţul său), cu care să se ... căsătorească.

Cînd după cinci ani de muncă rodnică fericita pereche de îndrăgostiţi a fost prinsă cu mîţa în sac, concernul din Winterthur s-a şi grăbit să declare că nici WOLF, alias KÄLIN, nici soţia sa nu au avut acces la vreun proiect secret, la documente de uz intern, lucrări de cercetare şi proiectare etc.

La proces însă a fost uşor să se afle că ambii soţi — deşi situaţi în poziţie subordonată şi fără funcţii de conducere — ştiuseră şi putuseră să intre în posesia unui proces-verbal de hotărîri şi a unei liste cu comenzi importante.

În caseta de toaletă a GISELEI WOLF, poliţia a găsit o notiţă redactată de soţul său privind unele misiuni importante ce urmau să fie îndeplinite. Perechea transmisese şi informaţii despre cercetările firmei „Sulzer" în domeniul construcţiei motoarelor, cooperarea cu R. F. Germania şi strategia de piaţă a concernului, cu o puternică orientare spre export.

În lumina acestor documente şi probe, nici un om prezent la judecarea agenţilor WOLF nu putea să dea crezare jurămintelor acestora că ei nu ar fi vinovaţi, care afirmau că rezidenţa o construiau pentru eventualitatea unui război, iar întreaga activitate de spionaj de pînă acum n-ar fi fost decît un exerciţiu în timp de pace. Acestor declaraţii se opunea faptul că poliţia descoperise în locuinţa acuzaţilor nu numai emiţătoarele destinate muncii secrete, ci şi documente complete de cifruri, o trusă foto „Minox", microscoape de buzunar, tablete pentru producerea de soluţii necesare scrierii simpatice etc. Toate acestea erau ascunse în conteinere rafinate, de exemplu, în mînerul unei rachete de tenis, într-o perie de păr şi în cutii de cosmetică ...

(Va urma)

Traducere şi prelucrare
de lt. col. **DUMITRU DĂNAU**

BIBLIOGRAFIE

la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor de securitate (pentru convocările pe anul 1985).

1. Tema: Dinamica situaţiei operative a anului 1984 pe profil antiterorist pe plan intern. Necesitatea cunoaşterii şi stăpînirii acesteia la nivel central şi teritorial. Măsurile ce se impun pentru prevenirea şi contracararea acţiunilor extremist-teroriste puse la cale pe teritoriul R. S. România de străini sau elemente autohtone.

— NICOLAE CEAUŞESCU: Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. 1984, pag. 72—92;

— Ordinul Comandantului suprem al Forţelor Armate nr. H/003785/1978 şi Instrucţiunile M-36/1978 şi M-40/1978;

— Ordinele ministrului de interne nr. 001080/1977; nr. 001370/1978; nr. D/00120/1979; nr. D/00110/1979;

— Programul de măsuri în problema „Acţiuni de atentat ce pun în pericol securitatea statului";

— Programul de măsuri al Departamentului Securităţii Statului pe anul 1985.

— Publicaţia „Securitatea" nr. 2/1983, pag. 18; nr. 1/1984, pag. 38; nr. 3/1984, pag. 65; nr. 1/1985, pag. 32;

— Lucrarea: „Problematica actuală a acţiunilor teroriste", Serviciul editorial şi cinematografic — 1982;

— Buletinele informative antiteroriste difuzate de Unitatea Specială de Luptă Antiteroristă în anul 1984.

2. Tema: Crearea reţelei informative de securitate în mediul rural. Particularităţi în instruirea, dirijarea şi verificarea informatorilor şi colaboratorilor din legătura ofiţerilor şi subofiţerilor de la posturile de miliţie comunale folosiţi pentru realizara sarcinilor de securitate.

— NICOLAE CEAUŞESCU: Raport la Conferinţa Naţională a P.C.R. din 16—18 dec. 1982, Ed. politică, pag. 10—16; Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică — 1984, pag. 5—39;

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976 ; nr. 00120/1979 și nr. 00140/1981 ;

— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985 și programul de măsuri pe linie de muncă ;

— Lucrările : „Criterii privind recrutarea de informatori și colaboratori pentru munca de securitate“ și „Organizarea legăturii cu rețeaua informativă“, Serviciul editorial și cinematografic — 1976 ;

— Publicația „Securitatea“ nr. 1/1982, pag. 38 ; nr. 2/1982 pag. 5 și 36 ; nr. 3/1982, pag. 5 și 34 ; nr. 4/1982 pag. 3 și 63 ; nr. 1/1983 pag. 29 ; nr. 3/1983, pag. 36 ; nr. 1/1984, pag. 59.

3. Tema : Măsuri ce trebuie intreprinse de organele de contrainformații in sectoarele economice pe linia prevenirii pierderii ori sustragerii de surse și materiale radioactive și folosirea acestora in scopuri diversionist-teroriste.

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, Ed. politică, București, 1984, pag. 33—40 ;

— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985 și programul de măsuri pe linie de muncă ;

— Lucrările : „Probleme ale muncii de contrainformații în sectoarele economice“, „Grupări și acțiuni teroriste“ și „Problematica actuală a acțiunilor teroriste“, Serviciul editorial și cinematografic ;

— Publicația „Securitatea“ nr. 3/1983, pag. 21 ; 1/1984 pag. 11 ; 2/1984 pag. 42 și 61 și 4/1984 pag. 5.

4. Tema : Activitatea de cunoaștere și verificare, prin mijloace specifice, a cazurilor de încălcare a normelor privind recepționarea, punerea in funcțiune și exploatarea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, reparațiile și întreținerea acestora. Concluzii și măsuri.

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, București, 1984, pag. 33—40 ; Expunere la Congresul al II-lea al Consiliului oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe. Ed. politică, București, 1981;

—Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985 și programul de măsuri pe linie de muncă ;

— Publicația „Securitatea“ nr. 3/1983 ; pag. 21 ; 1/1984 pag. 11 ; 2/1984 pag. 42 și 61 și 4/1984 pag. 5.

În atenția cititorilor !

In scopul lărgirii rețelei de colaboratori și al diversificării tematice, precum și pentru realizarea unui schimb de idei și experiență și creșterea calității — în conținut și formă — a materialelor ce urmează să apară în paginile publicației „SECURITATEA“, inițiem concursul „CINE ȘTIE NE SCRIE“.

Menționăm că, potrivit profilului publicației — pregătirea de specialitate —, lucrările urmează a aborda sau reflecta aspecte relevante din activitatea specifică pe diverse linii de muncă, cu prioritate cazuri finalizate, cu invățăminte și concluzii privind modalități de clarificare, forme, metode și mijloace moderne utilizate în soluționarea acestora.

Un accent deosebit se va pune pe acele materiale în care, pe baza unei temeinice documentații și intr-un spirit militant, sint prezentate laturile politice, juridice și operative ale activității de securitate, punctul de pornire constituindu-l modul cum se insușesc și se aplică în munca de zi cu zi orientările și indicațiile comandantului nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, prevederile programelor de măsuri, instrucțiunile și ordinele în vigoare.

Prezintă interes documentarele și dezbaterile pe marginea celor mai actuale probleme operative, noutățile în legătură cu mutațiile și adaptările în strategia și tactica serviciilor secrete străine, ale cercurilor reacționare și elementelor ostile, precum și experiențele cele mai inaintate din domeniul luptei pentru prevenirea și contracararea faptelor și evenimentelor de natură a prejudicia securitatea statului.

Pentru a lărgi orizontul de cunoaștere al cadrelor și a stimula inițiativele de aplicare in munca de securitate a celor mai noi cuceriri din domeniile științelor sociale și tehnicii, la rubricile „Dicționar“, „Opinii“ și „Caleidoscop“ pot fi trimise contribuții in care latura teoretică să se impletească strins cu cea practică.

Precizăm că, din acest punct de vedere, publicația „SECURITATEA“ oferă și posibilitatea ca rezultatele cercetării tehnico-științifice pe profil să fie popularizate in rindul cititorilor, contribuind, astfel, la dinamizarea schimbului de idei și preocupări de această natură.

Se ințelege că la concursul menționat sint invitați să participe toți lucrătorii de securitate, indiferent de funcție, iar cadrele de conducere sint rugate să-i sprijine pe subordonați in realizarea documentării necesare, avizind, totodată, materialele trimise spre publicare.

Pentru a-i asigura un caracter organizat și ferm, concursul se desfășoară pe tot parcursul anilor 1985 și 1986, materialele care corespund exigențelor formulate urmind a fi publicate, eșalonat, în fiecare număr al publicației.

La sfirșitul fiecărui an, aceste lucrări vor fi premiate în bani, în afara dreptului de autor cuvenit.

Menționăm că materialele trimise nu trebuie să depășească aproximativ șase pagini dactilografiate.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000675/1976 ; nr. 001200/1979 și nr. 00340/1981 ;

— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985 și programul de măsuri pe linie de muncă ;

— Lucrările : „Criterii privind recrutarea de informatori și colaboratori pentru munca de securitate" și „Organizarea legăturii cu rețeaua informativă", Serviciul editorial și cinematografic — 1976 ;

— Publicația „Securitatea" nr. 1/1982, pag. 38 ; nr. 2/1982 pag. 5 și 36 ; nr. 3/1982, pag. 5 și 34 ; nr. 4/1982 pag. 3 și 63 ; nr. 1/1983 pag. 29 ; nr. 3/1983, pag. 36 ; nr. 1/1984, pag. 59.

3. Tema : Măsuri ce trebuie întreprinse de organele de contrainformații în sectoarele economice pe linia prevenirii pierderii ori sustragerii de surse și materiale radioactive și folosirea acestora în scopuri diversionist-teroriste.

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, Ed. politică, București, 1984, pag. 33—40 ;

— Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985 și programul de măsuri pe linie de muncă ;

— Lucrările : „Probleme ale muncii de contrainformații în sectoarele economice", „Grupări și acțiuni teroriste" și „Problematica actuală a acțiunilor teroriste", Serviciul editorial și cinematografic ;

— Publicația „Securitatea" nr. 3/1983, pag. 21 ; 1/1984 pag. 11 ; 2/1984 pag. 42 și 61 și 4/1984 pag. 5.

4. Tema : Activitatea de cunoaștere și verificare, prin mijloace specifice, a cazurilor de încălcare a normelor privind recepționarea, punerea în funcțiune și exploatarea instalațiilor, utilajelor și mașinilor, reparațiile și întreținerea acestora. Concluzii și măsuri.

NICOLAE CEAUȘESCU : Raport la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică, București, 1984, pag. 33—40 ; Expunere la Congresul al II-lea al Consiliului oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe. Ed. politică, București, 1981 ;

—Programul de măsuri al Departamentului Securității Statului pe anul 1985 și programul de măsuri pe linie de muncă ;

— Publicația „Securitatea" nr. 3/1983 ; pag. 21 ; 1/1984 pag. 11 ; 2/1984 pag. 42 și 61 și 4/1984 pag. 5.

În atenția cititorilor !

În scopul lărgirii rețelei de colaboratori și al diversificării tematice, precum și pentru realizarea unui schimb de idei și experiență și creșterea calității — în conținut și formă — a materialelor ce urmează să apară în paginile publicației „SECURITATEA", inițiem concursul „CINE ȘTIE NE SCRIE".

Menționăm că, potrivit profilului publicației — pregătirea de specialitate —, lucrările urmează a aborda sau reflecta aspecte relevante din activitatea specifică pe diverse linii de muncă, cu prioritate cazuri finalizate, cu învățăminte și concluzii privind modalități de clarificare, forme, metode și mijloace moderne utilizate în soluționarea acestora.

Un accent deosebit se va pune pe acele materiale în care, pe baza unei temeinice documentații și într-un spirit militant, sînt prezentate laturile politice, juridice și operative ale activității de securitate, punctul de pornire constituindu-l modul cum se însușesc și se aplică în munca de zi cu zi orientările și indicațiile comandantului nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, prevederile programelor de măsuri, instrucțiunile și ordinele în vigoare.

Prezintă interes documentarele și dezbaterile pe marginea celor mai actuale probleme operative, noutățile în legătură cu mutațiile și adaptările în strategia și tactica serviciilor secrete străine, ale cercurilor reacționare și elementelor ostile, precum și experiențele cele mai înaintate din domeniul luptei pentru prevenirea și contracararea faptelor și evenimentelor de natură a prejudicia securitatea statului.

Pentru a lărgi orizontul de cunoaștere al cadrelor și a stimula inițiativele de aplicare în munca de securitate a celor mai noi cuceriri din domeniile științelor sociale și tehnicii, la rubricile „Dicționar", „Opinii" și „Caleidoscop" pot fi trimise contribuții în care latura teoretică să se împletească strîns cu cea practică.

Precizăm că, din acest punct de vedere, publicația „SECURITATEA" oferă și posibilitatea ca rezultatele cercetării tehnico-științifice pe profil să fie popularizate în rîndul cititorilor, contribuind, astfel, la dinamizarea schimbului de idei și preocupări de această natură.

Se înțelege că la concursul menționat sînt invitați să participe toți lucrătorii de securitate, indiferent de funcție, iar cadrele de conducere sînt rugate să-i sprijine pe subordonați în realizarea documentării necesare, avizînd, totodată, materialele trimise spre publicare.

Pentru a-i asigura un caracter organizat și ferm, concursul se desfășoară pe tot parcursul anilor 1985 și 1986, materialele care corespund exigențelor formulate urmînd a fi publicate, eșalonat, în fiecare număr al publicației.

La sfîrșitul fiecărui an, aceste lucrări vor fi premiate în bani, în afara dreptului de autor cuvenit.

Menționăm că materialele trimise nu trebuie să depășească aproximativ șase pagini dactilografiate.